

Liahona

**Oppikaa Hänestä
ja kuunnelkaa Hänen
sanojaan, s. 12, 14, 20**

**Kolme pyhien kirjoitusten
kertomusta, jotka antavat
minulle toivoa, s. 44**

Tätä me etsimme, s. 52

**Sinä voit olla lähetyssaarnaaja
nyt, s. 58, 68**

KOPIOINTI KIELLETTY

Sandy Freckleton Gagonin teos
Eunike opettaa pojalleen Timoteukselle pyhiä kirjoituksia

Apostoli Paavali kiitti Timoteusta vilpittämästä uskosta, joka Timoteuksella ja tämän isoäidillä Looiksella ja äidillä Eunikella oli (ks. 2. Tim. 1:5). Timoteus oli Paavalin työtoveri

Kristuksen evankeliumin julistajana (ks. 1. Tess. 3:2) ja uskollinen apulainen. Paavali kutsuikin Timoteusta omaksi hengelliseksi pojakseen (ks. 1. Tim. 1:2).

Liahona, tammikuu 2011

SANOMAT

4 Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Herra tarvitsee lähetyssaarnaajia

Presidentti Thomas S. Monson

7 Kotikäyntiopetussanoma: Apuhdistyksen historia ja perintö

ERIKOISARTIKKELIT

14 Vapahtaja – Mestariopettaja

Vanhin Jay E. Jensen

Herran tapa käyttää pyhiä kirjoituksia, kun Hän opetti ja vahvisti muita, on esimerkkinä meille kaikille.

20 Uuden testamentin historiallista taustaa

Thomas A. Wayment

Ketkä kirjoittivat Uuden testamentin? Kuinka se kulkeutui meille?

26 Perusasioita uskonnossamme

Vanhin Dallin H. Oaks

Naapurimme eivät kenties tiedä näitä keskeisiä totuuksia uskonnostamme.

34 Mitä uutta Edistymisen-ohjelmassa?

Elaine S. Dalton

Nuorten Naisten ylijohtaja selittää Edistymisen-ohjelman muutoksia.

37 Aaronin pappeus – suurempaa kuin saatat ajatella

David L. Beck

Uusi Velvollisuus Jumalaa kohtaan -kirjanen auttaa sinua oppimaan evankeliumia, toimimaan sen mukaan ja kertomaan siitä muille.

OSASTOT

8 Pieniä ja yksinkertaisia asioita

11 Kotimme, perheemme: Rukouksen uudistava voima
Marcos A. Walker

12 Mihin me uskomme: Pyhät kirjoitukset opettavat ja todistavat Jeesuksesta Kristuksesta

40 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa

74 Kirkon uutisia

79 Perheiltaideoita

80 Kunnes taas kohdataan: Ei hylätä koskaan
Adam C. Olson

KANNESSA

Anton Dorphin teos *Jeesus, Maria ja Martta*, Hope Galleryn luvalla.

44 Muinaisia esimerkkejä, nykypäivän lupauksia
Julkaistaan nimettömänä
Miksi nämä kertomukset, jotka ovat tuhansia vuosia vanhoja, ovat merkityksellisiä minulle nykyään?

47 Evankeliumi elämässäni: Uskosta tietoon
Chiao-yi Lin

53

48 Asian ytimeen

50 Lähetyskentältä: Enkeleiden seurassa
Samuel Gould

52 Me uskomme!
Nuorten Naisten ylin johtokunta
Meidän tulee uskoa tasovaatimuksiin ja arvoihin sekä tavoitella niitä saadaksemme Pyhän Hengen voiman.

53 Tulkaa uskollisiksi miehiksi pappeudessa
Nuorten Miesten ylin johtokunta
Me tiedämme, että te voitte tehdä suuria, kun teistä tulee uskollisia miehiä pappeudessa.

54 Rivi rivin päälle: 13. uskonkappale

55 Sinun pitäisi valita seminaari
Lisa Pace
Ystäväni ehdotus muutti elämäni.

56 Meidän palstamme

57 Juliste: On hyvä olla tärkeä

58 Kai kutsun Herran työhön saan?
Loran Cook
Etkö oikein tiedä, kuinka valmistautuisit lähetystyöhön? Tässä on viisi tapaa.

60 Paras Brigham Young
Karen A. Kimball
Brigham Youngin roolin käsikirjoituksessa oli virheitä. Mitä Kathy voisi tehdä?

62 Eriytyinen todistaja: Kuinka rakennan hengellisen perustuksen?
Vanhin Neil L. Andersen

63 Meidän sivumme

64 Yhteinen tuokio: Pyhät kirjoitukset ovat Jumalan sanaa
JoAnn Child ja Cristina Franco

66 Kertomuksia Jeesuksesta: Jeesus lapsena
Diane L. Mangum

68 Missä Isabelle on?
Susan Denney
Kun kastetilaisuudessa tuli kuvan ottamisen aika, Isabellea ei näkynyt!

70 Pienille lapsille

TAMMIKUU 2011, 63. VUOSIKERTA, NUMERO 1
LIAHONA 09681 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon virallinen kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Paul B. Pieper
Neuvojat: Stanley G. Ellis, Christoffel Golden jr., Yoshihiko Kikuchi

Toiminnanjohtaja: David L. Frischknecht
Toimituskunnan johtaja: Vincent A. Vaughn
Graafinen johtaja: Allan R. Loyborg

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittajat: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Toimituspäällikkö: Ryan Carr
Apulaistoimituspäällikkö: Susan Barrett
Toimittajat: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekir, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell

Toimitussihteeri: Laurel Teuscher

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen
Taiteellinen johtaja: Scott Van Kampen

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Suunnittelu ja tuotanto: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick
Levikkijohtaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:

Mirkku Karumo
Keltarousku 4, 02730 ESPOO
Puhelin: (09) 592 747
Sähköposti: mirkku.karumo@kolumbus.fi

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään European Distribution Limited -yhtiön kautta:

Puhelinnumero: +46 8 5006 5521
Sähköposti: rctestockholm@ldschurch.org
Vuositilaushintaa 7,50 euroa (sisältää alv:n ja postikulut)
Tilinumero: Nordea 101630-77267
USA and overseas (surface mail) US \$10.00.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.

Lähetetään käsikirjoitukset ja tiedustelu osoitteella:
Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA, tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa "kompassia" tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidžin, hindin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan, kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, singalin, sloveenin, suomen, tagalogin, tahitin, tamilin, tanskan, telugun, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2010 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Painettu Yhdysvalloissa.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaiseen epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulisi lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
January 2011 Vol. 63 No. 1. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Lisää internetissä

Liahona.lds.org

AIKUISILLE

Vapahtaja oli mestariopettaja (ks. s. 14).

Paranna opetustaitojasi käymällä osoitteessa www.teaching.lds.org.

NUORILLE

Tässä numerossa kerrotaan, **mitä uutta on ohjelmissa Edistyminen ja Velvollisuus Jumalaa kohtaan** (s. 34 ja 37). Käy sitten niihin liittyvillä verkkosivustoilla osoitteissa PersonalProgress.lds.org ja www.DutytoGod.lds.org.

LAPSILLE

Vilkaise sivun 72 juttua "Saamme ystäviä ympäri maailmaa" ja **tee sitten saman-kaltainen verkkotehtävä** osoitteessa www.liahona.lds.org.

Lasten taidetta on nyt esillä kirkon historian museossa Salt Lake Cityssä. Jokainen sinne lähetetty taideteos on nähtävissä verkossa osoitteessa www.liahona.lds.org.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa www.languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Sivunumerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Aaronin pappuus, 37

Aktivointi, 40

Apuyhdistys, 7

Edistymisen-ohjelma, 34

Hyvällisyys, 54

Ilmoitus, 26

Jeesus Kristus, 14, 66, 80

Jumalallinen suojelus, 50

Jumaluus, 26

Kääntymys, 41, 56

Kirkon tehtävät, 43

Kotiopetus, 42

Kuuliaisuus, 50

Lähetystyo, 4, 41, 50, 58, 68

Mormonin kirja, 47, 56

Opettaminen, 14

Palveleminen, 58, 62

Pappeuden siunaukset, 42

Perehdyttäminen, 8

Perhe, 26, 48

Pyhät kirjoitukset, 12,

20, 44, 47, 62, 64

Rehellisyys, 60

Rohkeus, 60

Rukous, 48, 56, 62

Seminaari, 55

Sukututkimus, 8

Tiedotusvälineet, 48

Todistus, 49, 55, 56

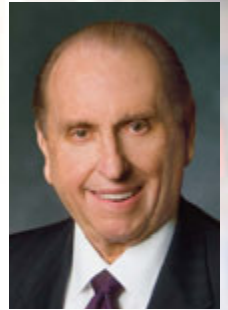
Toimintailta, 52

Usko, 44, 58

Uusi testamentti, 20

Velvollisuus Jumalaa kohtaan, 37

Ystävällisyys, 57, 58, 70

Presidentti
Thomas S. Monson

HERRA TARVITSEE LÄHETYSSAARNAAJIA

Viime lokakuun yleiskonferenssissa pyysin lisää lähetyssaarnaajia. Jokaisen kelvollisen ja kykenevän nuoren miehen tulisi valmistautua palvelemaan lähetystyössä. Sellainen palveleminen on pappesusvelvollisuus – velvoite, jota Herra odottaa meiltä, jotka olemme saaneet niin paljon. Nuoret miehet, kehotan teitä valmistautumaan palvelemaan lähetyssaarnaajina. Pitäkää itsenne puhtaina ja tahrattomina ja kelvollisina edustamaan Herraa. Pitäkää yllä terveyttänne ja voimianne. Tutkikaa pyhiä kirjoituksia. Siellä, missä seminaari ja instituutti ovat tarjolla, osallistukaa niihin. Tutustukaa lähetyssaarnaajien käsikirjaan *Saarnatkaa minun evankeliumiani*.

Sisaret, vaikkei teillä olekaan samaa pappesusvelvollisuutta palvella kokoaikaisina lähetyssaarnaajina kuin nuorilla miehillä, tekin teette arvokkaan osanne lähetyssaarnaajina, ja otamme kiitollisina vastaan palvelutyönne.

Muistutan kypsään ikään ehtineitä kirkon veljiä ja sisaria siitä, että Herra tarvitsee teitä paljon, paljon lisää

palvelemaan kokoaikaisina lähetyssaarnaajina. Jos ette ole vielä siinä elämänvaiheessa, että voisitte palvella lähetystyössä avioparina, kehotan teitä valmistautumaan nyt siihen päivään, jolloin olosuhteidenne niin salliessa voisitte puolisonne kanssa lähteä lähetystyöhön. Elämässänne on harvoin aikoja, jolloin voitte nauttia siitä suloisesta hengestä ja tyydytyksestä, joka tulee yhteisestä kokoaikaisesta palvelusta Mestarin työssä.

Jotkut teistä saattavat olla luonteeltaan ujoja tai pitää itseään riittämättöminä ottamaan vastaan kutsun palvella. Muistakaa, että tämä on Herran työtä, ja kun me olemme Herran asialla, meillä on oikeus Herran apuun. Herra tekee sopivaksi selän, jolle Hän laskee kuorman.

Toisista, vaikka olisivatkin kelvollisia palvelemaan, voi tuntua, että heillä on tärkeämpiä tehtäviä. Kuinka hyvin muistankaan Herran lupauksen: ”Minä nostan kunniaan ne, jotka minua kunnioittavat” (1. Sam. 2:30). Kukaan meistä ei kunnioita taivaallista Isäämme ja Vapahtajaamme

paremmin millään muulla tavoin kuin palvelemalla omistautuneena, myötätuntoisena lähetyssaarnaajana.

Esimerkkinä sellaisesta palvelemisesta oli Juliusz ja Dorothy Fussekin lähetystyökokemus. Heidät kutsuttiin lähetystyöhön Puolaan. Veli Fussek oli syntynyt Puolassa ja osasi kieltä. Hän rakasti sitä kansaa. Sisar Fussek oli syntynyt Englannissa eikä tiennyt Puolasta juuri mitään ja sen kansasta vielä vähemmän. Herraan luottaen he lähtivät suorittamaan tehtävänsä. Työ oli yksinäistä, heidän tehtävänsä suunnaton. Siihen aikaan Puolassa ei ollut lähetyskenttää. Fussekien saama tehtävä oli valmistaa tietä, niin että lähetyskenttä voitaisiin perustaa.

Vaipuivatko vanhin ja sisar Fussek epätoivoon, koska heidän tehtävänsä oli niin suunnaton? Eivät hetkeksikään. He tiesivät, että heidän kutsunsa oli tullut Jumalalta. He rukoilivat Hänen jumalallista apuaan ja omistautuivat työhönsä kokosydämisesti.

Aikanaan vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista, vanhin Hans B. Ringger silloisesta

seitsemänkymmenen koorumista ja minä sekä vanhin Fussek tapasimme Puolan hallituksen uskontoasiain ministerin Adam Wopatkan. Kuumme hänen sanovan: ”Kirkkonne on tervetullut tänne. Voitte rakentaa rakennuksianne ja lähettää lähetysaarnaajianne. Tämä mies”, hän jatkoi osoittaen Juliusz Fussekia, ”on palvelut kirkkoanne hyvin. Voitte olla kiitollisia hänen esimerkistään ja hänen työstään.”

Tehkäämme Fussekien lailla se, mitä meidän tulee tehdä Herran työssä. Silloin voimme yhdessä Juliusz ja Dorothy Fussekin kanssa toistaa Psalmin sanat:

”Minä saan avun Herralta, häneltä, joka on luonut taivaan ja maan.

– – Väsymättä hän varjelee.

Ei hän väsy, ei hän nuku, hän on Israelin turva.” (Ps. 121:2–4.) ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Julkaisussa *Opettaminen, kutsu-
muksesta suurin* sanotaan: ”Kerro omakohtainen kokemus siitä, kuinka jonkin evankeliumin periaatteen mukaan eläminen on siunannut elämäsi. Pyydä oppilaitasi kertomaan lyhyesti omista kokemuksistaan.” (2000, s. 166.) Lue tämä sanoma ja kysy sitten perheenjäseniltä, keiden presidentti Monsonin mukaan tulee palvella lähetystyössä. Kerro omakohtaisista kokemuksista, joita sinulla tai muilla on ollut palvellessanne kokoaikaisina lähetysaarnaajina. Tai kerro suunnitelmistasi palvella tulevaisuudessa lähetysaarnaajana. Pyydä perheenjäseniä kertomaan omista suunnitelmistaan ja myönteisistä kokemuksistaan.

NUORILLE

Pyöräillen tulevaisuuteen

Peter Evans ja Richard M. Romney

Monet nuoret miehet valmistautuvat taloudellisesti palvelemaan lähetystyössä. Afrikassa tähän valmistautumiseen kuuluu se, että ansaitsee riittävästi rahaa passin hankkimiseen. Sedrick Tshiambine ansaitsi tarvitsemansa rahat yritteliäällä tavalla: myymällä banaaneja polkupyörän tarakalta.

Sedrick asuu Luputassa Kongon demokraattisessa tasavallassa. Hän on yksi niistä Luputan piirin 45 nuoresta miehestä, jotka tekevät työtä säästääkseen rahaa passiin voidakseen lähteä lähetystyöhön. Kongon demokraattisessa tasavallassa passi maksaa 250 Yhdysvaltain dollaria, mikä vastaa siellä noin kahta kolmasosaa talon rakentamiskustannuksista.

Mutta Sedrick oli lannistumaton. Hän ansaitsi lähetystyörahansa pyöräilemällä 15–30 kilometriä Luputasta pieniin kyliin, mistä hän osti banaanit. Sitten hän pyöräili takaisin yli kuuman Afrikan savannin tarakallaan raskas lasti hedelmiä, jotka hän myysi kaupungissa. Joka viikko hän matkasi noin 180 kilometriä pitkin hiekkaisia teitä, ja vain kerran epätasapainoinen kuorma sai hänet kaatumaan.

Ponnistuksistaan Sedrick ansaitsi noin 1,25 dollaria viikossa eli 65 dollaria vuodessa. Häneltä vei neljä vuotta säästää riittävästi rahaa passin hankkimiseen, mutta nyt hän tietää palvelevansa tulevaisuudessa kokoaikaisessa lähetystyössä, koska hän on taloudellisesti valmis ottamaan vastaan palvelukutsun.

LAPSET

Minä valmistaudun nuorena

Auttaaksesi lapsia muistamaan presidentti Monsonin pyynnön valmistautua palvelemaan lähetystyössä ota valokopio tästä todistuksesta, tulosta se sivustolta LDS.org tai valmista itse lapsillesi todistus, jonka he voivat allekirjoittaa ja pitää muistutuksena kenties seinällään tai päiväkirjassaan.

MINÄ VALMISTAUDUN

Presidentti Thomas S. Monson pyysi minua valmistautumaan palvelemaan lähetystyössä. Minä aion:

- pitää itseni puhtaana ja tahrattomana ja kelpollisena edustamaan Herraa.
- pitää yllä terveyttäni ja voimiani.
- rukoilla ja tutkia pyhiä kirjoituksia.

Minä valmistaudun palvelemaan lähetystyössä.

(allekirjoitus)

Apuyhdistyksen historia ja perintö

Eliza R. Snow muisteli profeetta Joseph Smithin opettaneen, että ”vaikka nimi [Apuyhdistys] voi olla nykyajalta, instituutio on muinaista perua”¹.

Taivaallinen Isä ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus ilmestyivät Joseph Smithille ja palauttivat hänen kauttaan evankeliumin täyteyden maan päälle. Apuyhdistys oli osa tätä palautusta. Kirkon organisaatio ei ollut täydellinen ennen kuin sisaret oli järjestetty.²

Tulevina kuukausina jokainen kotikäyntiope-tussanoma suo meille tilaisuuden saada enemmän tietoa Apuyhdistyksen historiasta ja sen osuudesta palautetussa evankeliumissa. Historiamme ymmärtäminen on paitsi tärkeää myös *välttämätöntä* monestakin syystä.

Ensinnäkin historiamme ymmärtäminen innoittaa meitä olemaan Jumalan naisia, jollaisia meidän pitää olla. Noudattamalla jalojen myöhempien aikojen pyhiin kuuluneiden naisten esimerkkiä me voimme oppia menneisyydestä sen, kuinka kohdata tulevaisuus.³

Toiseksi historiamme opettaa, että samat periaatteet, jotka vallitsivat alkuaikojen kirkossa, ovat peruseriaatteitamme tänä aikana. Tämä tieto ja meidän tavoitteemme – kasvattaa uskoa ja henkilökohtaista vanhurskautta, vahvistaa perheitä ja koteja sekä auttaa tarvitsevia – yhdistävät menneisyytemme ja nykyisyytemme.

Kolmanneksi kun arvostamme historiaamme, voimme paremmin välittää hengellistä perintöämme muille. Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: ”Te välitätte perintöä eteenpäin, kun autatte toisia saamaan laupeuden lahjan sydämeensä. – Apuyhdistyksen historia on tallennettu sanoin ja luvuin, mutta perintö välittyy eteenpäin sydäimestä sydämeen.”⁴

Lopuksi historiamme ymmärtäminen auttaa meitä olemaan tehokas osa Apuyhdistyksen tulevaisuutta. Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on selittänyt: ”Me tiedämme, että ne naiset, jotka ymmärtävät syvällisesti menneisyyttä, haluavat muovata vanhurskaan tulevaisuuden.”⁵

Julie B. Beck, Apuyhdistyksen ylijohtaja

Tutkikaa tätä aineistoa, ja keskustelkaa siitä sopivalla tavalla niiden sisarten kanssa, joiden luona käynte. Käyttäkää kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisariaanne ja tehkäksenne Apuyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämäännne.

Mitä voin tehdä?

1. Mitä voin tehdä auttaakseni sisaria, joiden luona käyn, saamaan laupeuden lahjan?

2. Mitä voin alkaa tässä kuussa tehdä muovatakseni vanhurskasta tulevaisuutta itseleni? Perheelleni? Muille?

Lisätietoja on osoitteessa www.reliefsociety.lds.org.

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Est. 9:28–29

Room. 16:1–2

Alma 37:8

Moroni 7:45–47

Historiastamme poimittua

”Apuyhdistys on Herran organisaatio naisille.”⁶ Tehtävässään profeettana Joseph Smith perusti Apuyhdistyksen 17. maaliskuuta 1842. Tuon ensimmäisen kokouksen pienessä ryhmässä oli monenlaisia naisia, jotka olivat omistautuneita, samanlaisia kuin Apuyhdistyksen sisaret nykyään. ”Nuorimmat olivat kolme teini-ikäistä ja vanhin nainen oli viisissäkymmenissä. Yksitoista naisista oli naimisissa, kaksi leskiä, kuusi naimatonta ja yhden aviosäätä ei tiedetä. Heidän koulutuksensa ja taustansa olivat hyvin erilaisia aivan kuten heidän taloudelliset tilanteensakin. Järjestön jäsenmäärän kasvaessa heidän moninaisuutensa moninkertaistui, mutta he olivat yhä yhtä ja olisivat sitä tulevaisuudessakin.”⁷

VIITTEET

1. Eliza R. Snow, ”Female Relief Society”, *Deseret News*, 22. huhtikuuta 1868, s. 81.
2. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 471.
3. Ks. L. Tom Perry, ”Menneisyyden tapa kohdata tulevaisuus”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 73–76.
4. ”Apuyhdistyksen kestävä perintö”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 124.
5. ”Sisarten etuoikeudet ja velvollisuudet”, *Valkeus*, huhtikuu 1979, s. 181.
6. Spencer W. Kimball, ”Relief Society – Its Promise and Potential”, *Ensign*, maaliskuu 1976, s. 4.
7. Jill Mulvay Derr, Janath Russell Cannon ja Maureen Ursenbach Beecher, *Women of Covenant*, 1992, s. 28.

Pieniä ja yksinkertaisia asioita

”Pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria” (Alma 37:6).

KUINKA VOIT AUTTAA UUSIA JÄSENIÄ TUNTEMAAN ITSENSÄ TERVETULLEIKSI

- Esittäydy uusille seurakunnan jäsenille ja mene rohkeasti istumaan heidän viereensä luokissa ja sakramenttikokouksessa.
- Opettele muistamaan heidän nimensä.
- Papeusjohtajat sekä pyhäkoulun ja Apuyhdistyksen johtokuntien jäsenet voivat pyytää uusia jäseniä esittämään ennen oppiaheen alkua.
- Tarjoudu auttamaan tulijoita muutossa ja alueeseen tutustumisessa.
- Kutsu heidät seurakunnan toimintoihin.
- Ole ystävä! Jatka tutustumista uusiin jäseniin seuraavina viikkoina ja kuukausina.

Mukaan sukututkimustyöhön

Olet kenties ainoa kirkon jäsen suvussasi ja sukututkimustyö on sinulle uutta. Tai ehkäpä sinulla on sukulaisia, jotka ovat tehneet paljon sukututkimus- ja temppeilyötä esivanhempiesi puolesta. Olipa tilanteesi mikä tahansa, on yhä monia tapoja, joilla voit olla mukana tässä tärkeässä työssä.

Ellet oikein tiedä, mistä aloittaa, aloita siitä, minkä tunnet parhaiten: itsestäsi. Sukututkimuksessa on nimittäin kyse muistakin kuin rakkaistasi, jotka ovat kuolleet. Se on myös oman henkilöhistoriasii tallentamista eläessäsi sitä. Seuraavassa on joitakin tapoja, joista voisit aloittaa:

- Etsi arkistokelpoinen laatikko ja pane siihen tärkeät asiakirjat: syntymätodistuksesi, koulu- ja opiskelutodistukset, kunniakirjat, päiväkirjat, valokuvat – mitä tahansa, mikä kertoo elämästäsi.
- Jos käytössäsi on skanneri, voit skannata tärkeät vanhat valokuvat ja tallentaa ne digitaaliseen muotoon.
- Pidä päiväkirjaa innoittavista ajatuksista, tunteista ja

tapahtumista elämässäsi.

- Haastattele sukulaisiasi tallentaaksesi heidän elämänhistoriaansa. Aloita vanhimmasta elossa olevasta sukulaisestasi. Esitä seuraavankaltaisia kysymyksiä: Miten sait nimesi? Millaisia perinteitä perheelänne oli, kun olit nuori ja myöhemmin elämässä? Mitä osaat kertoa minulle perheesi erityisistä kyvyistä tai luonteenpiirteistä? Muiden ihmisten historioiden kokoaminen voi olla perhekalleus tuleville sukupolville.
- Rekisteröidy sivustolle www.New.FamilySearch.org ja syötä sinne sukututkimustiedot, joita olet koonnut itsestäsi ja sukulaisistasi. Verkossa olevat apuneuvot auttavat sinua vaihe vaiheelta.
- Mikäli mahdollista, käy temppeleissä tekemässä toimituksia esivanhempiesi puolesta.

Jos sinulla on kysymyksiä sukututkimustyöstä, seurakuntasi sukututkimusneuvoja voi auttaa.

AARTEITA TAIVAASEEN

”Kun tutkimme omia sukuhaarojamme, kiinnostumme muustakin kuin vain nimistä tai siitä, kuinka monta nimeä voimme lähettää temppeleihin. Mielenkiintomme kääntää sydämemme isiemme puoleen – me pyrimme löytämään heidät ja tuntemaan heidät ja palvelemaan heitä.

Näin tehdessämme me keräämme aarteita taivaaseen.”

Presidentti Boyd K. Packer, kahden-toista apostolin koorumin presidentti, ”Sinun sukututkimuksesi: Kuinka päästä alkuun”, *Liahona*, elokuu 2003, s. 17.

KIRKON HISTORIAA ERI PUOLILLA MAAILMAA

Unkari

Vaikka ensimmäinen myöhempien aikojen pyhien lähetyssaarnaaja saapui Unkariin vuonna 1885, hän ei saavuttanut juurikaan menestystä ja lähti pois noin kolmen kuukauden kuluttua. Mischa Markow, ensimmäinen unkarilainen, jonka tiedetään liittyneen kirkkoon, kastettiin Konstantinopolissa vuonna 1887. Sen jälkeen hän palveli lähetystyössä Euroopassa, mutta hänet karkotettiin saarnaamisensa vuoksi Belgradista ja myöhemmin Unkarista.

Monien vuosien ajan Unkarin poliittinen ilmasto rajoitti siellä tehtävää lähetystyötä. 1980-luvulla kirkon saama julkisuus johdatti monet unkarilaiset tutkimaan kirkkoa, ja vuoden 1986 lopulla Unkarin viranomaiset suostuivat päästämään lähetyssaarnaajat maahan.

Sen jälkeen lähetystyöpyrkimykset ovat saavuttaneet suurta menestystä. Mormonin kirja julkaistiin unkariksi vuonna 1991, ja ensimmäinen vaarna perustettiin vuonna 2006.

Unkarin parlamenttirakennus, joka valmistui vuonna 1904, sijaitsee Tonavan varrella Budapestissa.

KIRKKO UNKARISSA	
Jäseniä	4 594
Lähetyskenttiä	1
Vaarnoja	1
Piirejä	2
Seurakuntia	21

VASTOINKÄYMIIN SUHTAUTUMINEN

Evankeliumin mukaan eläminen on auttanut perhettäni ja minua voittamaan kiusauksia. Tiedän, että me voimme voittaa kiusaukset paastamalla, maksamalla kymmenykset ja rukoilemalla päivittäin sekä yhdistämällä niihin Jeesuksen Kristuksen sovituksen tuoman toivon.

Se ei kuitenkaan tarkoita, ettei elämässämme olisi vastoinkäymisiä. Olen myös oppinut, että mitä enemmän vastuksia kohtaamme, sitä enemmän voimme saada siunauksia ja oppia kokemuksestamme. Ajattelen mielelläni, että vastoinkäymiset ovat kuin tuuli, joka pitää leijan ilmassa. Mitä voimakkaammin se puhalttaa, sitä korkeammalla leija lentää.

Chhoeun Ravuth, Kambodža

Howard W. Hunter

Gordon B. Hinckley

Thomas S. Monson

Joseph Smith

Brigham Young

Ezra Taft Benson

Spencer W. Kimball

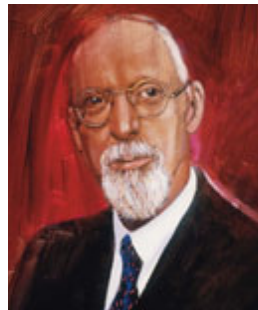
Harold B. Lee

Joseph Fielding Smith

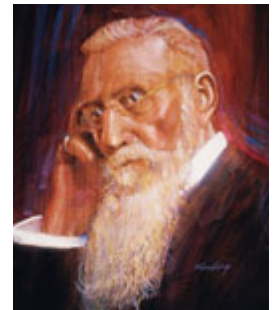
David O. McKay

George Albert Smith

Heber J. Grant

Joseph F. Smith

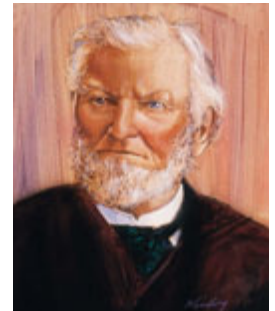
Kirkon presidentit

Kuinka hyvin tunnet kirkon presidentit? Testaa tietojasi vastaamalla näihin kysymyksiin. Oikeat vastaukset ovat sivun alalaidassa.

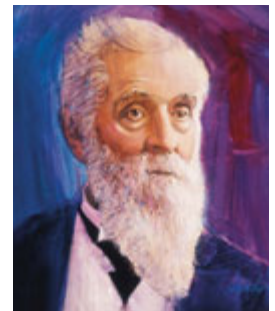
1. Kuka Joseph Smithin jälkeen palveli lyhimmän aikaa apostolina ennen kirkon presidentiksi tuloaan?
2. Kuka palveli pisimpään johtavana auktoriteettina?
3. Kuka palveli pisimpään kirkon presidenttinä?
4. Kuka on ainoa kirkon presidentti, joka syntyi muualla kuin Yhdysvalloissa?
5. Kuka muu kuin presidentti Thomas S. Monson palveli myös piispana?
6. Kuka palveli lähetystyössä nykyisillä Havaijin saarilla ollessaan vasta 15-vuotias?
7. Kuka apostolina ollessaan palveli myös Yhdysvaltain maatalousministerinä?
8. Kuka on pisimpään elänyt kirkon presidentti?
9. Kuka on se, jolta murtuivat kädet ja jalat, joka löi vahingossa kirveellä jalkaansa, jota puri vesikahuinen koira, jonka jalat jäivät kaatuvien puiden alle, joka oli kuolla verenmyrkytykseen, joka melkein hukkuu, joka melkein jäätty kuoliaaksi ja joka selvisi hengissä junaonnettomuudesta?

John Taylor

Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

- Vastaukset:**
 1. Brigham Young, 12 vuotta.
 2. David O. McKay, melkein 64 vuotta.
 3. Brigham Young, 30 vuotta.
 4. John Taylor, syntyi Millinhorressa Englannissa.
 5. Howard W. Hunter.
 6. Joseph F. Smith.
 7. Ezra Taft Benson.
 8. Gordon B. Hinckley, 97-vuotiaaksi.
 9. Wilford Woodruff.

RUKOUKSEN UUDISTAVA VOIMA

Marcos A. Walker

Muistan yhä, mitä tunsin nähdessäni katumuksen kyynelien virtaavan 10-vuotiaan poikani Ariánin poskia pitkin.

Hän oli ollut leikkimässä makuuhuoneessa 12-vuotiaan isoveljensä Joelin kanssa, kun heille yhtäkkiä tuli

Arián, joka oli selkeästi järkyttynyt ja itkuinen kiisteltään veljensä kanssa, vastasi minulle tavalla, joka ei ollut hyväksyttävä. Oikaisin häntä kahdesti (nyt hän riiteli minun kansani), mutta tilanne vain paheni. Hän ei hillinnyt itseään, oli punainen

kasvoiltaan ja tärisi. Minäkin aloin hermostua, mutta tiesin, että oli oltava jokin muu ratkaisu kuin se, että alkaisin huutaa.

Mieleeni juolahti nopeasti rukouksen periaate. Niin, se oli vastaus, ja niinpä vein hänet huoneeseeni, suljin oven ja sanoin: ”Arián, polvistutaan. Minä aion rukoilla taivaallista Isää.”

Me molemmat polvistuimme, vaikka hän edelleen itki raivosta. Rukoukseni tavoitteena oli pyrkimys auttaa poikaani. Kesken rukouksen huomasin, että hänen nyhkytyksensä hiljenivät. Hänen poskilleen vierivät kyynelleet olivat nyt parannuksenteon kyyneliä.

Kun päätimme rukouksemme, Arián kohotti kat-

seensa ja kysyi: ”Isä, annatko minulle anteeksi?” Me halusimme, enkä minä kyennyt hillitsemään omia kyyneliäni. Rauhan ja rakkauden tunteet täyttivät

RUKOUKSEN LAHJA

”Rukous on taivaallisen Isämme ylimaallinen lahja jokaiselle sielulle.

Ajatelkaapa: ehdottoman korkein Oleno, kaikkietävin, kaikkinäkevin, kaikkivoivin Persoona, rohkaisee teitä ja minua kaikessa vähäpätöisyydessämme keskustelemaan Hänen, meidän Isämme kanssa. –

Olosuhteillamme ei ole väliä. Olimmepa sitten nöyriä tai ylimielisiä, köyhiä tai rikkaita, vapaita tai orjuutettuja, oppineita tai tietämättömiä, rakastettuja tai hylättyjä, me voimme puhutella Häntä. Meidän ei tarvitse sopia siitä etukäteen. Rukouksemme voi olla lyhyt tai se voi viedä niin paljon aikaa kuin tarvitaan. Se voi olla pitkä rakkauden ja kiittolisuuden ilmaisu tai kiireellinen avunpyyntö. Hän on luonut luvuttomia maailmankaikkeuksia ja asuttanut ne maailmoilla, ja silti te ja minä voimme puhua Hänen kanssaan henkilökohtaisesti, ja Hän vastaa aina.”

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista, ”Rukouksen ylimaallisen lahjan hyödyntäminen”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 8.

sieluni. Arián ei sanonut enää muuta, mutta tiesin, että hän oli kokenut rukouksen uudistavan voiman ja että Pyhä Henki oli koskettanut hänen sydäntään.

Nyt hänellä oli sekä tieto rukouksen voimasta että myös omakohtainen todistus siitä. ■

jokin riita ja minun piti puuttua asiaan ja palauttaa järjestys. Yhä tavallisemmiksi käyneet riidat poikien välillä liittyivät ehkä heidän ikäänsä.

PYHÄT KIRJOITUKSET

OPETTAVAT JA TODISTAVAT JEESUKSESTA KRISTUKSESTA

Pyhissä kirjoituksissa on profeettojen neuvoja, innoitettuja kertomuksia Jumalan kansakäymisestä ihmisten kanssa sekä ilmoituksia, jotka Hän on antanut profeetoilleen. Pyhät kirjoitukset opettavat, että me olemme meitä rakastavan taivaallisen Isämme lapsia. Me olemme tulleet maan päälle osana suunnitelmaa, joka Hänellä on iankaikkiseksi onneksemme. Kun olemme täällä, pyhät kirjoitukset ovat hengellinen pelastusköysi, joka yhdistää meidät taivaalliseen Isäämme ja Jeesukseen Kristukseen.

Pyhien kirjoitusten tärkeimpänä tarkoituksena on todistaa Kristuksesta sekä auttaa meitä tulemaan Hänen luokseen ja saamaan iankaikkisen elämän (ks. Joh. 5:39). Myöhempien aikojen profeetat neuvovat meitä siksi tutkimaan pyhiä kirjoituksia joka päivä sekä yksin että perheemme kanssa. Presidentti Thomas S. Monson on sanonut: ”[Tutkikaa] pyhiä kirjoituksia päivittäin. Pyhien kirjoitusten tutkimisen tehokurssit eivät ole lähessään yhtä tehokkaita kuin päivittäinen pyhien kirjoitusten lukeminen ja soveltaminen elämäämme. Perehtykää niihin opetuksiin, joita pyhät kirjoitukset antavat. – – Tutkikaa niitä niin kuin kukin [niistä] puhuisi teille, sillä se on totuus.”¹

Pyhien kirjoitusten sanojen avulla me voimme tulla tuntemaan

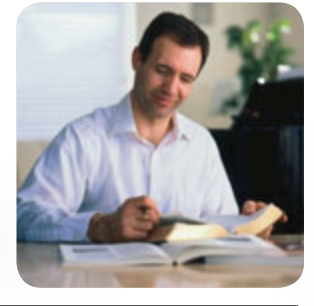
taivaallisen Isämme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen sekä rakastamaan Heitä. Voimme lukea Heidän käskyjään ja sen johdosta oppia näkemään eron oikean ja väärän välillä. Saamme voimaa vastustaa kiusausta tehdä syntiä. Saamme suuremman halun noudattaa Jumalan lakeja. Pyhät kirjoitukset lohduttavat meitä ja opettavat meitä ollessamme maan päällä, ja ne osoittavat meille tien takaisin taivaalliseen kotiimme.

VIITE

1. ”Ole paras itsesi”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 68.

Katso lisätietoa julkaisuista *Evankeliumin periaatteet*, 2009, s. 47–51 ja *Lujana uskossa*, 2005, s. 133–137.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet pitävät pyhinä kirjoituksina seuraavia:

”Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään” (2. Tim. 3:16).

”Kaikkien pyhien kirjoitusten keskeinen tarkoitus on täyttää meidän sielumme uskolla Isään Jumalaan ja Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen. – –

Usko tulee Pyhän Hengen todistuksesta meidän sielullemme, Hengen hengelle, kun me kuulemme tai luemme Jumalan sanaa. Ja usko kypsyy, kun me kestimme itseämme jatkuvasti sanalla. – –

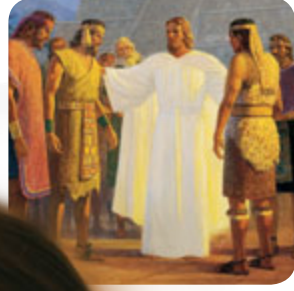
Tutkikaa pyhiä kirjoituksia huolellisesti, mietiskellen. Pohtikaa ja rukoilkaa niiden tähden. Pyhät kirjoitukset ovat ilmoitusta, ja ne tuovat lisää ilmoitusta.”

Vanhin D. Todd Christofferson kahdenoista apostolin koorumista, ”Pyhien kirjoitusten siunaus”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 34, 35.

1. Raamattu on kokoelma pyhiä kirjoituksia, jotka sisältävät Jumalan ilmoitusta muinaisille profeetoille Pyhässä maassa. Kahdeksannessa uskonkappaleessamme sanotaan: "Me uskomme, että Raamattu on Jumalan sanaa, sikäli kuin se on oikein käännetty."

2. Mormonin kirja – toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta sisältää Jumalan ilmoituksia muinaisille profeetoille Amerikan mantee-reella. Se sisältää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen (ks. OL 20:9).

3. Oppi ja liitot on kirja ilmoituksista, jotka koskevat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautusta. Ne on annettu nykyajan profeetoille Joseph Smithistä alkaen.

4. Kallisarvoinen helmi sisältää lisää Jumalan ilmoituksia Moosekselle, Abrahamille ja Joseph Smithille.

5. Jumala ilmoittaa edelleen totuuksia eläville profeetoille Pyhän Hengen innoituksen avulla. Näitä totuuksia pidetään pyhinä kirjoituksina (ks. OL 68:4). Niitä annetaan meille etupäässä yleiskonferenssissa, joka pidetään huhtikuun ja lokakuun ensimmäisenä viikonloppuna. Silloin jäsenet kaikkialla maailmassa kuulevat profeettamme ja muiden kirkon johtajien puhuvan. ■

MYÖTÄPÄIVÄÄN YLHÄÄLTÄ VASEMMALTA: VALOKUVAKUVITUS DEREK ISRAELSEN © 2002; HARRY ANDERSONIN TEOS KRISTUS GETSEMANESSA © IRI; GARY KAPPIN TEOS KOLME NEFILÄISTÄ © 1996 IRI; WALTER RAINEN TEOS JEEBUS KRISTUS ILMESTYY PROFEETTA JOSEPH SMITHILLE JA OLIVER COWDERYLLE, KIRKON HISTORIAN MUSEON LUVALLA; DEL PARSONIN TEOS ENSIMMÄINEN NÄKY © 1987 IRI; VALOKUVA CRAIG DIMOND © IRI; VALOKUVAKUVITUS CHRISTINA SMITH © IRI

Vanhin Jay E. Jensen
seitsemänkymmenen
koorumien johtokunnasta

Vapahtaja Mestariopettaja

Meidän tulee kestää itseämme Kristuksen sanoilla – pyhillä kirjoituksilla – ja aivan kuten Hän, käyttää niitä muiden opettamiseen ja vahvistamiseen.

Isänsä johdolla Jeesus Kristus loi maailmoja luvutta. Hän oli suuri Jehova, Vanhan testamentin Jumala. Hän syntyi kuolevaisesta äidistä Mariasta ja Jumalasta, iankaikkisesta Isästä. Hän oli suurin Olento, mitä maan päällä on elänyt. Hän sanoi tullessaan täyttämään Lähettäjänsä tahdon ja viemään Hänen työnsä päätökseen (ks. Joh. 4:34).

Hänen sanomansa ja palvelutyönsä olivat selkeitä vakuutuksia siitä, että Hän on Jeesus Kristus, Jumalan Poika, luvattu Messias.

Opetuksissaan Hän lainasi usein Vanhan testamentin kohtia. Hän käytti pyhiä kirjoituksia valmistautuakseen palvelutyöhönsä, vastustaakseen pahaa ja kiusauksia, kunnioittaakseen menneitä profeettoja ja todistaakseen heidän tehtävästään sekä vahvistaakseen muita. Hänen esimerkistään me voimme oppia käyttämään pyhiä kirjoituksia tehokkaammin omissa tehtävissämme

vanhempina, johtajina ja opettajina – Hän kun näytti täydellistä esimerkkiä kaikessa, myös mestariopettajana.

Valmistautuessaan palvelutyöhönsä

Kun Herra tuli maan päälle, Hänen mielensä ylle laskettiin unohduksen verho aivan kuten meillekin, mutta meidän laillamme Hän edistyi armosta armoon (ks. OL 93:11–17). Hän sai opetusta taivaalliselta Isältään (ks. Joh. 8:28; 12:49) ja kuolevaisilta opettajilta. Vanhin James E. Talmage (1862–1933) kahdentoista apostolin koorumista onkin huomauttanut: ”Tietomme juutalaisten elämästä tuona aikana oikeuttaa olettamuksen, että

poika sai tarkoin oppia tuntemaan lain ja pyhät kirjoitukset, sillä se oli sääntönä. Hän hankki tietoa tutkimalla ja sai viisautta rukoilemalla, ajattelemalla ja ponnistelemalla.”¹

Jeesuksen varhaisesta lapsuudesta aina siihen asti, kun

”Minä olen elämän leipä.

Joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissään, ja joka uskoo minuun, ei enää koskaan ole janoissaan.”

antoi Hyrum Smithille vuonna 1829: ”Älä pyri julistamaan minun sanaani, vaan pyri ensiksi saamaan minun sanani, niin silloin kielesi kirpoaa; silloin, jos tahdot, sinä saat minun Henkeni ja minun sanani, niin, Jumalan voiman saada ihmiset vakuuttuneiksi” (OL 11:21).

Mekin voimme etsiä pyhistä kirjoituksista opastusta ja innoitusta aloittaessamme palvelutyömme, olipa tuo palvelutyö sitten uusi tehtävä, uusi vastuu (kuten vanhemmuus) tai yksinkertaisesti perheillan oppiaihe.

Vastustaessaan pahaa ja kiusausta

Jeesuksen palvelutyön alussa Paholainen kiusasi Häntä. Kolmesta kiusauksesta kaksi alkoi ivallisella, epäilevällä vihjauksella: ”Jos kerran olet Jumalan Poika” (Matt. 4:3, 6). Vastustaakseen Saatanaa Vapahtaja lainasi kolmea Vanhan testamentin kohtaa sanoen: ”On kirjoitettu...” (jakeet 4, 7, 10).

Vapahtaja opetti seuraajilleen pyhien kirjoitusten esimerkkien avulla myös, kuinka voi voittaa pahan. Opettaessaan ihmisiä vastustamaan pahaa tai kohtaamaan vakavia seurauksia Mestariopettaja lainasi erästä Vanhan testamentin kertomusta: ”Sodomian ja Gomorran maa pääsee tuomiopäivänä vähemmällä kuin se kaupunki” [ne, jotka hylkäsivät Hänen evankeliuminsa] (Matt. 10:15).

Hän aloitti julkisen palvelutyönsä, ainoa kertomus, joka meillä on Hänestä, kertoo siitä, kun hän oli 12-vuotiaana temppelissä opettamassa ja osoitti poikkeuksellista viisauden ja tiedon hallintaa: ”Kolmen päivän kuluttua [Joosef ja Maria] löysivät hänet temppelistä. Hän istui opettajien keskellä, kuunteli heitä ja teki heille kysymyksiä.” (Luuk. 2:46.) Joseph Smithin raamatunkäännös selventää tätä jaetta ja osoittaa, että opettajat kuuntelivat Jeesusta ja esittivät *Hänelle* kysymyksiä.

Se, että Hän kasvoi tiedossa ennen kuin aloitti palvelutyönsä, käy ilmi siitä neuvosta, jonka Hän

”Kolmen päivän kuluttua he löysivät hänet temppelistä.

Hän istui opettajien keskellä, kuunteli heitä ja teki heille kysymyksiä.”

Jumalan sanassa on luontaista suojelevaa voimaa meille, jos noudatamme sitä: ”Eikä kukaan, joka kuulis Jumalan sanaa ja pitäisi siitä kiinni, koskaan hukkuisi, eivätkä vastustajan kiusaukset ja palavat nuolet voisi voittaa – – heitä” (1. Nefi 15:24).

Yksi pyhien kirjoitusten lempikohdistani Saatanan vastustamiseksi tänä päivänä on tämä jae: ”Minun silmäni katsovat teitä. Minä olen teidän keskellänne.” (OL 38:7.) Se kumoaa ainiaaksi valheen: ”Ei kukaan saa tietää.”

Kunnioittaessaan menneitä profeettoja

Vapahtaja tunnusti muinaiset profeetat ja lainasi heidän sanojaan. Tänä taloudenhoitokautena Hän antoi Sidney Rigdonille käskyn ”viitata pyhiin profeettoihin osoittaaksesi [Joseph Smithin sanat] tosiksi” (OL 35:23).

Vapahtaja todisti Vanhan testamentin profeetoista ja kunnioitti heitä viittaamalla Nooaan (ks. Matt. 24:37–38), Abrahamiin (ks. Luuk. 16:22–31; Joh. 8:56–58), Abrahamiin, Iisakiin ja Jaakobiin (ks. Matt. 8:11), Moosekseen (ks. Joh. 5:46), Daavidiin (ks. Luuk. 6:3), Eliaan (ks. Luuk. 4:25–26) ja Jesajaan (ks. Luuk. 4:16–21; Joh. 1:23). Hän kunnioitti ja tuki myös aikalaistaan Johannes Kastajaa (ks. Matt. 11:7–11).

Vuorisaarnassa Vapahtaja osoitti tärkeitä yhteyksiä Vanhan testamentin profeettoihin ja heidän opetuksiinsa, jotka koskivat Häntä. Siitä osoituksena on läheinen vastaavuus autuudenlupausten (ks. Matt. 5:3–11) ja Jesajan sanojen (ks. Jes. 61:1–3) välillä.²

Mekin voimme kunnioittaa menneitä ja nykyisiä profeettoja näkemällä, mitä heidän opetuksensa todella ovat: Jumalan sana ja tahto (ks. OL 68:4). Kun valmistaudumme opettamaan käyttäen pyhiä kirjoituksia, meidän on rukoillen etsittävä periaatteita, joita voimme soveltaa opettaviimme.

Vahvistaessaan muita

Yksi tavattoman tärkeä sanoma Mestarin elämässä on ”elämän leipä” -saarna (ks. Joh. 6). Se osoittaa sekä sen, miten hyvin Hän tunsi ja käytti pyhiä kirjoituksia, että sen, miten merkityksellisiä ne ovat meille.

Tätä sanomaa edeltävänä päivänä Herra oli tehnyt ihmeen ruokkimalla 5 000 ihmistä ja saanut lisää seuraajia (ks. Joh. 6:5–14). Jos tämä ja muut ihmeet eivät riittäneet johdattamaan muita uskomaan Häneen, Hän julisti avoimesti elämän leipä -saarnassa, kuka Hän on. Tällä saarnalla Hän koulutti apostolejaan, erityisesti Pietaria, jonka todistus vahvistui (ks. jakeet 63–71).

Mestariopettaja viittasi erääseen Vanhan testamentin tapahtumaan johdantona elämän leipä -saarnaan:

”Ei Mooses teille antanut taivaasta leipää, vaan todellista taivaan leipää teille antaa minun Isäni.

Jumalan leipä on se, joka tulee taivaasta ja antaa maailmalle elämän.” (Joh. 6:32–33; ks. myös 2. Moos. 16.)

MESTARIOPETTAJA

”Vapahtaja on mestariopettaja. Jeesuksen Kristuksen opetustapa on tutkielma vertaansa vailla olevasta opetustekniikasta. Jeesusta on kuvattu filosofiksi, taloustieteilijäksi, yhteiskunnalliseksi uudistajaksi ja monin muin tavoin. Mutta ennen kaikkea Vapahtaja oli opettaja. Jos teiltä kysyttäisiin: ’Mikä oli Jeesuksen ammatti?’, siihen on vain yksi vastaus: Hän oli opettaja. Hänen tulisi olla ihanteemme. Hän on mestariopettaja.”

Presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, Mine Errand from the Lord, 2008, s. 336.

Tiedämme, että tämä saarna vahvisti Pietaria, sillä hän todisti: ”Me uskomme ja tiedämme, että sinä olet [Kristus, elävän Jumalan poika]” (Joh. 6:69, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös). Elämän leipäsaarnalla on merkitystä meille, sillä mekin tulemme uskomaan ja olemaan varmoja siitä, että Jeesus on Kristus, kun me lueimme, tutkimme ja lainaamme – suoraan eikä mukailen – pyhiä kirjoituksia vahvistaaksemme itseämme ja muita.

Toteuttaessaan kirjoituksia: saapuminen riemusaatossa

Herran saapuminen riemusaatossa Jerusalemiin oli epäsuora vahvistus sille, että Hän tunsi pyhät kirjoitukset ja käytti niitä: ”Siunattu olkoon se, joka tulee Herran nimessä” (Ps. 118:26; ks. myös Mark. 11:9–10). Hän ratsasti Jerusalemiin aasilla täyttäen profetian: ”Iloitse, tytär Siion! – – Kuninkaasi tulee. – – Hän ratsastaa aasilla.” (Sak. 9:9; ks. myös Matt. 21:4–5.)

Kuolevaisuuden palvelutyönsä alusta Getsemanen puutarhaan, ristille ja tyhjiin hautaan Jeesus Kristus oli osoittanut todeksi – muinaisten pyhien kirjoitusten, palvelutyönsä, ihmeidensä ja sanomiensa avulla – että Hän oli luvattu Messias.

Getsemanen puutarhassa Jeesus rukoili: ”Isä, jos tahdot,

Siihen he sanoivat: ”Anna meille aina sitä leipää” (Joh. 6:34).

Hänen vastauksensa paljasti niille, joilla oli hengellistä herkkyyttä, Hänen jumalallisen identiteettinsä Jumalan Poikana, luvattuna Messiaana ja Vapahtajana: ”Minä olen elämän leipä. Joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissään, ja joka uskoo minuun, ei enää koskaan ole janoissaan.” (Joh. 6:35.)

Sitten Vapahtaja julisti jumalallisen opin, joka yhdisti sovituksen leivän ja veden vertauskuviin sakramentissa: ”Ellette te syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää” (Joh. 6:53).

”Iloitse, tytär Siion!

– – Kuninkaasi tulee. – –
Hän ratsastaa aasilla.”

Elämän leipää jakamassa

**Maiby Márcia Bastos Fusco,
Carlos Roberto Fuscon kertoman
mukaan**

Oli kuuma päivä Foz do Iguaçussa Paranán osavaltiossa Brasiliassa. Olin matkustanut monta tuntia ja olin väsynyt. Kirkon koululaitoksen johtohenkilönä minulla oli asioita hoidettavana piispan kanssa, jonka tapaisin kirkolla. Saapuessani hän oli kuitenkin varattuna muutaman minuutin.

Odottaessani kirkkoon tuli eräs nainen. Hän tuli luokseni ja pyysi nöyrästi vähän rahaa ostaakseen leipää. Hän selitti, että hän ja hänen aviomiehensä olivat nälkäisiä, ja vaikka häntä nolottikin pyytää, hän sanoi, ettei hänellä ollut mitään muuta vaihtoehtoa. ”Vain pientä leipää varten”, hän lisäsi.

Liikutuini ja otin taskustani vähän rahaa. Hänestä se oli paljon. Sanoin hänelle: ”Osta leipää, maitoa ja vähän lihaa.”

Hän oli kiitollinen ja kertoi, että hänen aviomiehelleen oli luvattu työtä seuraavana tiistaina. Hän halusi maksaa minulle takaisin heti kun hänen miehensä saisi palkan.

Sanoin hänelle, ettei hänen tarvinnut. Hän halusi ehdottomasti.

Sanoin hänelle: ”Sen sijaan että maksaisit minulle voit tulla takaisin tänne kappelille sunnuntaiaamuna. Kun tulet tänne, kerro kenelle tahansa, jonka näet, että haluat puhua lähetyssaarnaajien kanssa. Sopiiko?” Hän lupasi.

Nainen lähti. Hoidin asiat, joista minun piti keskustella piispan kanssa, ja jatkoin matkaani Paranán halki työtäni tehden.

Kului monta kuukautta, ja uusi tilaisuus toi minut konferenssiin samaan seurakuntakeskukseen Foz do Iguaçussa. Kuoro oli erinomainen ja esiintyi viehättävästi. Kun konferenssi päättyi, yksi kuoron jäsenistä tuli luokseni. Hän ojensi kätensä, tervehti minua kauniisti hymyillen ja sanoi liikuttuneena: ”Kiitos sinulle, veli. Et antanut minulle pelkästään leipää minun ja mieheni nälän tyydyttämiseksi – annoit minulle myös elämän leivän. Kiitos sinulle.”

Tunsin valtavaa riemua, kun tunnistin naisen samaksi, joka oli pyytänyt minulta vähän rahaa monta kuukautta aiemmin. Oivalsin, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi – Hänen, joka julisti olevansa Elämän leipä – muuttaa elämän jokaisen kohdalla, joka ottaa sen vastaan.

niin ota tämä malja minulta pois. Mutta älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun.” (Luuk. 22:42.) Nämä sanat, jotka ilmaisevat Hänen alistumisensa ja äärettömän sovitushyrinän toteuttamisen, todistavat, että Hän on Jumalan Poika, suurin opettaja, mitä on koskaan elänyt tai tulee koskaan elämään.

Pyhät kirjoitukset todistavat ja opettavat Jeesuksesta Kristuksesta. Kun uppoudumme niihin, tulemme tuntemaan Hänet ja Hänen äänensä: ”Nämä sanat eivät ole ihmisiltä eivätkä ihmiseltä vaan minulta; ja nyt, teidän tulee todistaa, että ne ovat minulta eivätkä ihmiseltä” (OL 18:34). Olen havainnut, että kun ensin uppoudun pyhiin kirjoituksiin kotona vaimoni ja perheeni kanssa, olen tehokkaampi palvelutyössäni kirkossa.

Minä rakastan pyhiä kirjoituksia. Todistan, että ne ovat Jumalan sanaa. Käyttäkäämme niitä opettaessamme, kuten Vapahtaja teki, kodissamme ja tehtävissämme, jotta Jumalan sanan voimalla olisi voimallinen vaikutus niihin, joita opetamme (ks. Alma 31:5). ■

VIITTEET

1. James E. Talmage, *Jeesus Kristus*, 1986, s. 78.
2. Ks. Thomas A. Wayment, ”Jesus’ Uses of the Psalms in Matthew” julkaisussa *Sperry Symposium Classics: The New Testament*, toim. Frank F. Judd ja Gaye Strathearn, 2006, s. 137–149.

Uuden testamentin

historiallista taustaa

Thomas A. Wayment

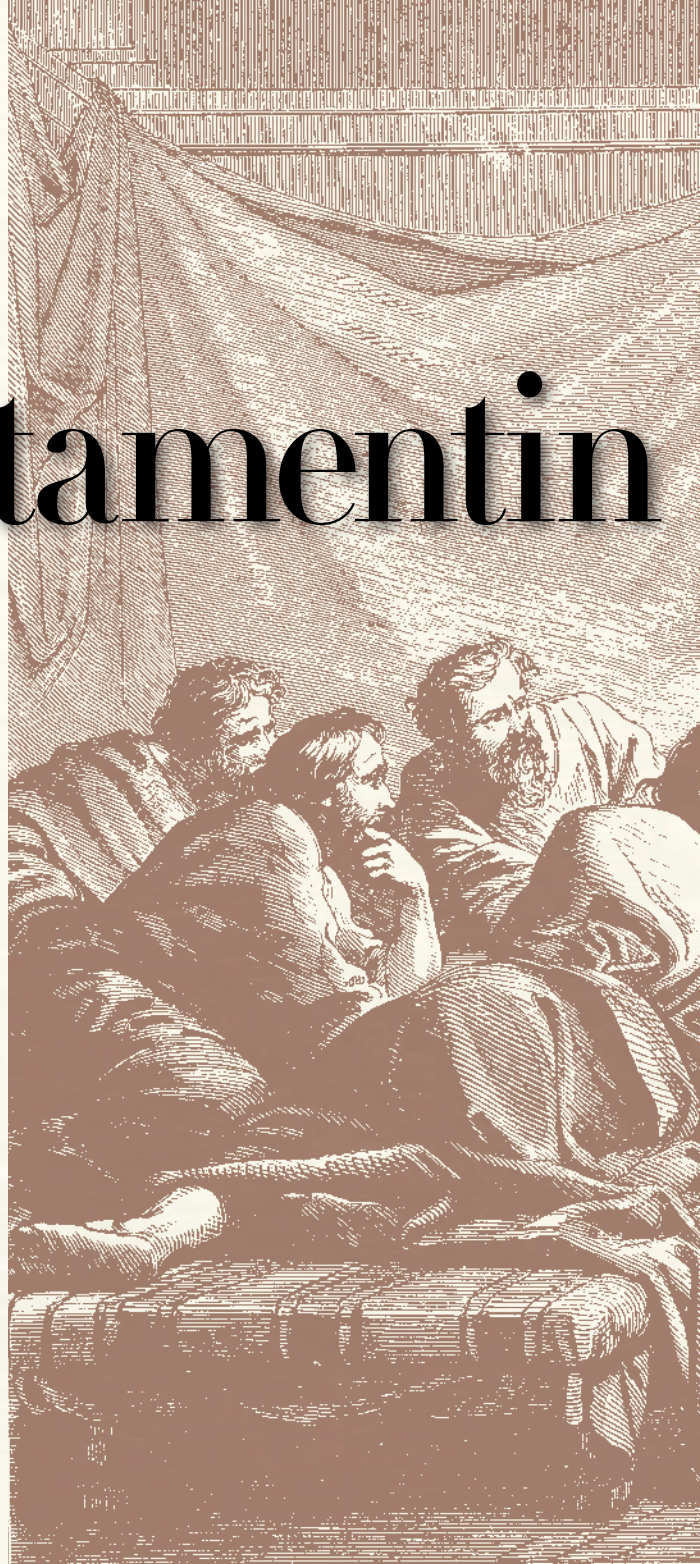
apulaisprofessori, muinaiset pyhät kirjoitukset, Brigham Youngin yliopisto

Jokaisella pyhällä kirjalla on oma ainutlaatuinen historiansa, ja jokainen todistaa pelastuksen evankeliumista omalla erityisellä tavallaan. Uusi testamentti on siitä erilainen, että se on pyhä kirja, joka pitää sisällään niiden ihmisten sanoja, jotka tunsivat Jeesuksen henkilökohtaisesti tai jotka seurasivat Häntä pian Hänen ylösnousemuksensa jälkeen. Näin Uusi testamentti on korvaamaton lähde, jonka avulla me voimme lähestyä Vapahtajaa ja saada välähdyksen Hänen palvelutyöstään kuolevaisuudessa. Se, että ymmärrämme Uuden testamentin historiaa, sitä, kuinka tämä merkittävä pyhä kirja on tullut meille ja ketkä sen kirjoittivat, voi lisätä arvostustamme sitä kohtaan ja vuorostaan antaa meille suurempaa hengellistä voimaa, kun me Jeesuksen Kristuksen varhaisten seuraajien tavoin kohtaamme omia koettelemuksiamme.

Mikä on Uusi testamentti?

Jeesuksen kuolemaa seuranneina vuosina ilmaus ”Uusi testamentti” ei olisi viitannut kirjakokoelmaan Herran elämästä ja kuolemasta vaan pikemminkin siihen, mitä Hän sanoi opetuslapsilleen viimeisen aterian iltana: ”Tämä on minun vereni, *liiton* veri, joka kaikkien puolesta vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi” (Matt. 26:28, kursivointi lisätty). Kreikankielinen ilmaus on käännetty englanninkielisessä Raamatussa ”uudeksi testamentiksi”, mutta tarkoittaa tosiaankin liittoa, uutta liittoa, jonka Vapahtaja tarjoaa meille sovituksellaan. Raamattuun tallennetut kirjoitukset, joista käytetään nimitystä Uusi testamentti, kuvaavat ja opettavat tuota uutta liittoa Herran ja Hänen kansansa välillä ja vahvistavat sen.

Uuteen testamenttiin tallennetut kirjoitukset keskittyvät Vapahtajan palvelutyön eri puoliin. Uusi testamentti alkaa evankeliumeilla. Evankeliumi tarkoittaa ”hyvää uutista” viitaten

Tämän merkittävän pyhän kirjan alkuperän ymmärtäminen voi innoittaa tutkimistamme.

Jeesus Kristus ja Hänen apostolinsa viimeisellä aterialla.

Jeesuksen Kristuksen elämään, palvelutyöhön ja jumalalliseen tehtävään. Uusi testamentti sisältää myös kertomuksen kirkon ensimmäisistä lähetystyöpyrkimyksistä (Apostolien teot), Pietarin ja Paavalin kaltaisten

varhaisten johtajien kirjeitä, joissa varhaisia kristittyjä (joita kutsuttiin myös pyhiksi) kehoitetaan pysymään lujina uskossa, todistuksen (Kirje heprealaisille) sekä ilmestyksen (Johanneksen ilmestys), jossa Herran luvataan

palaavan myöhemmin aikoina. Kullakin kirjoittajalla on tarjottavanaan erilainen näkökulma, ja kukin pikemminkin kirjoitti tietylle yleisölle kuin yritti täyttää historiallisessa selonteossa havaittuja aukkoja. 300-luvun puolivälissä jKr.

Varhaiset pyhät kuuntelemassa yhtä Paavalin kirjeistä.

ne 27 kirjaa, joissa kerrotaan Herran uudesta liitosta, koottiin yhteen ja siihen järjestykseen kuin ne ovat nykyään.

Kuinka Uusi testamentti kulkeutui meille?

Suuremmasta opetuslasten joukosta Jeesus kutsui 12 miestä apostoleiksi. Nämä miehet seurasivat Häntä koko Hänen palvelutyönsä ajan, kärsivät Hänen kanssaan ja saivat myös menestystä ja Hengen täyttämiä kokemuksia. Jeesuksen kuoleman jälkeen apostolit sekä muut uskolliset seuraajat alkoivat kirjoittaa muistiin

kokemuksiaan. Kaksi tapahtumaa on saattanut herättää heidän halunsa tallentaa kertomuksensa Jeesuksen elämästä: ensiksi se, että vuonna 70 jKr. Rooman armeija valloitti Jerusalemin ja temppelin, ja toiseksi se, että luopumuksen voimat tekivät jo työtään (ks. Ap. t. 20:29–30). Siksi monet Uuden testamentin kirjoituksista tallennettiin auttamaan uskollisia näkemään, mitä tietä heidän tuli kulkea oman aikansa onnettomuuksien ja kiistojen halki.

Muistellessamme heidän kokemuksiaan voimme oppia, kuinka he kohtasivat vaikeat ajat ja kuinka evankeliumin hyvästä uutisesta tuli

vakauttava voima kamppailussa lupumuksen voimia vastaan.

Ensimmäisen vuosisadan loppua kohti mentäessä kaikki kirjoitukset, jotka on nyt tallennettu Uuteen testamenttiin, oli saatu valmiiksi, ja niitä kierrätettiin laajalti kirkon seurakuntien keskuudessa. Lainopettajat jäljensivät

Monet Uuden testamentin kirjoituksista tallennettiin auttamaan uskollisia näkemään, mitä tietä heidän tuli kulkea oman aikansa onnettomuuksien halki.

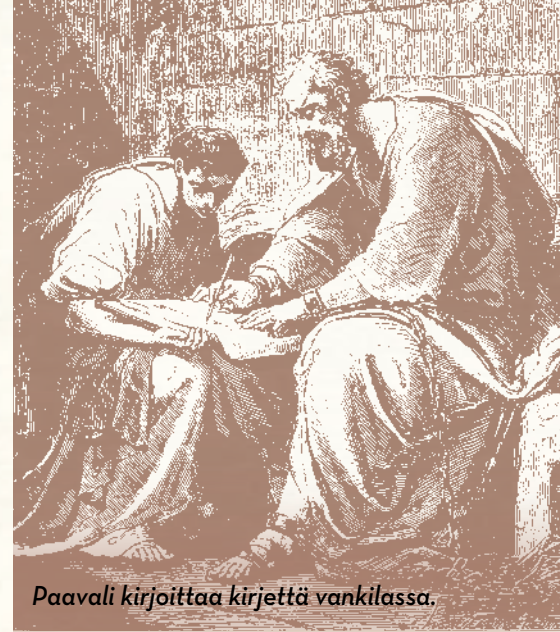
tekstejä papyrukselle ja sitten myöhemmin pergamentille, mutta näitä jäljennöksiä oli saatavilla verrattain vähän. Kirkon jäsenet keräsivät kirjoja, joita saivat käsiinsä, ja lukivat ja tutkivat Herran ja apostolien sanoja. Yksi merkittävä takaisku pyhien kirjoitusten leviämislle oli Rooman keisarin Diocletianuksen vuonna 303 jKr. aloittama kristittyjen vaino. Hän määräsi, että kristilliset kirjoitukset oli poltettava, ja pakotti kristittyjä uhraamaan pakanajumalille. Noina vainon vuosina monet uskolliset ihmiset kätkivät pyhiä tekstejä. Myöhemmin, kun ensimmäinen kristitty keisari Konstantinus määräsi valmistettavaksi uusia jäljennöksiä pyhistä kirjoituksista, hänen oppineensa kykenivät löytämään kirjoja, joita seurakunnissa oli käytetty ennen Diocletianuksen hävitysmääräystä. Nykyisten painettujen Uuden testamentin laitostemme alkuperä voidaan jäljittää niihin Raamatun jäljennöksiin, jotka tehtiin Konstantinuksen aikana, ja siten niihin henkilöihin, jotka uhrasivat oman turvallisuutensa säilyttääkseen Herra uuden liiton.

Pian sen jälkeen kun Konstantinus

oli määrännyt, että Uusi testamentti oli jäljennettävä ja pantava uudelleen levitykseen, ne kirjat, jotka muodostavat nykyisen Raamattumme, järjestettiin nykyiseen järjestykseensä. Tämä järjestys noudattaa Vanhan testamentin mukaista mallia. Uudessa testamentissa on laki (evankeliumit), kristinuskon historia (Apostolien teot) sekä profeetat (Kirjeestä roomalaisille Johanneksen ilmestykseen). Sekä Vanha että Uusi testamentti päättyvät lupaukseen Herran toisesta tulemisesta (Malakian kirja ja Johanneksen ilmestys). Näiden profeettallisten kirjoitusten sijoituspaikka tähdentää myös tulevaisuuteen suuntautunutta toivoa pelastuksesta ja tulevista ilmoituksista.

Ketkä kirjoittivat Uuden testamentin?

Kukin Uuden testamentin kirjoittaja kirjoitti Jeesusuksen Kristuksen pelastavasta palvelutyöstä omasta näkökulmastaan. Evankeliumeista kaksi oli apostolien kirjoittamia: evankeliumit Matteuksen ja Johanneksen mukaan. Nämä apostoliset todistukset ovat silminnäköijöiden todistuksia Jeesusuksen

Paavali kirjoittaa kirjettä vankilassa.

elämästä. Myös kaksi Herran myöhempiä seuraajaa, Markus ja Luukas, kirjoittivat evankeliumin. He todistivat siitä, mitä he olivat tunteneet ja kuulleet. Kumpikin näistä miehistä oli yhdessä vaiheessa Paavalin kumppani (ks. Ap. t. 12:25; 2. Tim. 4:11), ja he kumpikin ilmentävät osaltaan niiden yhä useampien pyhien pyyteitä, jotka asuivat Juudean ulkopuolella eivätkä olleet tavanneet Herraa Hänen elinaikanaan. Heidän kertomuksensa antavatkin ilmeikkään todistuksen Herrasta, johon he uskoivat.

Paavalin kirjeet ovat todennäköisesti varhaisimpia Uuden testamentin kirjoituksista, vaikka niitä kaikkia ei kirjoitettukaan samaan aikaan. Hänen todistuksensa syntyi kokemuksista lähetyssaarnaajana, monista voimallisista näyistä (ks. Ap. t. 9:1–6; 2. Kor. 12:1–7) sekä henkilökohtaisesta yhteydestä Pietariin ja muihin (ks. Gal. 1:18–19). Paavali kirjoitti enimmäkseen sovittaakseen kiistoja seurakunnissa, mutta toisinaan hän kirjoitti henkilökohtaisille ystävilleen (kirjeet Timoteukselle ja Titukselle). Yhdessä kirjeessä Paavali pyytää erästä orjanomistajaa ottamaan takaisin karanneen orjan, jonka Paavali oli tavannut heidän ollessaan vankilassa (Kirje Filemonille). Perinteisesti Kirje

Pietari saarnaamassa Korneliukselle ja tämän perhekunnalle.

Pietari ja Johannes saarnaavat ja parantavat.

heprealaisille on katsottu Paavalin kirjoittamaksi, vaikka alusta puuttuukin tavanomainen johdanto, jossa hän ilmoittaisi itsensä kirjeen kirjoittajaksi. Siitä huolimatta kirje todistaa, kuinka me voimme uskon avulla rohkeasti tulla Herran luo. Paavalin kirjeiden jälkeen Uudessa testamentissa oleva Kirje heprealaisille on kirjoitelma uskosta vastoinkäymisten kohdatessa.

Lyhyt Jaakobin kirje kirjoitettiin myös melko varhain, ja siinä on viittauksia Jeesuksen vuorisaarnan opetuksiin, joita kerrottiin eteenpäin suullisesti ja erillään Matteuksen evankeliumista (ks. Jaak. 1:13; 4:12; 5:12). Tämän kirjeen kirjoitti luultavasti Herran nuorempi veli Jaakob. Hänellä oli etuoikeus tuntea ja nähdä ylösnoussut Vapahtaja (ks. 1. Kor. 15:7) ja hänellä oli tärkeä osa monissa kirkon historian tapahtumissa (ks. Ap. t. 15:13–29).

Uudessa testamentissa on myös kaksi apostoli Pietarin kirjettä ja kolme apostoli Johanneksen kirjettä. Molemmat kehottivat kristittyjä olemaan uskollisia. Etenkin Pietari oli huolissaan uskollisuudesta koettelemuksen aikoina.

Juudaksen kirje on yksi Uuden

testamentin viimeisimpinä kirjoitetuista teksteistä. Jaakobin kirjeen tavoin sen kirjoitti luultavasti yksi Herran veljistä (ks. Mark. 6:3). Juudas kirjoitti kirjeen pyrkimyksenään tukahduttaa enenevä luopumus seurakunnissa.

Lopulta Uusi testamentti päättyy apostoli Johanneksen ilmestykseen. Hän merkitsi muistiin näyn siitä, kuinka Herra tulisi takaisin kirkkaudessa aloittamaan tuhatvuotisen hallintokautensa. Tuo näky kuvaa

SILMINNÄ-KIJÖIDEN KERTOMUKSIA

”Rakastan Uuden testamentin apostolien matkoja ja ihmetekoja sekä Paavalin kirjeitä. Kaikkein eniten rakastan sen silminnäköijöiden kertomuksia Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen sanoista, esimerkiksi ja sovituksesta. Rakastan Raamatun lukemisen antamaa näkökulmaa ja rauhaa.”

Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista, ”Pyhän Raamatun ihme”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 81.

värikkäin yksityiskohdin taistelua hyvän ja pahan välillä. Useimmissa luvuissa käsitellään tapahtumia, jotka olivat Johanneksen kannalta tulevaisuutta, mukaan lukien tapahtumat myöhempinä aikoina – meidän aikamme.

Keille Uusi testamentti kirjoitettiin?

Koska Uusi testamentti on tosiaan uusi liitto Herran ja niiden välillä, jotka uskovat Häneen, sen kirjat on tarkoitettu kaikille, jotka pyrkivät tuntemaan Hänet joko tänä taloudenhoitokautena tai aiempina taloudenhoitokausina. Alun perin Uuden testamentin kirjoittajat kirjoittivat tekstejä, jotka voitaisiin ottaa heti käyttöön heidän aikansa kirkon seurakunnissa, ymmärtäen, että ne olivat tallenteita tärkeimmistä tapahtumista ihmiskunnan historiassa. Esimerkiksi Johannes piti kirjoituksiaan todistuksena: ”Tämä on kirjoitettu siksi, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun usotte, olisi elämä hänen nimensä tähden” (Joh. 20:31). Muut, kuten Luukas, kirjoittivat tarkoituksenaan tallentaa historiaa:

LAPSILLE

Missä kohdassa pyhiä kirjoituksia se on?

Alla on lueteltu kahdeksan kertomusta pyhistä kirjoituksista. Etsi, mistä pyhästä kirjasta kukin kertomus on peräisin. Ellet ole varma, etsi kertomuksen aihe Pyhien kirjoitusten oppaasta.

- Nefi rikkoo metsästysjousensa. (1)
- Nooa rakentaa arkin. (2)
- Viisauden sana annetaan. (3)
- Ester pelastaa kansansa. (4)
- Tuhlaajapoika palaa kotiin. (5)
- Sotapäällikkö Moroni valmistaa vapauden tunnuksen. (6)
- Jeesus opettaa vuorisaarnan. (7)
- Kirtlandin temppeli vihittäin. (8)

Etsi nyt kuva-arvoituksesta numerot, jotka vastaavat suluissa olevia numeroita. Väritä ne kohdat alla luetellun pyhän kirjan värin mukaan.

Vanha testamentti = sininen

Mormonin kirja = keltainen

Uusi testamentti = punainen

Oppi ja liitot = ruskea

”Jo monet ovat ryhtyneet työhön ja laatineet kertomuksia niistä asioista, jotka meidän keskuudessamme ovat toteutuneet,

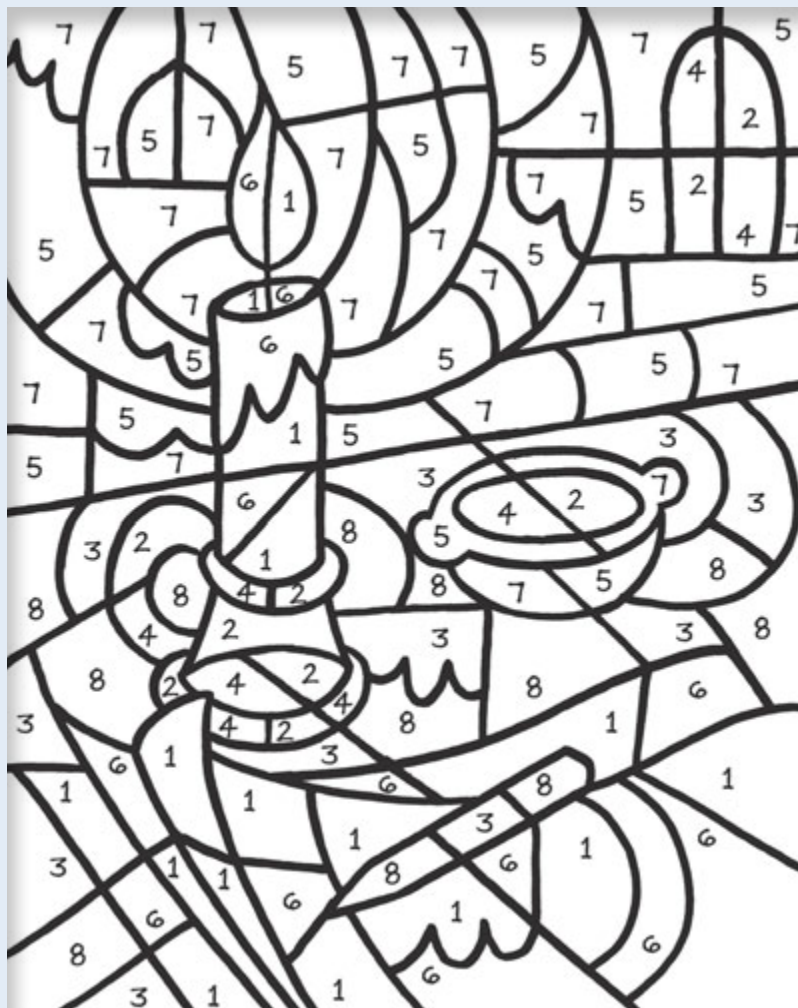
sen mukaan kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta alkaen olivat silminnäköjiä ja joista tuli sanan palvelijoita.

Niin olen nyt minäkin, otettuani alusta asti kaikesta tarkan selon, päättänyt kirjoittaa yhtenäisen esityksen sinua varten.” (Luuk. 1:1–3.)

Varhaiskristityt olivat monimuotoinen joukko. Osa oli juutalaisista perheistä, kun taas toiset olivat saaneet kasvatuksensa pakanoihin luettavissa perheissä. Ja oli niitäkin, joilla oli todennäköisesti hyvin vähän muodollista uskontoa elämässään ennen kuin heidät kastettiin. Heidä itse asiassa kuvastui pyhien nykyinen monimuotoinen joukko. Siksi heidän kamppailunsa voivat paljastaa meille voimallisia opetuksia siitä, kuinka me voimme voittaa jumalattomuuden ja pysyä uskollisina koetelemuksista ja kiusauksista huolimatta. He myös osoittavat meille, kuinka seurakunnat kamppailivat, kun ne olivat hyvin pieniä, ja kuinka ne saivat turvaa apostolien ja profeettojen sanoista.

Todistus tälle ajalle

Uusi testamentti tuo esiin, että epävarmoina aikoina, kun jotkut eivät kuuntelisi evankeliumin kutsua, turvan löytäisivät ne, jotka kuuntelisivat ja noudattaisivat uskollisesti apostolien opetusta ja eläisivät keskinäisessä yhteydessä murtaen yhdessä leipää ja rukoillen (ks. Ap. t. 2:42). Muut esimerkit opettavat meille, kuinka vanhurskaitakin koetellaan (ks. 1. Kor. 10:13) ja kuinka evankeliumin sanoman ydin on yhtä yksinkertainen nykyään kuin se oli 2 000 vuotta sitten: ”Puhdasta, Jumalan ja Isän silmissä tahratonta palvelusta on huolehtia orvoista ja leskistä, kun he ovat ahdingossa, ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta” (Jaak. 1:27). Aivan kuten Opissa ja liitoissa profeetta Joseph Smith lausui todistuksensa, ”että hän elää!” (OL 76:22), samalla tavoin Uusi testamentti todistaa, että pääsiäisaamuna hauta oli tyhjä: ”Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista” (Matt. 28:6). ■

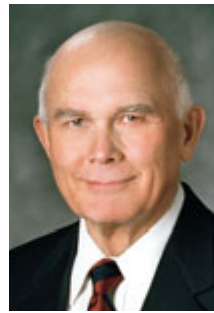

Tämä artikkeli on ote puheesta Harvardin oikeustieteellisen tiedekunnan opettajille ja opiskelijoille 26. helmikuuta 2010.

Me myöhempien aikojen pyhät tiedämme, etteivät kovinkaan monet kirkkoomme kuulumattomat ymmärrä oppejamme ja arvojamme. Tämä kävi selväksi Gary C. Lawrencen valtakunnallisessa tutkimuksessa, joka julkaistiin hänen äskettäin ilmestyneessä kirjassaan *How Americans View Mormonism* [Miten amerikkalaiset suhtautuvat mormonismiin]. Kolme neljäsosaa haastatelluista yhdisti kirkkoomme korkeat moraalinormit, mutta noin puolet oli sitä mieltä, että me olemme salamyhkäisiä ja arvoituksellisia ja että meillä on ”omituisia uskonkäsityksiä”.¹ Kun haastateltavia pyydettiin valitsemaan eri ilmauksia, jotka heidän mielestään kuvaavat myöhempien aikojen pyhiä yleensä, 87 prosenttia valitsi ”lujat perhearvot”, 78 prosenttia valitsi ”rehellisiä” ja 45 prosenttia valitsi ”sokeita seuraajia”.²

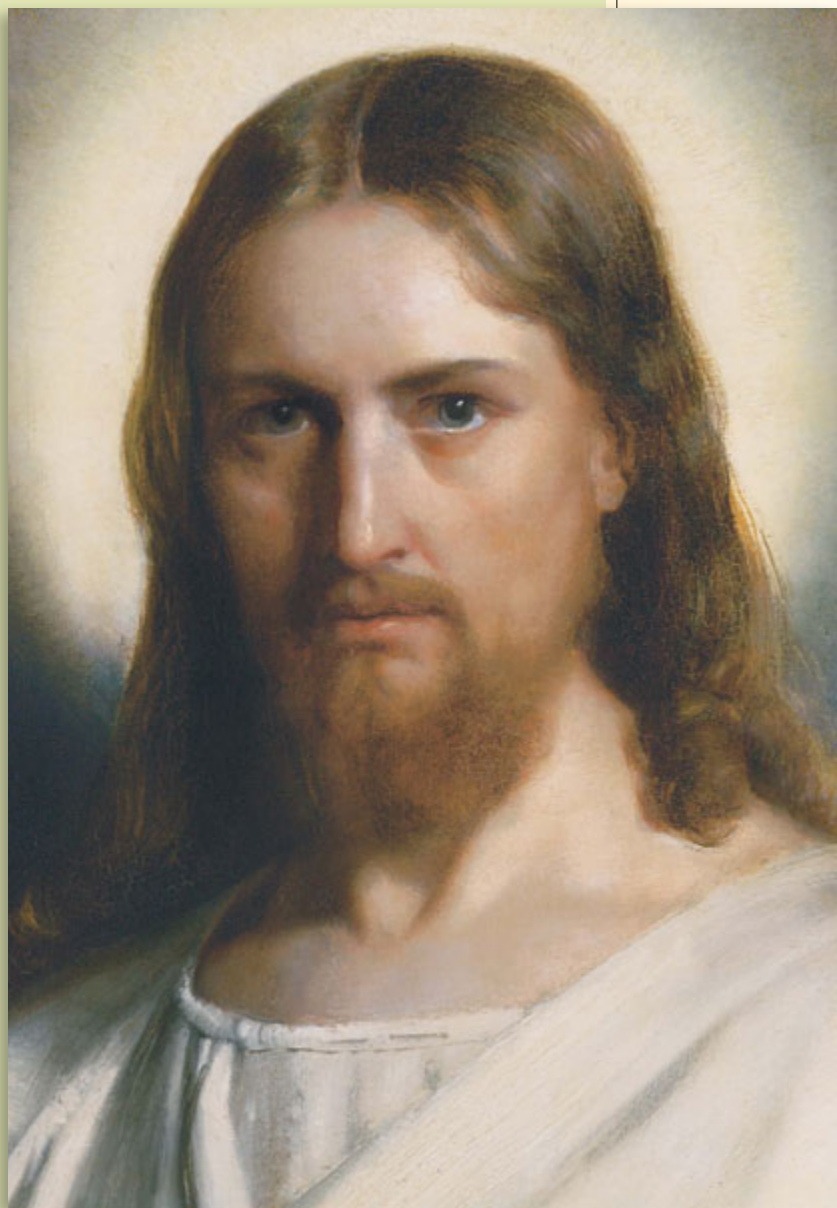
PERUSASIOITA USKONINNOSSAMME

**Vanhin
Dallin H. Oaks**
kahdentoista apostolin
koorumiasta

Kun Lawrencen haastattelijat kysyivät: ”Mikä on ymmärryksenne mukaan mormonismien pääväite?”, vain 14 prosenttia osasi sanoa jotakin, joka on edes lähellä ajatusta alkuperäisen kristillisen uskon palautuksesta tai uudelleen vakiinnuttamisesta. Samoin kävi eräässä toisessa valtakunnallisessa tutkimuksessa. Kun vastaajilta kysyttiin, mikä yksi sana kuvaa parhaiten heidän vaikutelmaansa mormoniuskonnosta, yksikään henkilö ei ehdottanut sanoja tai ajatuksia alkukristillisyydestä tai sen palauttamisesta.³

Apostolina minut on kutsuttu olemaan Kristuksen opin, työn ja valtuuden todistaja kaikkialla maailmassa. Siinä ominaisuudessa todistan, että nämä uskontomme peruslähtökohdat ovat totta.

Pettymystäni näihin tuloksiin lieventävät vain hivenen Lawrencen muut tutkimustulokset ja havainto, että uskonnon ollessa kyseessä amerikkalaiset ovat yleisesti ottaen ”syvästi uskonnollisia” mutta ”tavattoman vähän tietäviä”. Esimerkiksi 68 prosenttia sanoi rukoilevansa ainakin muutamia kertoja viikossa ja 44 prosenttia sanoi, että he käyvät jumalanpalveluksessa melkein joka viikko. Samaan aikaan puolet ei osannut nimetä edes yhtä neljästä evankeliumista, useimmat eivät osanneet nimetä Raamatun ensimmäistä kirjaa ja 10 prosenttia luuli, että Jeanne d’Arc oli Nooan vaimo [englanninkielisen nimen Joan of Arc loppuosan voi sekoittaa sanaan ark, ’arkki’].⁴

Monet tekijät myötävaikuttavat vallitsevaan tietämättömyyteen uskonasioissa, mutta yksi niistä on varmastikin ylemmän asteen koulutuksen yleinen vihamielisyys tai välinpitämättömyys uskontoa kohtaan. Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta ylemmän asteen oppilaitoksista on tulut arvovapaita paikkoja, joissa asenteet uskontoa kohtaan ovat parhaimmillaankin neutraaleja. Opiskelijat ja muut uskonnolliset ihmiset, jotka uskovat elävän Jumalan todellisuuteen ja ehdottomiin moraalin periaatteisiin, sivuutetaan.

Vaikuttaa epärealistiselta odottaa, että ylemmän asteen koulutus kokonaisuudessaan palaisi merkittävään rooliin moraaliarvojen opettamisessa. Se jää kotien, kirkkojen ja uskonnollispainotteisten korkeakoulujen vaikutuspiiriin. Kaikkien pitäisi toivoa menestystä tässä tärkeässä tehtävässä. Oppilaitokset voivat kuvitella olevansa neutraaleja oikeaa ja väärää koskevissa kysymyksissä, mutta yhteiskunta ei voi säilyä sellaisen neutraalisuuden turvin.

Olen valinnut kolme ryhmää totuuksia edustamaan myöhempien aikojen pyhien uskon perusperiaatteita:

1. Jumalan olemus, mukaan lukien kolmen jumaluuden jäsenen tehtävä, ja siihen liittyvä totuus, että on olemassa ehdottomia moraalin periaatteita.

2. Elämän tarkoitus.
3. Ihmistä ja maailmankaikkeutta koskevan totuuden kolme lähdettä: tiede, pyhät kirjoitukset ja jatkuva ilmoitus – sekä kuinka me voimme tuntea ne.

1. Jumalan olemus

Ensimmäinen uskomme liittyvä peruslähtökohtani on se, että Jumala on todellinen ja että todellisia ovat myös iankaikkiset totuudet ja arvot, joita ei voi todistaa nykyisin tieteellisin menetelmin. Nämä ajatukset ovat väistämättä yhteydessä toisiinsa. Muiden uskovien tavoin me julistamme, että on olemassa ylin lainantaja, Jumala, iankaikkinen Isämme, ja että on olemassa ehdottomia moraalisia periaatteita. Me torjumme moraalisen relativismin, josta on tulossa suurelta osin nykyajan kulttuurin epävirallinen uskontunnustus.

Meille totuus Jumalan olemuksesta ja suhteestamme Häneen on avain kaikkeen muuhun. On merkittävää, että juuri uskonkäsityksemme Jumalan olemuksesta erottaa meidät useimpien kristillisten kirkkokuntien virallisista uskontunnustuksista. Uskonkappaleemme alkavat seuraavasti: ”Me uskomme Jumalaan, iankaikkiseen Isään, ja hänen Poikaansa, Jeesukseen Kristukseen, ja Pyhään Henkeen” (UK 1).

Tämä meidän uskomme jumaluuteen on yhteistä muiden kristittyjen kanssa, mutta meille sen merkitys on erilainen kuin useimmille. Me uskomme, että nämä kolme jumaluuden jäsentä ovat kolme erillistä ja erilaista olentoa ja että Isä Jumala ei ole henki, vaan Hän on kirkastettu Olento, jolla on käsinkosketeltava ruumis, aivan kuten Hänen ylösnousseella Pojallaan, Jeesuksella Kristuksella. Vaikka He ovat erillisiä olentoja, He ovat yhtä tarkoituksessa. Me uskomme, että Jeesus viittasi tähän suhteeseen rukoillessaan Isältään, että Hänen opetuslapsensa olisivat yhtä kuten Hän ja Hänen Isänsä ovat yhtä (Joh. 17:11) – yhtä

T Me uskomme, että jumaluuden kolme jäsentä ovat kolme erillistä ja erilaista olentoa ja että Isä Jumala ei ole henki vaan Hän on kirkastettu Olento, jolla on käsinkosketeltava ruumis, aivan kuten Hänen ylösnousseella Pojallaan, Jeesuksella Kristuksella. Vaikka He ovat erillisiä olentoja, He ovat yhtä tarkoituksessa.

tarkoituksessa mutta eivät olemukseltaan. Ainutlaatuinen uskonkäsityksemme, että ”Isällä on liha- ja luuruumis, yhtä käsinkosketeltava kuin ihmisen; Pojalla myös; mutta Pyhällä Hengellä ei ole liha- ja luuruumista, vaan hän on henki-persoonaa” (OL 130:22), on meille olennainen. Mutta kuten Gary Lawrencen haastattelutkimukset osoittavat, emme ole välittäneet tätä uskonkäsitystä tehokkaasti muille.⁵

Meidän uskomme Jumalan olemukseen on peräisin tapahtumasta, jota kutsumme ensimmäiseksi näyksi ja joka aloitti Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen palautuksen. Joseph Smith, kouluja käymätön 14-vuotias poika, joka etsi tietoa siitä, mihin kirkkoon hänen pitäisi liittyä, sai näyn, jossa hän näki kaksi Persoonaa, ”joiden hohdetta ja kirkkautta on mahdoton kuvata”. Toinen Heistä osoitti toista ja sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!” (JS–H 17.) Poika Jumala sanoi nuorelle profeetalle, että sen ajan kirkkojen ”uskontunnustukset olivat iljettäviä hänen silmissään” (JS–H 19). Tämä jumalallinen julistus tuomitsi uskontunnustukset, ei uskollisia etsijöitä, jotka uskoivat niihin.

Joseph Smithin ensimmäinen näky osoitti, että vallitsevat käsitykset Jumalan olemuksesta ja jumaluudesta olivat vääriä eivätkä voineet johtaa niiden kannattajia siihen päämäärään, jonka Jumala heille halusi. Sitä seuranneiden nykyajan pyhien kirjoitusten tulva toi esiin tämän perustavaa laatua olevan totuuden merkityksen ja antoi meille Mormonin kirjan. Tämä uusi pyhä kirja on toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta. Se vahvistaa Raamatun profetiat ja opetukset siitä, millainen Kristus on ja mikä on Hänen tehtävänsä. Se laajentaa ymmärrystämme Hänen evankeliumistaan ja Hänen opetuksistaan Hänen maanpäällisen palvelutyönsä aikana. Siinä on myös monia opetuksia ja esimerkkejä ilmoituksista, joista me saamme tietää totuuden näistä asioista.

Nämä opetukset selittävät todistustamme Kristuksesta. Meidän perustanamme ei ole maailman viisaus tai ihmisfilosofiat – olivatpa ne kuinka perinteisiä tai kunnioitettuja hyvänsä. Todistuksemme Jeesuksesta Kristuksesta perustuu Jumalan ilmoituksiin profetoilleen ja meille henkilökohtaisesti.

Mistä todistuksemme Jeesuksesta Kristuksesta saa meidät vakuuttuneiksi? Jeesus Kristus on Jumalan, iankaikkisen Isän, ainosyntyinen Poika. Hän on Luoja. Verrattoman palvelutyönsä ansiosta kuolevaisuudessa Hän on

opettajamme. Hänen ylösnousemuksensa johdosta kaikki, jotka ovat koskaan eläneet, tulevat nousemaan kuolleista. Hän on Vapahtaja, jonka sovitushri avaa meille mahdollisuuden saada anteeksi henkilökohtaiset syntimme, jotta meidät voidaan puhdistaa niin että voimme palata Jumalan, iankaikkisen Isämme, eteen. Tämä on kaikkina aikoina eläneiden profeettojen keskeinen sanoma. Joseph Smith esitti tämän suuren totuuden kolmannessa uskonnokappaleessamme: ”Me uskomme, että koko ihmissuku voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta noudattamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia.”

Me Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet todistamme Mormonin kirjan profeetan kuningas Benjaminin kanssa, ”ettei muuta nimeä anneta eikä mitään muuta keinoa eikä tapaa, jonka kautta pelastus voi tulla ihmislapsille, kuin vain Kristuksen, Herran Kaikkivaltiaan nimessä ja nimen kautta” (Moosia 3:17).

Miksi Kristus on ainoa keino? Kuinka Hän pystyi murttamaan kuoleman kahleet? Miten oli mahdollista, että Hän kykeni ottamaan päälleen koko ihmiskunnan synnit? Kuinka Hänen sovituksensa voi puhdistaa meidät tahraiset syntiset ja saada aikaan ruumiimme ylösnousemuksen? Ne ovat mysteereitä, joita en täysin ymmärrä. Minulle Jeesuksen Kristuksen sovituksen ihme on käsittämätön, mutta Pyhä Henki on antanut minulle todistuksen sen totuudellisuudesta, ja minä riemuitsen siitä, että voin käyttää elämäni sen julistamiseen.

2. Kuolevaisen elämän tarkoitus

Toinen peruslähtökohdani koskee kuolevaisen elämän tarkoitusta. Sen pohjana on ymmärryksemme Jumalan, iankaikkisen Isän, tarkoituksista, ja se koskee kohtaloamme Hänen lapsinaan. Teologiamme alkaa varmuudella siitä, että me elimme henkinä ennen kuin tulimme tämän maan päälle. Se vahvistaa, että tällä kuolevaisella elämällä on tarkoitus. Ja se opettaa, että suurin toiveemme on tulla taivaallisten vanhempiemme kaltaisiksi, minkä johdosta perhesuhteemme voivat jatkua kautta iankaikkisuuden. Meidät asetettiin maan päälle, että saisimme fyysisen ruumiin ja – Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta ja olemalla kuuliaisia Hänen evankeliuminsa laeille ja toimituksille – osoittautuisimme kelvollisiksi ihmissuhteisiin ja kirkastettuun selestiseen tilaan, joita nimitetään korotukseksi eli iankaikkiseksi elämäksi.

Meidät tunnetaan aivan oikein perhekeskeisenä kirkkona, mutta huonosti ymmärretään se seikka, ettei perhekeskeisyytemme keskity vain kuolevaisuuden ihmissuhteisiin vaan on myös perusteologiaamme. Rakastavan Luojan suuressa suunnitelmassa Hänen kirkkonsa tehtävänä on auttaa meitä saavuttamaan korotus selestisessä valtakunnassa, ja se voidaan saavuttaa vain siten, että mies ja nainen solmivat iankaikkisen avioliiton (ks. OL 131:1–3).

Uskollisella leskiäidilläni ei ollut mitään epäselvyyttä perhesuhteiden iankaikkisesta luonteesta. Hän kunnioitti aina edesmenneen, uskollisen isämme asemaa. Hän loi tunteen, että isä oli läsnä kodissamme. Hän puhui siitä, että heidän temppeleliavioliittonsa kestää iankaikkisesti ja että päämääränämme on olla yhdessä perheenä seuraavassa elämässä. Hän muistutti meitä usein siitä, mitä isämme haluaisi meidän tekevän, jotta pääsisimme osallisiksi Vapahtajan lupauksesta, että voisimme olla iankaikkinen perhe. Hän ei koskaan puhunut itsestään leskenä, eikä mieleeni koskaan juolahtanut, että hän oli leski. Kasvuvuosinani hän ei ollut minulle leski. Hänellä oli aviomies, ja meillä oli isä. Isä oli vain jonkin aikaa poissa.

Me vahvistamme, että avioliitto on Jumalan suunnitelman toteuttamisen kannalta välttämätön, jotta voidaan antaa hyväksytty ympäristö syntymiselle kuolevaisuuteen ja valmistaa perheenjäseniä iankaikkiseen elämään. Tieto Jumalan suunnitelmasta antaa myöhempien aikojen pyhille ainutlaatuisen näkökulman avioliittoon ja lapsiin. Me pidämme lasten hankkimista ja kasvattamista osana Jumalan suunnitelmaa ja niiden pyhänä velvollisuutena, joille on annettu voima osallistua siihen. Me uskomme, että parhaat aarteet maan päällä ja taivaassa ovat lapsemme ja jälkeläisemme. Ja me uskomme, että meidän täytyy pyrkiä luomaan sellainen kuolevainen perhe, joka suo parhaat olosuhteet lasten – kaikkien lasten – kehitykselle ja onnelle.

2 *Teologiamme vahvistaa, että tällä kuolevaisella elämällä on tarkoitus. Ja se opettaa, että suurin toiveemme on tulla taivaallisten vanhempiemme kaltaisiksi, minkä johdosta perhesuhteemme voivat jatkua kautta iankaikkisuuden.*

Voima luoda kuolevaista elämää on ylevin voima, minkä Jumala on antanut lapsilleen. Tämän luomisvoiman käyttämiseen annettiin valtuudet ensimmäisessä käskyssä: ”Olkaa hedelmälliset [ja] lisääntykää” (1. Moos. 1:28). Toinen tärkeä käsky kielsi sen väärinkäytön: ”Älä tee aviorikosta” (2. Moos. 20:14) ja ”kavahtakaa siveettömyyttä” (1. Tess. 4:3). Me tähdennämme tätä siveyden lakia, koska me ymmärrämme luomisvoimiemme tarkoituksen Jumalan suunnitelman toteuttamisessa.

On paljon poliittisia, lainopillisia ja sosiaalisia paineita muutoksiin, jotka hämmentävät käsitystä sukupuolesta, väheksyvät avioliiton tärkeyttä tai muuttavat sen määritelmää tai hämärtävät miesten ja naisten välisiä eroja, jotka ovat välttämättömiä Jumalan suuren onnensuunnitelman toteutumiseksi. Meidän iankaikkinen näkökulmamme saa meidät asettumaan sellaisia muutoksia vastaan.

Lopuksi ymmärrykseemme kuolevaisen elämän tarkoituksesta sisältyy joitakin ainutlaatuisia oppeja siitä, mitä kuolevaisuuden jälkeen seuraa. Muiden kristittyjen tavoin me uskomme, että kun lähdemme tästä elämästä, menemme taivaaseen (paratiisiin) tai helvettiin. Mutta me uskomme, että tämä kahtiajako vanhurskaisuuteen ja jumalattomuuteen on vain tilapäistä sillä aikaa kun kuolleiden henget odottavat ylösnousemustaan ja lopullista tuomiota (ks. Alma 40:11–14). Ne määränpäättäjät, jotka seuraavat lopullista tuomiota, ovat paljon moninaisemmat, ja ne ovat todiste Jumalan rakkauden valtavuudesta lapsiaan – heitä kaikkia – kohtaan.

Jumalan rakkaus on niin suurta, että Hän vaatii, että Hänen lapsensa noudattavat Hänen lakejaan, koska vain olemalla kuuliaisia he voivat edetä kohti sitä iankaikista kohtaloa, jonka Hän heille haluaa. Siten viimeisellä tuomiolla meidät kaikki määrätään siihen kirkkauden valtakuntaan, joka vastaa kuuliaisuuttamme Hänen lailleen. Toisessa kirjeessään korinttilaisille apostoli Paavali kertoo näystä, jossa mies ”temmattiin kolmanteen taivaaseen” (2. Kor. 12:2). Puhuessaan kuolleiden ylösnousemuksesta hän kuvaili ruumiita, joiden loistot ovat erilaisia verraten niitä auringon, kuun ja tähtien loistoon. Hän käytti kahdesta ensimmäisestä ilmauksista taivaallisia ja maallisia ruumiita (ks. 1. Kor. 15:40–42) [englanninkielisessä Raamatussa käytetään ilmaisuja selestiset ja terrestriset ruumiit]. Meille iankaikkinen elämä selestisessä, korkeimmassa kirkkaudessa ei ole mystistä yhdistymistä käsittämättömään

henkijumalaan, vaan iankaikkinen elämä on perhe-elämää rakastavan taivaallisen Isän, esivanhempiemme ja jälkeläistemme kanssa.

Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin teologia on kaiken kattava, yleismaailmallinen, armollinen ja tosi. Kuolevaisen elämän välttämättömien kokemusten jälkeen kaikki Jumalan pojat ja tyttäret nousevat lopulta kuolleista ja menevät kirkkauden valtakuntaan, joka on ihmeellisempi kuin yksikään kuolevainen voi käsittää. Vain muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta jopa hyvin jumalattomatkin pääsevät lopulta ihanaan – vaikkakin vähäisempään – kirkkauden valtakuntaan. Kaikki tämä tapahtuu, koska Jumala rakastaa lapsiaan niin suuresti, ja tämän kaiken tekee mahdolliseksi Jeesuksen Kristuksen sovitus ja ylösnousemus, Hänen, ”joka kirkastaa Isän ja pelastaa kaikki hänen kätensä teot” (OL 76:43).

3. Totuuden lähteet

Myöhempien aikojen pyhät ovat hyvin kiinnostuneita hankkimaan tietoa. Brigham Young (1801–1877) sanoi sen parhaiten: ”[Uskontomme] – – kehottaa [meitä] etsimään uutterasti tietoa. Ei ole olemassa toista kansaa, joka olisi innokkaampi näkemään, kuulemaan, oppimaan ja ymmärtämään totuutta.”⁶

Eräissä toisessa tilanteessa hän selitti, että me kannustamme jäseniämme kasvamaan ”tiedossa ja älyssä kaikilla [oppimisen] aloilla – –, sillä kaikkalainen viisaus ja kaikki maailman taiteet ja tieteet ovat Jumalasta ja tarkoitettu Hänen kansansa hyväksi”.⁷

Me etsimme tietoa, mutta me teemme sen erityisellä tavalla, koska me uskomme, että tiedolla on kaksi ulottuvuutta: aineellinen ja hengellinen. Me etsimme aineellisen ulottuvuuden tietoa tieteellisin tutkimuksin ja hengellisen ulottuvuuden tietoa ilmoituksen avulla. Ilmoitus on Jumalan viestintää ihmiselle – profetoille ja jokaiselle meistä, jos me tavoittelemme sitä.

Ilmoitus on selkeästi yksi piirre, joka erottaa meidän uskontomme muista. Profeetta Joseph Smithiä ohjasi ja valisti koko hänen elämänsä ajan jatkuva ilmoitusten virta. Hänen julkaisemiensa ilmoitusten valtava määrä, mukaan lukien Mormonin kirja ja Oppi ja liitot, toi esiin hänen ainutlaatuisen kutsumuksensa tämän viimeisen ajan taloudenhoitokauden profeettana. Tällä *profeetallisella ilmoituksella* – Joseph Smithille ja niille, jotka ovat seuranneet

häntä kirkon presidentteinä – Jumala on ilmoittanut totuuksia ja käskyjä profeettajohtajilleen kansansa valistukseksi ja kirkkonsa johtamiseksi ja ohjaamiseksi.

Tämänkaltaista ilmoitusta kuvattiin Vanhan testamentin opetuksessa: ”Ei Herra Jumala tee mitään ilmoittamatta suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeetoille” (Aam. 3:7). Joseph Smith julisti: ”Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko perustettiin suoralle ilmoitukselle kuten – Jumalan kirkko on aina perustettu.”⁸ Hän kysyi: ”Poistakaa Mormonin kirja ja ilmoitukset. Missä on silloin uskontomme?” Hän vastasi: ”Meillä ei ole sitä.”⁹

Joseph Smith opetti myös, että koska ilmoitus ei lakannut varhaisten apostolien myötä vaan jatkuu näinä nykyisinä aikoina, jokainen voi saada henkilökohtaista ilmoitusta oman kääntymyksensä, ymmärryksensä ja päätöksentekonsa avuksi. ”Jumalan lasten etuoikeus on tulla Jumalan luo ja saada ilmoitusta”, hän sanoi. ”Jumala ei erottele ihmisiä; meillä kaikilla on sama etuoikeus.”¹⁰

Uudessa testamentissa kuvataan tällaista henkilökohtaista ilmoitusta. Kun esimerkiksi Pietari vahvisti vakaumuksensa siitä, että Jeesus on Jumalan jumalallinen Poika, Vapahtaja julisti: ”Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaissa” (Matt. 16:17).

Henkilökohtaista ilmoitusta – jota joskus kutsutaan ”innoitukseksi” – saadaan monessa muodossa. Useimmiten se tulee äkillisen valaistumisen mieleen tuomina sanoina tai ajatuksina tai ehdotettuja toimintatapoja koskevinä myönteisinä tai kielteisinä tunteina. Yleensä se tulee vastauksena vilpittömään ja rukouksentäyteiseen etsintään. Jeesus opetti: ”Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.” (Matt. 7:7.) Ilmoitusta tulee, kun me pidämme Jumalan käskyt ja tulemme siten kelvollisiksi Pyhän Hengen kumppanuuteen ja viestintään.

3 Me etsimme aineellisen ulottuvuuden tietoa tieteellisin tutkimuksin ja hengellisen ulottuvuuden tietoa ilmoituksen avulla. Ilmoitus on Jumalan viestintää ihmiselle – profeetoille ja jokaiselle meistä, jos me tavoittelemme sitä.

Jotkut ihmettelevät, kuinka kirkon jäsenet hyväksyvät nykyajan profeetan opetukset oppaaksi omaan elämäänsä. Se on epätavallista useimmissa uskonnollisissa perinteissä. Vastauksenamme syytökseen, että myöhempien aikojen pyhät seuraavat johtajiaan ”sokeasta kuuliaisuudesta”, on tämä sama henkilökohtainen ilmoitus. Me kunnioitamme johtajiamme ja odotamme heidän saavan innoitusta kirkon johtamisessa ja opetuksissaan. Mutta meillä kaikilla on etuoikeus ja meitä rohkaistaan vahvistamaan heidän opetuksensa kysymällä niistä rukouksessa ja saamalla ilmoituksen välityksellä vahvistus suoraan Jumalalta.

Useimmat kristityt uskovat, että Jumala sulki pyhien kirjoitusten kaanonin – pyhinä kirjoituksina pidettävän pyhien kirjojen arvovaltaisen kokoelman – pian Kristuksen kuoleman jälkeen ja että sen ajan jälkeen ei ole ollut niihin verrattavia ilmoituksia. Joseph Smith opetti ja osoitti, että pyhien kirjoitusten kaanon on avoin.¹¹ Itse asiassa pyhien kirjoitusten kaanon on avoin kahdella tapaa, ja käsitys jatkuvasta ilmoituksesta on ratkaisevan tärkeä kummallekin niistä.

Ensinnäkin Joseph Smith opetti, että Jumala ohjaa lapsiaan antamalla uusia lisäyksiä pyhien kirjoitusten kaanoniin. Mormonin kirja on sellainen lisäys. Samoin ovat ilmoitukset Opissa ja liitoissa sekä Kallisarvoisessa helmessä. Jatkuva ilmoitus on meille välttämätöntä saadaksemme sen, mitä Herra haluaa meidän ymmärtävän ja tekevän omana aikanamme ja omissa olosuhteissamme.

Toiseksi jatkuva ilmoitus avaa kaanonin pyhien kirjoitusten lukijoille, kun he Pyhän Hengen vaikutuksesta löytävät niistä uusia merkityksiä ja ohjausta omiin henkilökohtaisiin olosuhteisiinsa. Apostoli Paavali kirjoitti, että jokainen pyhä kirjoitus on syntynyt Jumalan Hengestä (ks. 2. Tim. 3:16; ks. myös 2. Piet. 1:21) ja että vain se,

jolla on Jumalan Henki, voi ”tietää, mitä Jumalassa on” (1. Kor. 2:11, ks. myös JST 1 Corinthians 2:11). Se tarkoittaa sitä, että ymmärtääksemme pyhiä kirjoituksia me tarvitsemme henkilökohtaista innoitusta Herran Hengeltä valaisemaan mieltämme. Tämän vuoksi me rohkaisemme jäseniämme tutkimaan pyhiä kirjoituksia ja etsimään

rukoillen innoitusta, jotta he tietäisivät niiden merkityksen omalla kohdallaan. Lopullinen tieto tulee henkilökohtaisena ilmoituksena Pyhän Hengen välityksellä.

Jeesus opetti: ”Hedelmistä te siis tunnette heidät” (Matt. 7:20). Minun, lukemattomien muiden uskovien ja monien tarkkailijoiden mielestä hedelmät ovat hyviä – hyviä jäsenille, hyviä heidän perheilleen, hyviä heidän asuinyhteisöilleen ja hyviä heidän kansakunnilleen. Todisteena siitä ovat ne miljoonien dollarien arvoiset tarvikkeet ja palvelut, joita Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko ja sen jäsenet ääntä pitämättä ja tehokkaasti antavat apuna tragedioihin, kuten tammikuun 2010 Haitin maanjäristys.

Apostolina minut on kutsuttu olemaan Kristuksen opin, työn ja valtuuden todistaja kaikkialla maailmassa. Siinä ominaisuudessa

todistan, että nämä uskontomme peruslähdekohdat ovat totta. ■

Koko teksti on englanninkielisenä osoitteessa www.lds.org/fundamental-premises-of-our-faith.

VIITTEET

1. Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism*, 2008, s. 32.
2. *How Americans View Mormonism*, s. 34.
3. Ks. *How Americans View Mormonism*, s. 42.
4. Ks. *How Americans View Mormonism*, s. 40.
5. Ks. *How Americans View Mormonism*, s. 49.
6. *Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, s. 194.
7. *Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, s. 193.
8. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 202.
9. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 203.
10. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 136.
11. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 215–225, 273–282.

JAA TÄMÄ ARTIKKELI MUIDEN KANSSA

Seuuraavat ideat voivat auttaa sinua jakamaan vanhin Oaksin artikkelin muiden kanssa:

- Mieti rukoillen ystävää, joka hyötyisi tämän artikkelin lukemisesta. Kun puhut tuon ystävän kanssa, voit kertoa yksinkertaisin sanoin, kuinka evankeliumi on ollut siunauksena elämässäsi.
- Voit välittää tämän artikkelin sähköisesti. Käy osoitteessa www.liahona.lds.org, etsi artikkeli tammikuun numerosta ja napsauta ”Share” [Jaa]. Artikkelin mukana lähettämässäsi viestissä voisit kommentoida sitä, kuinka vanhin Oaksin käsittelemät perusopin ovat merkityksellisiä sinulle.

Elaine S. Dalton

Nuorten Naisten
ylijohtaja

MITÄ UUTTA EDISTYMINEN-OHJELMASSA?

Nyt on aika valmistautua hienoon tulevaisuuteen, joka sinua odottaa. Edistyminen-ohjelma auttaa sinua valmistautumaan ja auttaa sinua ymmärtämään syntyperäsi Jumalan tyttärenä.

Edistyminen-ohjelma on osa elämääsi. Se voi auttaa sinua lähestymään Vapahtajaa, palvelemaan muita, oppimaan johtamistaitoja, kehittymään ihmissuhteissa ja valmistautumaan temppeleliittoihin. Edistyminen-ohjelma voi auttaa sinua luomaan vanhurskaita rutiineja. Kun teet pieniä asioita johdonmukaisesti, niistä tulee osa sinua ja ne muuttavat sinua. On todellakin niin, että juuri ”pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria” (Alma 37:6).

Uudistetun Edistyminen-kirjasen kannessa on temppeleli. Temppeleli on kaiken sen keskipisteenä, mitä teemme Nuorten Naisten ohjelmassa. Toivomme, että kun katsot kanta, muistat, että osallistuminen Edistyminen-ohjelmaan auttaa sinua valmistautumaan tekemään liittoja jonakin päivänä temppeleliissä ja pitämään ne.

Uusi Edistyminen-kirjanen on vaaleanpunainen! Tämä hempeä naisellinen väri on muistutus siitä, että olet taivaallisen Isämme tytär, jolla on ainutlaatuisia naisellisia luonteenpiirteitä, lahjoja ja tehtäviä.

Uudessa kirjasessa joitakin arvoihin liittyvistä kokemuksista ja projekteista on hieman muutettu, jotta ne olisivat ajankohtaisempia ja keskittyisivät enemmän temppeleliittoihin, jotka jonakin päivänä teet ja pidät. Nyt joitakin vastauksia kysymyksiisi.

Kuinka aloitan Edistyminen-ohjelman? Aloittaminen on helppoa! Aloita mistä tahansa arvosta, joka sinua kiinnostaa. Sinun ei tarvitse suorittaa arvoja järjestyksessä. Suorittamalla vaaditut kokemukset opit ymmärtämään arvot ja sen, miksi ne ovat tärkeitä elämässäsi.

Kuka voi osallistua? Edistyminen-ohjelma on tarkoitettu ensisijaisesti kirkossa oleville nuorille naisille, mutta muutkin voivat osallistua. Voit kutsua esimerkiksi kirkkoon kuulumattomia ystäviä suorittamaan Edistyminen-ohjelmaa kanssasi. Joissakin tapauksissa myös äitisi voi osallistua kanssasi joihinkin arvoihin liittyviin kokemuksiin ja projekteihin.

MEHILÄISTEN TUNNUS
on mehiläispesä, joka muistuttaa sopusoinnusta, yhdessä toimimisesta ja työstä.

RUUSUTYTTÖJEN TUNNUS
on ruusu, joka muistuttaa rakkaudesta, uskosta ja puhtaudesta.

LEHVÄNSITOJEN TUNNUS
on laakeriseppeli, joka edustaa kunniaa ja saavutusta.

SOIHTUKAULAKORU

Kun tulet Nuorten Naisten järjestöön, johtajasi antavat sinulle soihtukaulakorun. Tämä kaulakoru on vertauskuvana sitoumuksestasi puolustaa totuutta ja vanhurskautta kaikkina aikoina ja kaikkessa ja kaikkialla. Soihtun vertauskuva muistuttaa myös, että sinun tulee nousta ja loistaa, ”jotta [valosi] olisi viirinä kansakunnille” (OL 115:5). Käytä tätä kaulakorua ylpeänä ja muista sitoumuksesi.

NUORTEN NAISTEN TUNNUSTUSPALKINTO

Kun olet suorittanut Edistymisen-ohjelman, kirjoitat todistukseksi päiväkirjaasi ja menet piispasi tai seurakunnanjohtajasi puhutteluun. Sitten olet kelvollinen saamaan Nuorten Naisten tunnustuspalkinnon. Riipusta on muuttettu niin, että siinä on ikäryhmien tunnukset sekä tempeli. Ruusutytön ruusun keskellä on myös pieni rubiini. Tämä rubiini on vertauskuva siitä, että olet suorittanut Edistymisen-ohjelman ja uuden arvon, hyveellisyyden. Rubiini muistuttaa sinua siitä, että hyveellinen nuori nainen on kallisarvoinen ja että hänen arvonsa on paljon rubiineja kalliimpi (ks. Sananl. 31:10, englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös).

KUNNIAMEHILÄINEN

Ansaittuasi tunnustuspalkinnon voit jatkaa edistymistäsi ja ansaita kunniamehiläisen riipuksen lukemalla uudelleen Mormonin kirjan ja tekemällä lisää palvelutyötä, mukaan lukien jonkun toisen nuoren naisen auttaminen Edistymisen-ohjelmassa.

EDISTYMINEN-KIRJANEN

Kun olet suorittanut jonkin arvon kaikki kokemukset ja projektin, saat kultaisen tarran kiinnitettäväksi Edistymisen-kirjasesi loppupuolelle. Lisää päivämäärä, jolloin sait tämän arvon kaikki tehtävät suoritetuksi. Kirjasesi ja päiväkirjasi tulevat olemaan henkilökohtainen tallenteesi kaikesta hyvästä, jota saat aikaan.

Kuinka nopeasti minun pitäisi edetä? Kun avaat Edistymisen-kirjasi, huomaat, että siellä on joitakin asioita, joita jo teet koulussa tai kotona. Anna itsellesi tunnustusta noista asioista ja tee etukäteissuunnitelmia, niin että voit toteuttaa nuo asiat tavoitteellisesti. Voit edetä omaan tahtiisi. Jos olet 12-vuotias ja suoritat yhden kokemuksen joka kuukausi ja kaksi projektia joka vuosi, saat ohjelman suoritettua siihen mennessä, kun olet lehvänsitoja. Silloin sinulla on tilaisuus toimia opastajana muille nuorille naisille, jotka suorittavat omaa Edistymisen-ohjelmaansa. Kun teet niin, voit ansaita kunniamehiläisen riipuksen, joka on vertauskuva siitä, että olet kulkenut ylimääräisen matkan palvelemalla muita.

Voinko suorittaa Edistymisen-ohjelmaa toimintailloissa?

Voit suorittaa osan Edistymisen-ohjelmaa toimintailloissa. Jostakin projektistasi voi tulla toimintailtojenne toiminta. Voit suorittaa Edistymisen-ohjelmaa myös Nuorten Naisten luokassasi, kun saat tietoa arvoista ja tutkit pyhiä kirjoituksia.

Millaisia johtamistilaisuuksia se antaa minulle? Kun valmistaudut suorittamaan 10 tunnin projektin, voit kutsua muita nuoria naisia avukseksi. Tehdessäsi niin opit johtamistaitoja tuleviin tehtäviisi vaimona, äitinä ja perheenemäntänä. Opit myös organisoimaan, kommunikoidaan ja suorittamaan loppuun vaikean tehtävän.

Miksi minua pyydetään pitämään päiväkirjaa? Tästä päiväkirjasta tulee sinulle kallisarvoinen tallenne ajastasi Nuorten Naisten järjestössä ja sitoumuksista, joita olet tehnyt. Päiväkirjan kirjoittaminen luo myös Pyhän Hengen kumppanuudelle otollisen ilmapiirin.

Edistymisen-ohjelman siunaukset ulottuvat paljon Nuorten Naisten vuosia kauemmas. Uskosi ja todistuksesi Vapahtajasta ja Hänen palautetusta evankeliumistaan vahvistuvat. Valmistaudut jumalalliseen palvelutyöhösi ja tehtäviisi maan päällä. Maistat palvelemisen suloisuutta ja vanhurskaiden saavutusten tuomaa iloa. Tunnet Pyhän Hengen kuiskauksia, kun Hän opastaa ja opettaa sinua. Omaksut elämäntavan, joka on siunauksena elämässäsi nyt ja kautta koko iankaikkisuuden. Se on edistymisen sekä tempeliliittojen solmimisen ja pitämisen malli. Herra siunatkoon sinua, kun alat elää tämän edistymisen mallin mukaan. Me rakastamme sinua! Herra rakastaa sinua! Olet Hänen kallisarvoinen tyttärensä. ■

PYHIEN KIRJOITUSTEN MERKKINAUHAT

Kun olet suorittanut jonkin arvon kokemukset ja projektin, saat merkkinauhan, jolla voit merkitä arvoon liittyviä pyhiin kirjoitusten lempikohtia. Nauhat ovat arvojen värisiä: valkoinen vastaa uskoa, kullankeltainen hyvettä ja niin edelleen. Johtajasi antaa sinulle tämän nauhan jossakin Nuorten Naisten kokouksessa.

EDISTYMISKUNNIAKIRJAT

Kun etenet yhdestä ikäryhmästä seuraavaan, saat tunnustuksena piispaltasi tai seurakunnanjohtajaltasi edistymiskunniakirjan. Pidä se erityisessä paikassa muistuttamassa asioista, jotka olet oppinut ja saavuttanut mehiläis-, ruusutyttö- ja lehvänsitojavuosiinasi.

Saat lisätietoa Edistymisen-ohjelmasta lukeamalla kirjassasi olevan esittelyn tai käymällä osoitteessa www.PersonalProgress.lds.org.

David L. Beck

Nuorten Miesten
ylijohtaja

Aaronin pappeus

– suurempaa kuin saatat ajatella

VELVOLLISUUS JUMALAA KOHTAAN -OHJELMAA KOSKEVA SANOMA

Neljä vuotta sitten osallistuin veljeni Garyn muistotilaisuuteen. Yksi puhujista ylisti veljeäni suuresti. Olen ajatellut sitä siitä asti. Hän sanoi: ”Gary oli pappeuden mies. – Hän ymmärsi pappeutta, kunnioitti pappeutta ja hyväksyi täysin pappeuden ja sen periaatteet.”

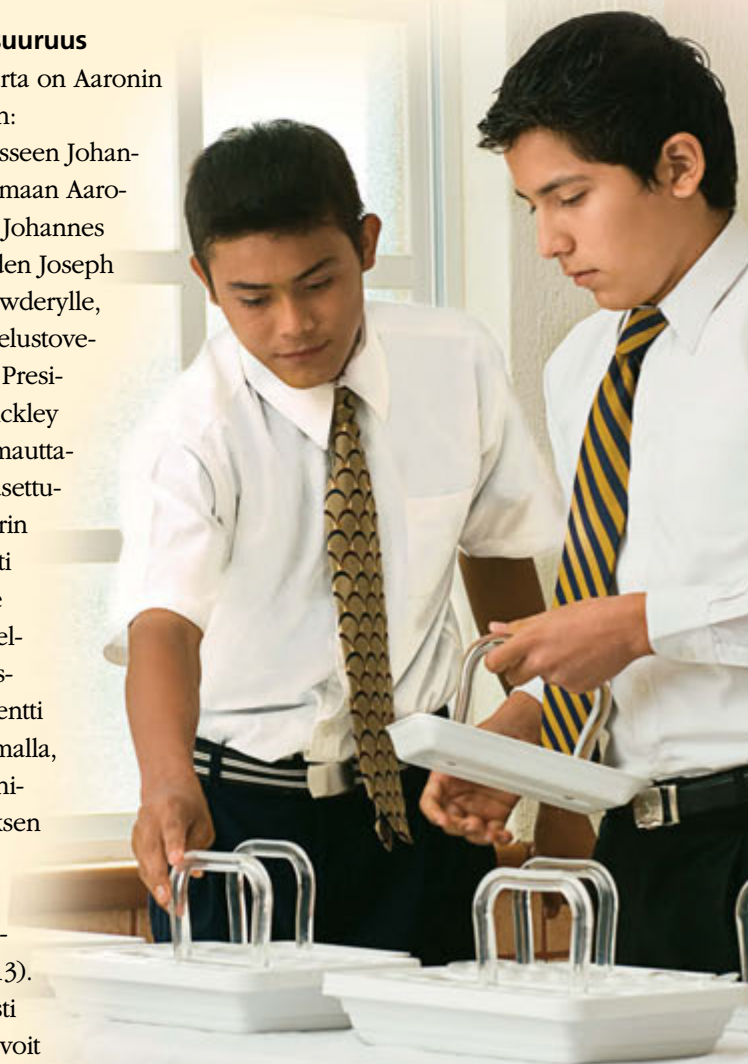
Kun veljeni kuoli, hän oli yli-pappi Melkisedekin pappeudessa, ja hän oli palvellut pappeudessa 50 vuotta. Gary oli rakastava aviomies ja isä, joka oli palvellut kunnia-kaasti kokoaikaisessa lähetystyössä, solminut temppeliavioliiton, pitänyt kunniaa pappeustehtävänsä ja palvellut uutterasti kotiopettajana.

Sinä olet Aaronin pappeuden haltija. Pappeuden palvelutyösi on vasta alkamassa. Et ehkä ole palvellut pappeudessa edes 50 päivää, mutta voit ansaita samanlaisen ylistyksen kuin Gary. Itse asiassa sinun *pitäisi* ansaita sellainen ylistys. Herra on kutsunut sinut hienoon työhön, ja Hän odottaa, että olet pappeuden mies.

Aaronin pappeuden suuruus

Ajattelepa, miten suurta on Aaronin pappeus, joka sinulla on:

- Herra lähetti ylösnousseen Johannes Kastajan palauttamaan Aaronin pappeuden. Kun Johannes antoi tämän pappeuden Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle, hän kutsui heitä palvelustovereikseen (ks. OL 13). Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on huomauttanut, ettei Johannes ”asettanut Josephin ja Oliverin yläpuolelle. Hän asetti heidät samalle tasolle itsensä kanssa puhutelllessaan heitä palvelustovereikseen.” Presidentti Hinckley jatkoi sanomalla, että 12-vuotias diakonikin voi olla Johanneksen palvelustoveri.¹
- Aaronin pappeudella on enkelien palveluksen avaimet (ks. OL 13). Kun elät vanhurskaasti ja palvelet uutterasti, voit

Kun vahvistut hengellisessä voimassa ja autat muita tulemaan Kristuksen luokse pappeuden palvelutyössäsi, sinä olet todella pappeuden mies.

saada enkelien palvelusta oppaaksesi ja vahvistukseksi. Palvelella sakramenttitoimituksessa voit auttaa myös muita saamaan tämän siunauksen.²

- Aaronin pappeudella on ”parannuksen evankeliumin sekä syntien anteeksisaamiseksi suoritettavan upotuskasteen avaimet” (OL 13). Parannus ja kaste muodostavat yhdessä portin, josta kulkemalla ihmiset pääsevät iankaikkiseen elämään johtavalle polulle (ks. 2. Nefi 31:17–18). Toimiessasi pappeusjohtajiesi ohjeiden mukaan voit auttaa ihmisiä avaamaan tämän portin.
- Aaronin pappeuteen kuuluu valtuutus suorittaa sakramenttitoimitus. Kun valmistat, siunaat tai jaat sakramenttia, edustat Jeesusta Kristusta (ks. 3. Nefi 18:1–12). Autat perheesi jäseniä ja ystäviäsi muistamaan Hänet, uudistamaan liittonsa ja tulemaan kelpollisiksi Pyhän Hengen kumppanuuteen.

Sellaiset mahdollisuudet edellyttävät pappeuden miesten työpanosta – miesten, jotka ovat hengellisesti voimakkaita ja jotka täyttävät pappeusvelvollisuutensa.

Uusi Velvollisuus Jumalaa kohtaan -kirjanen

Jotta voisit olla pappeuden mies, elävien profeettojemme ohjauksessa on avuksesi valmistettu ohjekirjanen: Velvollisuus Jumalaa kohtaan.

Olen innoissani uudesta Velvollisuus Jumalaa kohtaan -kirjasesta. Se voi auttaa sinua noudattamaan Jumalan käskyä oppia velvollisuutesi ja toimia ”virassa, johon [sinut] on nimitetty, kaikessa uutteruudessa” (OL 107:99).

Kun käytät kirjasta diakonina, opettajana ja pappina, osallistut kahdenlaisiin toimintoihin: hengellinen voima ja pappeusvelvollisuudet.

Kehittymisen malli

Jokainen toiminta Velvollisuus Jumalaa kohtaan -kirjasessa noudattaa kaavaa, joka auttaa sinua tulemaan sellaiseksi pappeudenhaltijaksi, jollaiseksi Herra haluaa sinun tulevan: Ensinnä *opit* jonkin evankeliumin periaatteen tai pappeusvelvollisuuden. Sitten *toimit* oppimasi mukaan. Lopuksi *kerrot* ajatuksiasi ja tunteitasi siitä, mitä olet oppinut ja kokenut. Jotkin näistä toiminnoista ovat henkilökohtaisia. Toisia voidaan soveltaa koko koorumisi käyttöön sunnuntain

oppiaiheissa tai viikkotoiminnoissa.

Sivulla 39 näytetään, kuinka tämä kirjaseen malli toimii. Kommentit ovat nuorilta miehiltä, jotka ovat jo saaneet hienoja kokemuksia uudesta kirjaseesta.

Pappeuden mies

Kun ajattelen ilmaisua ”pappeuden mies”, ajattelen tietenkin veljeäni Garya. Mutta ajattelen myös muita. Ajattelen presidentti Thomas S. Monsonia, joka diakonina ollessaan tunsin olevansa pyhällä maalla auttaessaan erästä vammaista miestä nauttimaan sakramentin.³ Ajattelen Johannes Kastajaa, suurenmoista Aaronin pappeuden haltijaa, joka valmisti tien Vapahtajan kuolevaisuuden palvelutyölle opettamalla, todistamalla ja suorittamalla pyhän kastetoimituksen. Ja ajattelen sinua. Kun vahvistut hengellisessä voimassa ja autat muita tulemaan Kristuksen luokse pappeuden palvelutyössäsi, sinä olet todella pappeuden mies. ■

Saat lisätietoa Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelmasta lukemalla kirjaseen alkusanat tai käymällä osoitteessa www.DutytoGod.lds.org.

VIITTEET

1. Ks. ”Aaronin pappuus – Jumalan lahja”, *Valkeus*, heinäkuu 1988, s. 44.
2. Ks. Dallin H. Oaks, ”Aaronin pappuus ja sakramentti”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 44–45.
3. Ks. Thomas S. Monson, ”Täytä velvollisuutesi parhaasi mukaan”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 56.

1. Opi: Toiminnan tämä osuus ohjaa pyrkimyksiäsi oppia jokin evankeliumin periaate tai pappeusvelvollisuus. Siinä on ohjeita, joiden avulla laadit oppiisi asioihin perustuvan suunnitelman.

"Sitä saa oppia hengellisesti" pappeusvelvollisuutensa ennen kuin suorittaa niitä.

Aaronin pappeuden haltija Yhdysvalloissa

"Pidän siitä, että minun pitää yrittää keksiä asioita, jotka voisivat todella auttaa minua yksilönä."

Aaronin pappeuden haltija Guatemalassa

"Pidin niistä osioista, jotka koskivat pyhien kirjoitusten tutkimista ja rukoilemista, ja tein näitä asioita ja teen niitä edelleen. Valmistaudun palvelemaan lähetystyössä."

Aaronin pappeuden haltija Filippiineillä

2. Toimi: Toiminnan tässä osuudessa noudatat suunnitelmaasi ja kirjoitat kokemustesi herättämistä ajatuksista ja tunteista.

"Me seurakunnan nuoret miehet päätimme asettaa tavoitteen holkätä yhdessä. Meistä oli tosi kivaa suunnitella sitä yhdessä ja tehdä ryhmänä töitä fyysisen kuntomme parantamiseksi."

Aaronin pappeuden haltija Guatemalassa

"Kirjanen on -- niin kuin päiväkirja, jossa voi -- arvioida itseään. Sen läpikäyminen on hyvä prosessi."

Aaronin pappeuden haltija Yhdysvalloissa

"Minun on ollut vaikeaa löytää aikaa pyhien kirjoitusten tutkimiseen. -- Tavoitteet, joita minulla oli lukea pyhiä kirjoituksia ja rukoilla, auttoivat minua järjestämään aikaa ja keskittymään. Sillä oli minulle suuri merkitys, ja tunsin Hengen, kun tein niin."

Aaronin pappeuden haltija Filippiineillä

3. Kerro: Kun olet noudattanut suunnitelmaasi, sinulla on tilaisuus kertoa ajatuksistasi ja tunteistasi perheenjäsenille, koorumin jäsenille ja muille.

"Kun alkaa kertoa muille, ei tee mieli lopettaa, koska [kertominen] auttaa ymmärtämään paremmin."

Aaronin pappeuden haltija Yhdysvalloissa

"Oli hyvä, että sain puhua vanhempieni kanssa."

Aaronin pappeuden haltija Filippiineillä

"Koorumimme kokouksessa meistä oli mukavaa jutella toistemme kanssa tavoitteistamme: siitä, mitä teimme yksin ja kuinka se auttoi meitä."

Aaronin pappeuden haltija Guatemalassa

"Se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä. Herra, muista niitä enää" (OL 58:42).

ÄLÄ KELVOLLISESTI

Opi

- Lue kohta "Parannus" kirjasta *Nuorten voimaksi* ja kirjoita vihkoon tai päiväkirjaan vastauksesi seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitä tämä kohta opettaa sinulle sovituksesta ja parannuksesta?
2. Kuinka parannus auttaa sinua kasvamaan hengellisesti?

3. Kuinka parannus, sovitus ja henkilökohtainen kelvollisuus ovat yhteydessä toisiinsa?

Keskustele vastauksistasi vanhempiesi tai koorumisi jäsenen kanssa. Keskustele siitä, kuinka parannus auttaa sinua valmistautumaan menemään temppeleihin ja osallistumaan pyhiin toimituksiin.

- Valitse kirjasta *Nuorten voimaksi* ainakin kolme muuta kohtaa, jotka auttavat sinua elämään kelvollisesti. Tutki näissä kohdissa olevia tasovaatimuksia ja kirjoita, mitä aiot tehdä elääksesi näiden tasovaatimusten mukaan ja auttaaksesi muita tekemään samoin.

Toimi

Tutkin näitä *Nuorten voimaksi* -kirjassen kohtia:

Erityisiä asioita, joita aion tehdä elääkseni näiden tasovaatimusten mukaan ja auttaakseni muita tekemään samoin:

Kerro

- Kun olet tutkinut ja soveltanut käytäntöön näitä tasovaatimuksia, kerro vanhemillesi tai koorumisi jäsenille, mitä opit, kuinka se vaikuttaa elämäsi ja siihen, millainen ihminen sinusta on tulossa.

Voisit tutkia ja soveltaa käytäntöön *Nuorten voimaksi* -kirjassen kohtia "Pukeutuminen ja ulkoinen olemus", "Ajanviete ja tiedotusvälineet" tai "Kielenkäyttö".

VOISINKO JÄTTÄÄ ISOMUMMINI?

Kun täytin 21, halusin palvelu lähetyksessä. Isomummini Margarita Sippo de Lallana tuki päätöstäni, vaikka se merkitsikin, että hän jäisi yksin. Hän oli kasvattanut minut pienestä pitäen, ja olin huolissani siitä, kuka huolehtisi hänestä palvellessani lähetyksessä.

Meidät oli kastettu vuonna 1978, kun minä olin 11-vuotias ja isomummini oli 73. Lakkasimme pian käymästä kokouksissamme, mutta huolehtivat veljet ja sisaret kirkosta tulivat etsimään meitä.

Minä aktivoituin jälleen, ja seurakunnan jäsenet odottivat pappuuteen asettamistani. ”Me saamme diakonin!” heillä oli tapana intoilla. Tuohon aikaan seurakunnassamme ei ollut Aaronin pappuuden haltijoita. Minusta tuli diakonien koorumin johtaja, koska muita diakoneja ei ollut. Mietin, miksi minulle annettiin sellainen tehtävä, mutta myöhemmin ymmärsin,

että seurakunnan johtohenkilöt kouluttivat minua pappuustehtävissä. Siitä syystä yritin olla uskollinen.

Isomummini oli kuitenkin edelleen vähemmän aktiivinen ja kävi kokouksissa vain silloin tällöin. Mutta hän tuki päätöstäni palvelu, koska hän tiesi sydämessään, että evankeliumi on totta.

Kun lähetin lähetyksyöpaperini vuonna 1990, useimmat kokoaikaiset Córdobaan kutsutut lähetyssaarnaajat palvelivat joko Buenos Airesin pohjoisella tai eteläisellä lähetyskentällä Argentiinassa. Olin varma, että minut kutsuttaisiin jommallekummalle noista kahdesta lähetyskentästä enkä

olisi liian kaukana isomumminista.

Kun vaarnajohtajani myöhemmin soitti, hän kertoi minulle,

Juuri ennen lähtöäni lähetyksyöhön vähemmän aktiivinen isomummini lupasi, että hän palaisi kirkkoon heti seuraavana sunnuntaina ja kävisi tempelissä ennen paluutani.

että tarvitsen passin, koska lähtisinkin Kolumbiaan! Vaikka tunsinkin jatkuvaa huolta, isomummini kannusti minua lähtemään. Juuri ennen lähtöäni hän lupasi, että hän palaisi kirkkoon heti seuraavana sunnuntaina ja kävisi tempelissä ennen paluutani. Sitä oli vaikea uskoa, mutta sen johdosta minun oli helpompaa jättää hänet.

Ollessani lähetyksyössä isomummini teki juuri niin kuin oli luvannut. Vaikka hän oli yli 80-vuotias, hän paitsi kävi kaikissa kokouksissaan myös saapui niihin ajoissa. Ja hän valmistautui ja kävi Buenos Airesin tempelissä.

Palatessaan koko yön kestäneen 12 tunnin bussimatkan jälkeen tuolta ensimmäiseltä tempelimatkalta isomummini saapui seurakuntakokouksemme sunnuntaiaamuna kello 8.30 vähän ennen kirkon kokousten alkua. Vaarnajohtajamme Rúben

Spitale sanoi hänelle: ”Anna minun viedä sinut kotiin lepäämään.”

”Ei”, hän vastasi. ”Minä menen kokouksiin.” Ja hän meni.

Kun palasin lähetyksyöstäni, kävimme tempelissä yhdessä kolme kertaa ennen kuin hän kuoli vuonna 2000. Meitä kumpaakin siunattiin lähetyksyöni ansiosta. Jos olisin jäänyt kotiin, olen varma, ettei mikään noista siunauksista olisi toteutunut. ■

Hugo Fabián Lallana, Córdoba, Argentiina

ME KUUNTELIMME HENKEÄ

Eräänä aamuna lähetystyötovereini ja minä päätimme kulkea ovelta ovelta pienellä paikkakunnalla meille määrättyllä alueella Filippiinien eteläosassa. Koputtaessamme ovia luoksemme tuli mies kysymään, mitä teimme. Saatoimme havaita, että hän oli juopotellut.

Koska ajattelimme, ettei hän ollut todella kiinnostunut sanomastamme, annoimme hänelle lehtisen elämän tarkoituksesta. Sitten kerroimme hänelle, että jos hän lukisi lehtisen eikä sinä iltana juopottelisi, me tulisimme hänen kotiinsa selittämään elämän tarkoituksen. Hän nyökkäsi ja sanoi odottavansa meitä. Kiiruhdimme eteenpäin sovittuun opetustapaamiseen.

Ei meillä oikeastaan ollut mitään aikomusta palata opettamaan tuota miestä sinä iltana, mutta joka päivä sen jälkeen kun kuljimme hänen talonsa ohi, tunsin, että meidän pitäisi pysähtyä. Torjuin kuitenkin tunteen aina saman tien ja perustelin päätökseni vakuuttamalla itselleni, että mies oli luultavasti niin humalassa, ettei kuuntelisi.

Muutaman päivän jälkeen tunne oli niin voimakas, etten kyennyt enää vastustamaan sitä. Kun koputimme hänen oveensa, meitä vastassa oli säikähtänyt nainen, joka kysyi, miksi emme olleet palanneet aiemmin niin kuin olimme luvanneet. Hän sanoi, että hänen aviomiehensä oli odottanut meitä sinä iltana ja oli ensimmäisen kerran heidän avioliittonsa aikana ollut juopottelematta.

Olimme häpeissämme ja pyysimme vuolaasti anteeksi. Sovimme, että tulisimme takaisin sinä iltana opettamaan häntä ja hänen aviomiestään. Pian sen jälkeen veli Gumabay (nimi on muutettu) teki parannuksen kaikista maallisista paheistaan ja meni kasteelle. Hänestä tuli yhteisönsä tukipilari.

Joitakin päiviä hänen kasteensa jälkeen minut siirrettiin toiselle alueelle ja menetin yhteyden perheeseen. Saatoin vain toivoa ja rukoilla, että he pysyisivät aktiivisina kirkossa.

Sain myöhemmin tietää, että sillä pienellä paikkakunnalla, jossa Gumabayn perhe asui, oli lähetysseurakunta ja sitten vaarnaseurakunta. Veli Gumabay kutsuttiin tuon seurakunnan piispaksi. Sain myös tietää, että

useimmat hänen sukulaisistaan olivat liittyneet kirkkoon.

Kun viimein palasin käymään vanhalla lähetystyöalueellani, sain kuulla, että monet ihmiset olivat liittyneet siellä kirkkoon piispa Gumabayn hyvän esimerkin ansiosta, koska hän oli antanut elämänsä Herran käsiin ja ottanut Hänet perheensä ja päivittäisten toimiensa johdattajaksi.

Olen hyvin kiitollinen siitä, että me kuuntelimme Hengen kiuskauksia ja kävimme Gumabayn perheen kodissa. Tämä kokemus auttoi minua ymmärtämään, mitä Herra tarkoitti sanoessaan: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat” (Matt. 9:12). ■

Michael Angelo M. Ramírez,
Uusi-Seelanti

Ei meillä oikeastaan ollut mitään aikomusta palata opettamaan miestä sinä iltana, mutta joka päivä sen jälkeen kun kuljimme hänen talonsa ohi, tunsin, että meidän pitäisi pysähtyä.

SOITA KOTIOPETTAJILLENNE

Monta vuotta sitten kun neljä lastamme olivat pieniä, aviomieheni sai työpaikan toisessa osavaltiossa ja minä jäin kotiin siihen asti, kun kouluvuosi päättyisi kahdelta vanhemmalta lapseltamme. Meille oli annettu vähän aikaisemmin uudet kotiopettajat, jotka olivat ehdineet käydä meillä vain kaksi kertaa ennen mieheni muuttoa.

Eräänä iltana kun olin laittanut lapset nukkumaan, kuulin tyttövuovamme itkevän huoneessaan. Kun nostin hänet syliini, huomasin, että hänellä oli korkea kuume. Ajattelin viedä hänet sairaalaan, mutta tarkasteltuani nopeasti uutta vakuutusopimustamme huomasin, että se koski vain Idahon osavaltion asukkaita – sen osavaltion, jossa mieheni nyt työskenteli. Me muut olimme yhä Washingtonin osavaltion asukkaita.

Hätäännyin mitatessani tyttäremme kuumeen – 41° C. Polvistuin heti rukoukseen ja pyysin hartaasti apua. Sain vastauksen, jota en olisi koskaan tullut ajatelleeksi: ”Soita kotiopettajillenne.”

Oli jo myöhä ja tiesin, että kotiopettajamme, veljet Halverson ja Bird, olivat varmaankin jo vetäytyneet yöpuulle. Mutta otin silti puhelimen ja soitin veli Birdille kertoen hänelle nopeasti, mikä oli hätänä. Viidessä minuutissa yhdentoista aikaan illalla kotiopettajamme olivat etuovella – pukuun ja solmioon sonnustautuneina.

Siinä vaiheessa vauvamme posket ja silmät olivat punaiset ja hänen

hiuksensa olivat hiestä märät. Hän kitisi tuskaisena, mutta veljet Bird ja Halverson olivat rauhallisia ottaessaan hänet. Sitten he panivat kätensä hänen päänsä päälle, antoivat hänelle siunauksen ja käskivät häntä Vapahtajan nimessä paranemaan.

Kun avasin siunauksen jälkeen silmäni, saatoin tuskin uskoa näkemääni. Tyttäreni kikatti ja kiemurteli päästäkseen lattialle leikkimään. Kuume oli poissa!

”Tunsin, kuinka hän viileni, kun annoimme hänelle siunausta”, veli Bird sanoi minulle katsellessamme

kaikki ällistyneinä lastani. Veljet lähtivät pian, ja minä valvoin sen jälkeen muutaman tunnin vauvan kanssa, joka halusi pysyä hereillä ja leikkiä. Se ei haitannut minua tippaakaan.

Monta vuotta on kulunut tuosta illasta, kun kaksi palvelevaa enkeliä kotiopettajien muodossa antoi lapselleni siunauksen. Pian sen jälkeen muutimme Idahoon ja menetimme kosketuksen heihin, mutta olen aina kiitollinen kahdelle ystävälliselle kotiopettajalle, jotka tulivat yhdennelätoista hetkellä Herran asialle. ■
Diana Loski, Pennsylvania, USA

Hätäännyin,
kun mittasin
tyttäremme kuumeen. Polvistuin
heti rukoukseen
ja pyysin hartaasti apua.

OLIKO PIISPANI EREHTYNYT?

Seurakuntamme oli juuri jaettu, joten kun piispa pyysi minut puheilleen, olin varma, että saisin jonkin tehtävän uudessa seurakunnassa. Olin työskennellyt nuorten naisten kanssa ja rakastin heitä. He olivat niin vastaanottavia evankeliumille, ja heitä oli todellinen ilo opettaa. Varmaankin Herra sallisi minun jatkaa heidän opettamistaan.

Yllätyksekseni piispa sanoi, että Herra halusikin minun opettavan Alkeisyhdistyksessä. Piispa oli varmasti erehtynyt! Hän vakuutti minulle kuitenkin, että hän oli paastonnut ja rukoillut ja tuntenut voimakkaasti, mikä olisi tehtäväni. Rakastin lapsia, mutta mitä minä tiesin heidän opettamisestaan?

Viidentoista avioliittovuoden jälkeen ainoa suru, joka minulla ja miehelläni oli, oli se, ettei Herra ollut siunannut meitä lapsilla. Yrityksemme adoptoida olivat myös osoittautuneet turhiksi terveysongelmiemme vuoksi.

Piispaan luottaen otin vastaan tehtävän opettaa Alkeisyhdistyksessä, mutta kävin kamppailua sydämesäni. Olin vihainen Herralle siitä, että Hän oli jättänyt minut lapsettomaksi, ja olin katkera tästä uudesta tehtävästä.

”Miksi, Herra, pyydät tätä minulta?” ihmettelin. ”Viisaudessasi olet evännyt minulta omat lapset. Miksi minua pitäisi pyytää opettamaan muiden lapsia?”

Rukoilin ja taistelin ja kamppailin Herran kanssa pyytäen kyönelehtien ymmärrystä. Viimein päätin, että

Piispa sanoi, että Herra halusi minun opettavan Alkeisyhdistyksessä. Rakastin lapsia, mutta mitä minä tiesin heidän opettamisestaan?

koska olin ottanut tehtävän vastaan, minun oli parasta lakata säälimästä itseäni ja tehdä parhaani.

Ja silloin siunaukset tulivat. Opin pian rakastamaan lapsia, ja he oppivat rakastamaan minua. Huomasin, että heidän rakkautensa riitti täyttämään tyhjyyden elämässäni. Pian en kyennyt kävelemään kirkon käytävällä ilman että ainakin pari lasta riippui käsissäni ja muut pysähtyivät halaaamaan kulkiessani ohi. Aviomieheni vuorostaan kutsuttiin partiojohtajaksi. Ennen pitkää kotimme oli täynnä lapsia ja nuoria.

Mieheni kuoli 47-vuotiaana marraskuussa 1986. Jälleen kerran Herra tiesi minua paremmin, mitä tarvitsin. Muutama viikko mieheni kuoleman jälkeen minut kutsuttiin palvelemaan opetustehtävässä laonkielisen

seurakunnan Alkeisyhdistyksessä Fresnoossa Kaliforniassa. Näiden poikkeuksellisten ihmisten ja heidän lastensa rohkeus antoi minulle voimaa jatkaa elämäni ilman aviomiestäni.

Mikä erityinen ilo onkaan nähdä opettamieni nuorten varttuvan aikuisiksi, palvelevan lähetystyössä, solmivan temppeleliavioliiton ja perustavan oman perheen. Näitä ”adoptoituja” lapsia piipahtaa yhä tusinoittain tervehtimään ja piristämään päiväni, ja iloitsen nähdesäni heitä Fresno temppeleissä, jossa nyt palvelen.

Palveluni Alkeisyhdistyksessä on todellakin ollut elinikäinen siunaus. Olen hyvin kiitollinen siitä, että Herra määrää tehtävämme emmekä me. ■
Jeannie L. Sorensen, Kalifornia, USA

Muinaisia esimerkkejä, nykypäivän lupauksia

Seurusteleminen ei ole koskaan ollut minulle helppoa, mutta saan voimaa uskollisuuden esimerkeistä pyhissä kirjoituksissa.

Julkaistaan nimettömänä

Vaikka useimmat sosiaaliset tilanteet ovat mielestäni mukavia, minulla on ongelmia seurustelurintamalla. En seurustellut ollenkaan ennen lähetystyötäni ja kun palasin kotiin kahden vuoden kuluttua, tunsin itseni erityisen kokemattomaksi.

Näiden kymmenen vuoden aikana sen jälkeen olen yrittänyt mielestäni tehdä kaiken mitä voin (ks. 2. Nefi 25:23) solmiakseni avioliiton – niin kuin minulle patriarkallisessa siunauksessani on luvattu – mutta ilman menestystä. Joskus olen tuntenut houkutusluopua toivosta, että kerran löytäisin jonkun, ja erityisen synkkinä hetkinä olen huutanut rukouksessa: ”*Autathan minua*. En tiedä, mitä teen.”

Olen viime aikoina saanut huomattavaa lohtua pyhien kirjoitusten esimerkeistä. Seuraavat kolme kertomusta ovat erityisen voimallisesti auttaneet minua turvaamaan taivaalliseen Isään ja Hänen suunnitelmaansa.

Egyptin Joosef: Säilytä usko ja toivo Jumalaan

Joosef vietiin väkisin kotoaan 17-vuotiaana ja sysättiin vieraaseen maahan, jossa

tuskin kukaan uskoi samalla tavoin kuin hän. Tästä vakavasta koettelemuksesta huolimatta hän säilytti hyvän asenteen ja pysyi uskollisena isännilleen ja Jumalalle (ks. 1. Moos. 37; 39–41). Siitä huolimatta hän koki 13 vuoden ajan epämieluisia tilanteita kerran toisensa jälkeen. Hänen tekemästään kovasta työstä ei näyttänyt olevan mitään hyötyä, vaan se vei hänet vankilaan, missä hän oli 30-vuotiaaksi asti.

Joskus mietin, ajatteliko Joosef koskaan, että Jumala oli jotenkin unohtanut hänet, tai kyselikö hän, kuinka pitkään hän olisi vankilassa tai pääsisikö hän ikinä vapaaksi. Mietin, antoivatko unet, joita Joosef oli nähnyt aiemmin elämässään (ks. 1. Moos. 37:5–11), hänelle toivoa kirkaammasta tulevaisuudesta.

Tietenkin Jumala *muisti* Joosefin aivan kuten Hän oli muistanut Joosefin äidin Raakelin (ks. 1. Moos. 30:22). Joosefia siunattiin niin, että hän menestyi jopa epämieluisissa tilanteissa. Sen sijaan että Joosef olisi alkanut kapinoida, murjottaa tai kirotta Jumalaa, hän osoitti huomattavaa uskoa. Sen johdosta häntä siunattiin valtavasti.

Meillä saattaa olla houkutus valittaa omia kärsimyksiämme ja kenties tulla sokeiksi niille siunauksille, joita Jumala on jo antanut meille. Uskon ja toivon säilyttäminen voi kuitenkin tuoda suuria siunauksia, kuten ne toivat Joosefille. Ja silloinkin kun uskoamme ei palkita siten kuin haluaisimme, tuon uskon säilyttäminen voi silti auttaa meitä elämään onnellisempaa elämää.

Joosefin kokemus on myös todistus Jumalan voiman ja viisauden ylivoimaisuudesta. Vuosikausiin Joosefin pyrkimykset eivät näyttäneet vievän häntä mihinkään, mutta Jumalan käden vaikutuksesta Joosef vapautui vankilasta ja hänet korotettiin arvossa faraosta seuraavaksi (ks. 1. Moos. 41:41–43). Olisiko Joosef voinut ennalta nähdä tai odottaa niin valtavia mahdollisuuksia?

Uskon ja toivon säilyttäminen voi tuoda suuria siunauksia, kuten ne toivat Joosefille. Ja silloinkin kun uskoamme ei palkita siten kuin haluaisimme, tuon uskon säilyttäminen voi silti auttaa meitä elämään onnellisempaa elämää.

Joskus me yritämme kovasti saavuttaa jotakin, mutta omat ponnistelumme, olivatpa ne miten suuria hyvänsä, ovat riittämättömiä tehtävään. Tiedän, että taivaallinen Isä voi siunata meitä uskomme ja kuuliaisuutemme ansiosta vielä suuremmilla siunauksilla kuin alunperin toivoimme. Luotan siihen, että jos minulla on hyvä asenne ja teen parhaani vaikeissa tilanteissa kuten Joosef, niin aikanaan – Herralle sopivana aikana – Hän osoittaa ”pyhän käsi-vartensa voiman” (Jes. 52:10). Uurastukseni ei ole mennyt hukkaan. Hän *kyllä* muistaa meidät. Itse asiassa Hän on jatkuvasti tietoinen meistä jokaisesta ja on varannut hyviä asioita meille jokaiselle, jos pysymme uskollisina.

Abraham: Rakasta Jumalaa ennen kaikkea muuta

Jokin aika sitten minulla päättyi seurustelusuhde ihmisen kanssa, josta välitin hyvin paljon. Koska olin jo huolissani siitä, etten ole naimisissa, epäilin, löytäisinkö ketään toista, jonka kanssa sopisin yhtä hyvin yhteen.

Pian sen jälkeen mieleeni muistui kertomus Abrahamista, jonka käskettiin uhrata Iisak (ks. 1. Moos. 22:1–14). Tajusin, että meitä kumpaakin pyydettiin luopumaan ihmisestä, jota rakastimme. Minun kokemukseni tietenkin kalpenee Abrahamin kokemuksen rinnalla, mutta oivalsin, että hänen kokemuksensa opetti malleja, joita voisin noudattaa.

Abraham odotti kauan poikaa syntyväksi hänelle ja Saarelle. Iisakin syntymä oli ihme, ja Abrahamille sanottiin: ”Iisakin jälkeläisiä sanotaan sinun lapsiksesi” (Hepr. 11:18). Silti Herra käski Abrahamia uhraamaan Iisakin. Miten Iisakin jälkeläisiä voitaisiin sanoa Abrahamin lapsiksi, jos Iisak uhrattaisiin?

Abraham oli kuuliainen, koska hän tiesi, että – mutta ei välttämättä *kuinka* – Jumala pitäisi lupauksensa. Hän rakasti suuresti poikaansa, mutta hänen toimintansa osoitti, että hän rakasti Herraa enemmän kuin mitään

muuta. Meitä pyydetään osoittamaan samaa (ks. OL 101:4–5) ja meillekin on luvattu suuri palkinto, jos kestämmme uskollisesti (ks. Matt. 24:13). Kun seurustelusuhteeni päättyi, oli vaikeaa jatkaa siitä eteenpäin. Saatuani lupauksen, että menen naimisiin, seurustelusuhteen päättymisen tuntui olevan ristiriidassa tuon lupauksen täyttymisen kanssa. Mutta lupaus antoi minulle toivoa, joka auttoi minua yrittämään uudelleen ja osoittamaan taivaalliselle Isälle, että rakastan Häntä enemmän kuin mitään muuta.

Abrahamin uskollisuus palkittiin paitsi hänen poikansa hengen säästymisellä myös lukematomilla jälkeläisillä ja muilla siunauksilla (ks. 1. Moos. 22:15–18). Meidätkin palkitaan, kun teemme uhrauksia, joita Jumala pyytää meiltä, ja osoitamme rakkautemme Häntä kohtaan. Se on uskomme koetuksen ydin.

Abraham oli kuuliainen, koska hän tiesi, että Jumala pitäisi lupauksensa. Hän rakasti suuresti poikaansa, mutta hänen toimintansa osoitti, että hän rakasti Herraa enemmän kuin mitään muuta.

Sakarias: Usko siihen, että Jumalan lupaukset ovat todellisia

Joskus emme tiedä, kuinka Herran meille antamat lupaukset voisivat koskaan täyttyä – kuten lupaus, että jos me haluamme iankaikista avioliittoa ja pysymme uskollisina, meitä siunataan sillä. Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, opetti tästä paradoksista: ”Voi olla hetkiä, jolloin meidän täytyy tehdä rohkea päätös toivoa silloinkin kun kaikki ympärilämme on ristiriidassa tämän toivon kanssa.”¹

Sakarias ja hänen vaimonsa Elisabet rukoilivat uskollisesti ja odottivat lasta koko elämänsä ajan. Viimein Sakarias sai enkeliltä lupauksen, että hänen vanha vaimonsa tulisi raskaaksi ja synnyttäisi lapsen, joka valmistaisi tietä Vapahtajalle. Siunaus oli niin suurenmoisen, ettei Sakarias kyennyt käsittämään sitä. Vaikka enkeli oli sen julistanut, Sakarias kysyi: ”Mistä voin tietää, että niin käy?” (Luuk. 1:18.)

Sakariaan tavoin mekin saatamme tottua niin täysin pettymisiin toiveissamme – tai luvattut siunaukset tuntuvat niin epäuskottavilta – että unohdamme, että ”Jumalalle on kaikki mahdollista” (Matt. 19:26). Sakariaan kokemus on muistuttanut minulle, että taivaallisen Isän suurimmat lupaukset ovat todellisia ja että Hän pitää ne aina.

Kertomukset Joosefista, Abrahamista ja Sakariaasta eivät ole ainoita, jotka ovat vahvistaneet uskoani ja antaneet minulle toivoa. Pyhät kirjoitukset ovat täynnä kertomuksia ihmisistä, joiden usko on muistuttanut minua uskomaan siihen, mitä Herra on luvannut *minulle*. Nykyään pystyn tuskin lukemaan lukuakaan pyhistä kirjoituksista saamatta muistutusta siitä, että Herra pitää aina lupauksensa. Sen ymmärtäminen antaa minulle suurta toivoa tulevaisuuteen. ■

VIITE

1. ”Toivon ääretön voima”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 23.

Uskosta TIETOON

Chiao-yi Lin

Tapasin ensimmäisen kerran myöhempien aikojen pyhien lähetyssaarnaajat 19-vuotiaana ollessani juna-asemalla. Saatoin huomata, että noissa nuorissa naisissa oli jotakin erikoista, ja tunsin halua puhua heidän kanssaan. Niinpä menin heidän luokseen ja kysyin, mitä he tekivät Taiwanissa. He kertoivat minulle, että he ovat lähetyssaarnaajia, ja alkoivat kertoa evankeliumista. Seuranneiden useiden tapaamisten aikana sain tietää Jeesuksesta Kristuksesta, Hänen palautetusta evankeliumistaan ja Mormonin kirjasta. Tuo viimeinen aihe – Mormonin kirja – sai minut liittymään kirkkoon.

Muistan yhä kokemuksen, jonka sain rukoillessani kirjan johdosta. Eräänä iltana luettuani kirjaa suljin sen, polvistuin ja kysyin taivaalliselta Isältäni, oliko se totta. Tunsin lämmön kietoutuvan peiton tavoin ympärilleni, enkä ollut tuntenut sellaista koskaan niissä buddhalaistemppeleissä, joissa olin käynyt koko ikäni. Se tunne oli erilainen. Tiesin, että joku kuunteli. Sillä hetkellä usko siihen,

Usko siihen, että Mormonin kirja on totta, oli vasta alku.

että kirkko on totta, vaihtui tiedoksi siitä, että se on totta, ja päätin mennä kasteelle.

Mormonin kirja on ollut siunauksena elämässäni siitä asti. Se oli siunauksena minulle, kun palvelin lähetyssaarnaajana.

Se on ollut siunauksena myös kirkon tehtävissäni. Palvellessani instituuttiopettajana opin, että Mormonin kirja on kirjoitettu meidän aikaamme varten.¹ Mutta valmistaessani oppiaiheita huomasin, ettei tuo lause ollut vain yleisesti ottaen totta vaan se on totta yksittäisten ihmisten kohdalla yksittäisissä tilanteissa yksittäisinä hetkinä. Kun esimerkiksi valmistauduin opettamaan, joskus jonkun oppilaani kasvot muistivat mieleeni ja tajusin jotakin erityistä, mitä minun piti opettaa tuon henkilön hyväksi. Sellaisia vaikutelmia tuli usein, ja sain niille vahvistuksen aina kun joku oppilas tuli juttelemaan kanssani luokan jälkeen kertoakseen minulle, että oppiaihe oli juuri sitä, mitä hän tarvitsi.

Viimeiseksi ja kenties tärkeimmällä tavalla Mormonin kirja on ohjannut omaa

elämäni. Muistan kääntyneeni pyhien kirjoitusten puoleen, kun olin aikeissa päättää seurustelusuhteen. Tunsin suurta ahdistusta. Mutta jae, jonka luin, 2. Nefi 10:20, puhui suoraan sydämelleni ja toi minulle levollisen tunteen: ”Ja nyt, rakkaat veljeni, koska näemme, että armollinen Jumalamme on antanut meille näin paljon tietoa näistä asioista, muistakaamme hänet ja hylätkäämme syntimme ja älkäämme olko alla päin, sillä meitä ei ole hylätty; tosin meidät on ajettu pois perintömaastamme, mutta meidät on johdettu parempaan maahan, sillä Herra on tehnyt meren poluksemme, ja me olemme meren saarella.”

Herran muistaminen, kuten tuossa jakeessa ehdotetaan, antoi minulle rohkeutta ja toivoa. Saatoin luottaa evankeliumin paljoon tietoon, jota Jumala oli minulle antanut, ja vakuuttua siitä, ettei minua ollut hylätty. Edessäpäin oli hyviä asioita.

Oli suuri siunaus uskoa lähetyssaarnaajien sanoihin, kun tutkin kirkkoa. On paljon suurempaa tietää omakohtaisesti, että evankeliumi on totta, etenkin että Mormonin kirja on totta. Tiedän, että Jumala elää ja että Hän opettaa meitä suoraan ja henkilökohtaisesti pyhien kirjoitusten avulla. ■

VIITE

1. Ks. Ezra Taft Benson, ”Mormonin Kirja on Jumalan sanaa”, *Vallkeus*, toukokuu 1988, s. 2.

Asian ytimeen

Miksi minun pitää rukoilla yksin, kun jo rukoilen perheeni kanssa?

Kuvittele, että kamppaillet jonkin henkilökohtaisen ongelman kanssa. Tuntuiko sinusta mukavalta kertoa kamppailustasi ryhmälle, vai haluaisitko mieluummin uskoutua yhdelle ihmiselle kahden kesken?

Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on opettanut: ”Joistakin asioista on parasta rukoilla yksinään, kun ei tarvitse huolehtia ajan kulumisesta eikä siitä, että muut kuulevat. Yksinään

”Ja vielä minä käsken sinua, että sinun tulee rukoilla sekä ääneen että sydämessäsi; niin, sekä maailman edessä että salassa, sekä julkisesti että yksityisesti” (OL 19:28).

rukoileminen on arvokasta ja antoisaa. Rukoillessamme yksin me voimme vapautua häpeästä tai teeskentelystä ja viimeistään vilpillisyyden rippeestä. Me voimme avata sydämemme ja täysin rehellisesti kertoa kaikista toiveistamme ja tunteistamme.”¹ Niistä asioista, joista meidän on vaikeaa rukoilla perherukouksissamme, me voimme – ja usein meidän pitäisi – puhua rukoillessamme yksin.

Henkilökohtaisissa rukouksissamme me voimme olla avoimempia rakastavan taivaallisen Isämme kanssa ja keskustella sydämemme syvimmistä peloista ja toiveista. Juuri rukoillessaan yksin Joseph Smith sai

Perheeni katsoo elokuvia, jotka on kielletty alaikäisiltä.

Ajan viettäminen perheen kanssa on tärkeää, joten miten selitän, miksi en katso noita elokuvia?

Oikein valitseminen silloin kun olet perheesi kanssa voi olla aivan yhtä vaikeaa kuin silloin kun olet ystäväsi kanssa – joskus jopa vaikeampaa. On hyvä, ettet halua tinkiä arvoistasi. Jumalan asettaminen ensimmäiseksi elämässäsi on siunauksena perheellesi ja auttaa sinua olemaan heille esimerkkinä, vaikka se ei ehkä tunnukaan siltä nyt. Mutta he ovat

silti perheesi, ja on tärkeää, että vietät aikaa heidän kanssaan. Voisit ehdottaa muita elokuvia, joiden tiedät olevan kohottavia, tai jotakin pelien tai retkeilyn kaltaista toimintaa.

On tärkeää, että teet perheellesi selkoa tasovaatimuksettasi vilpittömällä, nöyrällä tavalla. Kerro heille rehellisesti siitä, miksi et halua katsoa tietynlaisia elokuvia. Rukoile, että sinulla on voimaa välittää

ilmoituksen, joka aloitti Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautuksen. Kun puhumme taivaalliselle Isällemme kahden kesken, voimme olla vastaanottavaisempia Hengen kiuskauksille, jotka on tarkoitettu hyödyksemme.

Perherukous on kuitenkin myös äärimmäisen tärkeä – sen avulla lähestymme taivaallista Isäämme ja saamme hengellisiä kokemuksia perheemme kanssa. Presidentti Kimball opettikin: ”Kirkko kehottaa pitämään perherukouksen joka ilta ja joka aamu.”² ■

VIITTEET

1. Ks. ”Rukoilkaa alati”, *Valkeus*, maaliskuu 1982, s. 3.
2. ”Prayer”, *New Era*, maaliskuu 1978, s. 15.

ajatuksesi heille ja että välillänne vallitsee ymmärryksen ilmapiiri. Toivottavasti perheesi voi kunnioittaa sinua sen johdosta ja sinä autat Henkeä pysymään sydämessäsi torjuesasi huonot elokuvat. ■

Veljeni on vaikeaa saada selville, onko kirkko totta. Kuinka voin auttaa häntä?

Tue häntä. Hän tarvitsee perheeltään rakkautta – ei painostusta. Voit kysyä häneltä, mikä häntä huolestuttaa ja epäilyttää. Anna hänen kertoa loppuun saakka kaikki huolensa ennen kuin vastaat. Ehkäpä hänen huolensa ovat sosiaalisia tai henkilökohtaisia eivätkä niinkään uskoon liittyviä. Et kenties pysty antamaan kaikkia vastauksia, joita hän etsii, mutta voit vakuuttaa hänelle, että ratkaisuja voi löytää.

Pyydä häntä rukoilemaan kanssasi huolistaan ja kannusta häntä rukoilemaan niistä myös yksinään. Ole ymmärtäväinen ja muista, että joiltakin ihmisiltä vie pidemmän aikaa saada vastauksia kuin toisilta, etenkin jos heidän pitää selvittää asiat itsekseen. Voit lukea hänen kanssaan rukouksesta ja todistuksen saamisesta luvuista Alma 32; 3. Nefi 17 tai Moroni 10. Voit myös kannustaa häntä puhumaan vanhempienne, piispanne tai seurakunnanjohtajanne tai joidenkuiden muiden uskollisten kirkon jäsenten kanssa, jotka ovat käyneet läpi samankaltaisia huolia.

Kun Henki kehottaa, lausu veljellesi todistuksesi. Kerro

hänelle, mitä itse ajattelet evankeliumista.

Viimeisimpänä mutta ei suinkaan vähäisimpänä asiana muista, että juuri Henki todistaa totuudesta. Veljesi on opittava tunnistamaan Pyhä Henki saadakseen todistuksen tai oivaltaakseen, että hänellä on se jo. Se voi viedä aikaa, eikä sitä voi pakottaa. Voit kertoa veljellesi tosiasioita päivät pitkät, mutta vasta kun hän saa merkityksellisen yhteyden Henkeen, hän saa todistuksen.

Rukoile hänen puolestaan ja rohkaise häntä, tue häntä ja kuuntele häntä, mutta muista, että hänellä on valinnanvapaus. Hän valitsee viisaimmin noudattamalla Hengen opastusta. ■

Auta rakkaitasi saamaan todistus lukemalla heille kohtia pyhistä kirjoituksista ja opettamalla heille, kuinka he voivat tunnistaa Pyhän Hengen todistuksen.

Lähetä kysymyksesi sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org ja merkitse aiheville otsikoksi ”To the Point”.

ENKKELEIDEN SEURASSA

Kun minut erotettiin lähetyssaarnaajan tehtävään, vaarnanjohtajani antoi minulle lupauksen, että toisinaan tuntisin enkelien läsnäolon ja he suojelisivat minua.

Samuel Gould

Vuonna 2003 minut kutsuttiin palvelemaan lähetystyössä Norsunluurannikolla Länsi-Afrikassa. Ottaessani selvää asioista sain tietää, että maa näytti olevan jatkuvassa sisällissodassa, mutta minua lohdutti tieto, että siellä oli parhaillaan tulitauko. Sain lisää lohtua, kun minut erotettiin lähetyssaarnaajaksi. Vaarnanjohtaja antoi minulle lupauksen, että palvellessani tuntisin toisinaan enkelien läsnäolon ja he suojelisivat minua. Minulle luvattiin myös, että jos olisin kuuliainen, palaisin turvallisesti kotiin.

Lähetystyöni ensimmäisinä kuukausina lähetysohjaaja neuvoi meitä olemaan valmistautuneita. Meillä oli asunnossamme pääkaupungissa Abidjanissa ruokaa ja vettä kolmen päivän varalle, ja kokouksissa saimme koulutusta siitä, mitä tehdä, jos tulisi välikohtauksia.

Silti meitä pelotti, kun kapinalliset rikkoivat tulitauon 4. marraskuuta 2004. Lähetyskenttämme johtohenkilöt määräsivät meille ulkonaliikkumiskiellon, joka alkoi kello 18. Viimeisessä opetustapaamisessamme seuraavana päivänä kuulimme äkillisen räjähdysen. Päätimme tapaamisen heti rukoukseen, jätimme perheelle

luettavaksi luvun Mormonin kirjasta ja kiiruhdimme kotiin. Toinen asunnossamme asuva lähetyssaarnaajapari palasi pian meidän jälkeemme. Lähetysjohtajan apulaiset soittivat ja kielsivät meitä lähtemästä asunnostamme minkään asian vuoksi – ei kirkkoon eikä edes hakemaan ruokaa. Saimme tietää, että joitakuita ranskalaisia rauhanturvaajia oli saanut surmansa ilmaiskuuissa, joten ranskalaiset olivat hyökänneet sotilaslentokentälle tehden Norsunluurannikon vähäiset ilmavoimat toimintakyvyttömiksi. Sen johdosta kaikkialla pääkaupungissa oli puhjennut laajoja mellakoita.

Kaduille virtasi kymmeniätuhansia mielenosoittajia, jotka olivat aseistautuneet viidakkoveitsin. He ryöstelivät ranskalaisten omistamia kauppoja ja murtautuivat taloihin, joissa he epäilivät asuvan ranskalaisia. Saatoimme nähdä ikkunastamme, miten väkivaltaisuuDET levisivät. Tiesimme, että olimme vaarassa vaalean ihonvärimme takia.

Sunnuntai-iltapäivänä 7. marraskuuta huutojen, ammuskelun ja räjähdysten äänien ympäröimänä pidimme asunnossamme sakramenttikokouksen vain neljän osallistujan kesken. Siunattuamme ja jaettuamme leivän ja veden, jotka olivat peräisin kolmen

päivän ruokavarastamme, me jokainen luimme yhden pyhien kirjoitusten kohdan ja lausuimme todistuksemme. Minä luin kohdan OL 84:88: ”Ja sen luona, joka ottaa teidät vastaan, minäkin olen, sillä minä käyn teidän kasvojenne edellä. Minä olen teidän oikealla puolellanne ja vasemmalla, ja minun Henkeni on teidän sydämessänne ja minun enkelini teidän ympärillänne tukeakseen teitä.” Lukiessani muistelin siunausta, jonka vaarnanjohtajani oli minulle antanut, ja tiesin, että olisin turvassa.

Olimme suljettuina asuntoomme viikon ajan. Seurakunnan johtohenkilöt ja jäsenet kävivät luonamme ja toivat meille ruokaa. Yksi jäsen jopa lähetti puolestamme viestejä sähköpostitse perheillemme kertoen heille, että olimme toistaiseksi turvassa. Näiden jäsenten apu oli hämmästyttävää! Sillä välin perheemme ja kirkon jäsenet eri puolilla maailmaa rukoilivat turvallisuutemme puolesta. Kun perheeni rukoili, he tunsivat levollista varmuutta, ettei minulle kävisi kuinkaan.

Perjantaina 12. marraskuuta alkoi evakuointimme. Norsunluurannikkolaiset kirkon jäsenet johdattivat meidät Abidjanin halki ja vaikka kuulimme, että muita pakolaisia

oli vahingoitettu, me pääsimme turvallisesti katusulkujen läpi Britannian suurlähettilään kotiin. Sitten brittiläiset joukot evakuoivat meidät maasta, ja perheeni rukouksiin vastattiin, kun he näkivät uutisissa, miten kahta muuta vanhinta ja minua oltiin viemässä turvaan. Illan pimeydessä jäsenet veivät muut ei-afrikkalaiset lähetyssaarnaajat lähetykskotiin. Sieltä Italian ilmavoimat siirsivät heidät Ghanaan, jossa tapasimme jälleen toisemme.

Vaikka ulkomaalaisia vastaan tehtiin kymmeniä hyökkäyksiä eri puolilla maata, yksikään lähetyssaarnaaja ei vahingoittunut mellakoissa eikä yhteenkään lähetyssaarnaajien asuntoon murtauduttu. Koska kuuntelimme lähetysjohtajamme neuvoja, olimme kaikki turvallisesti kotona, kun mellakat puhkesivat, ja meillä oli riittävästi tarvikkeita henkemme pitimiksi. Ja vielä lohdullisempaa kuin asevoimien suojelus oli tieto siitä, että olimme Herran suojeluksessa.

Kun meitä oltiin viemässä turvaan, sain tietää, että sinä sunnuntai-iltapäivänä sakramenttikokouksemme jälkeen joukko mielenosoittajia oli valmistautunut hyökkäämään asuntoomme. Yksi naapureistamme huusi: ”He eivät ole ranskalaisia”, mutta mielenosoittajat eivät poistuneet. Viimein eräs toinen naapuri huusi: ”He ovat lähetyssaarnaajia!”, ja mellakoitsijat hajaantuivat. Muistin jälleen sanat: ”Minun Henkeni on teidän sydämessänne ja minun enkelini teidän ympärillänne”, ja tajusin, että elin vaaranjohtajani antaman siunauksen lupausta. Olin nähnyt tuon profetian täyttyvän. ■

Huom. Tilanne Norsunluurannikolla on parantunut vuoden 2004 jälkeen. Alueella palvelee jälleen ulkomaalaisia lähetyssaarnaajia.

Vuoden 2011 toimintailtojen johtoaihe

"Me uskomme, että tulee olla vilpittön, uskollinen, siveellinen, hyväntahtoinen ja hyveellinen ja että tulee tehdä hyvää kaikille ihmisille; tosiaankin, voimme sanoa seuraavamme Paavalin kehottusta - me uskomme kaikessa, me toivomme kaikessa, me olemme kestäneet paljon ja toivomme voivamme kestää kaiken. Jos on jotakin hyveellistä, rakastettavaa tai hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää, sitä me etsimme." (UK 13.)

Nuorten Naisten ylijohtaja Elaine S. Dalton (keskellä), ensimmäinen neuvonantaja Mary N. Cook (vasemmalla) ja toinen neuvonantaja Ann M. Dibb (oikealla).

Nuorten Miesten ylijohtaja David L. Beck (keskellä), ensimmäinen neuvonantaja Larry M. Gibson (vasemmalla) ja toinen neuvonantaja Adrián Ochoa (oikealla).

ME USKOMME!

Nuorten Naisten ylin johtokunta

Me uskomme, että yksi Hengen ohjaama hyveellinen nuori nainen voi muuttaa maailmaa. Me Nuorten Naisten ylin johtokunta olemme nähneet, miten nuoret naiset tekevät sitä, minkä uskovat olevan oikein, ovat todistajia, elävät evankeliumin tasovaatimusten mukaan ja todella vaikuttavat. On hämmästyttävää, mitä yksi nuori nainen voi saada aikaan, kun hän on hyveellinen, kuuntelee Pyhän Hengen hiljaista vienoa ääntä ja sitten toimii!

Kun Joseph Smith kirjoitti 13. uskonkappaleen, hän ilmaisi kaiken, mitä me voimme ja mitä meidän täytyy etsiä ja millaisiksi tulla uskovina. Joseph Smith tiesi, että meidän on uskottava tasovaatimuksiin ja arvoihin ja tavoiteltava niitä saadaksemme Pyhän Hengen voiman ja väkevyyden. Hän tiesi, että meidän pitää seurata Vapahtajaa sanoissa ja teoissa. Hän tiesi, että niin toimiminen valmistaisi meitä olemaan kelvollisia temppelein siunauksiin.

Uskokaa itseenne

Miten voitte tehdä sen? Kuinka johdatte muita seuraamaan Vapahtajan esimerkkiä, elämään hyveellisesti ja valmistautumaan temppeleihin? Ensimmäinen uskokaa itseenne! Rohkeutenne ja voimanne on auttanut teitä tulemaan johtajiksi, ja sitoumuksellanne on tänä vuonna suuri merkitys. Ideanne, keksintönne ja toimintanne voivat muokata maailmaa nyt ja tulevaisuudessa.

Sen tekniikan avulla, jota maailmassanne on, pystytte täyttämään maapalloa sillä, mikä on hyveellistä, rakastettavaa ja kiitettävää. Sormienne

ulottuvilla on mahdollisuus todistaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumista koko maailmalle. Koskaan aiemmin ei ole ollut sukupolvea, jolla olisi sellainen mahdollisuus, siunaus ja tilaisuus.

3 + 1 asiaa – joka päivä!

Me uskomme teihin. Nyt on aika yhdistyä ja aloittaa muutos, joka antaa teille voimaa ja on siunaukseksi muille. Me kutsumme teitä edelleenkin tekemään joka ainoa päivä kolme asiaa – plus yhden.

1. Rukoilkaa joka aamu ja joka ilta.
2. Lukekaa Mormonin kirjaa joka päivä ainakin viisi minuuttia.
3. Hymyilkää!
4. Lisäksi kutsumme teidät noudattamaan kirjasi *Nuorten voimaksi* tasovaatimuksia ja elämään niiden mukaan. Tutustukaa näihin tasovaatimuksiin. Kertokaa niistä muille. Ja *näyttäkää* hyvää esimerkkiä uskovista.

Tänä vuonna: Uskokaa. Uskokaa, että olette taivaallisen Isän tyttäriä. Hän rakastaa teitä ja auttaa teitä. Uskokaa Vapahtajaan Jeesukseen Kristukseen. Hän on valonne. Hän on toivonne. Hän on esikuvanne ja Lunastajanne. Uskokaa itseenne! Uskokaa kaikkien nuorten naisten tasovaatimusten mukaisen elämän voimaan. Me kaikki yhdessä voimme tavoitella niitä asioita, jotka ovat hyveellisiä, rakastettavia ja kiitettäviä. Me kaikki yhdessä voimme vaikuttaa maailmaamme.

Me uskomme, että te olette sukupolvi, jonka usko ja teot muuttavat maailman. Me uskomme teihin! ■

TULKAA USKOLLISIKSI MIEHIKSI PAPPEUDESSA

Nuorten Miesten ylin johtokunta

Ennen kuin siirrytte pois Alkeisyhdistyksestä, monet teistä opettelivat ulkoa 13. uskonkappaleen, ja toivottavasti osaatte yhä sen ulkoa. Tänä vuonna me johtokuntana annamme teille haasteen edetä pelkästä ulkoa osaamisesta siihen, että todella opitte sen, mitä profeetta Joseph Smith tarkoitti sanoessaan, että me seuraamme Paavalin kehotusta. Pyydämme teitä tarkoin tutkimaan jokaista ominaisuutta, joka mainitaan tämän vuoden toimintailtojen johtoihteessa, 13. uskonkappaleessa. Me kehotamme teitä toimimaan oppimanne mukaan. Ja me kehotamme teitä kertomaan muille ilosta, jota näiden tasovaatimusten mukaan eläminen tuo elämäänne.

Tämä käyttäytymisen malli on sama kuin se, jota käytätte uudessa Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelmassa: opi, toimi, kerro. Näiden kolmen yksinkertaisen vaiheen noudattaminen auttaa teitä tulemaan uskollisiksi miehiksi pappeudessa.

13. uskonkappaleessa sanotaan myös: ”Me uskomme, että tulee olla vilpitön, uskollinen, siveellinen, hyväntahtoinen ja hyveellinen” (kursivointi lisätty).
Olla on enemmän

kuin sitä, miten toimitte – se on sitä, mitä olette. *Olla* vilpitön, uskollinen, siveellinen ja niin edelleen tarkoittaa sitä, että olette erilaisia kuin useimmat ikäisenne nuoret miehet. Kun muut näkevät teissä hyviä ominaisuuksia, he haluavat sitä, mitä teillä on. Kun opitte pappeusvelvollisuuksianne ja toimitte niiden mukaan, tulette muuttamaan. Kun kuljette tehden hyvää kaikille, olette siunaukseksi muille ja muutatte heidän elämäänsä.

Hyviä esimerkkejä

Ben on hieno esimerkki siitä, kuinka autetaan muita ja ollaan siunauksena heidän elämässään. Hän yrittää löytää ihmisiä, jotka eivät ole suosittuja tai eivät tunne kuuluvansa joukkoon. Hän ajattelee muita enemmän kuin itseään. Kun Kelon muutti Benin seurakuntaan, Kelon kuvaili elämäänsä ”yhdeksi suureksi juhlaaksi”, joka oli menossa väärään suuntaan. Hän tunsu tyhjyyttä sisällään. Mutta myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien ystävien ja erityisesti parhaan ystävänsä Benin esimerkin ansiosta hän näki, että oli olemassa parempi tie. Ben kutsui Kelonin kirkon toimintoihin. Noissa

toiminnoissa Kelon pani merkille, että siellä olevissa nuorissa miehissä oli jotakin erilaista. Hän halusi olla samanlainen kuin he. Hän ei tiennyt, mitä se oli, mutta hän tiesi, että halusi sitä. Hän halusi olla onnellinen kuten he olivat.

Hän rukoili Jumalaa ja tiesi, että hänen piti liittyä kirkkoon. Ben kasvoi parhaan ystävänsä, kun he olivat 16-vuotiaita. Kelon sanoi kasteestaan: ”Olin viimeinkin löytänyt rauhan, ja kun nousin altaasta, tunsin Vapahtajan rakastavat käsivarret ympärilläni. Olen kiitollinen hyvistä ystäväistä, jotka elävät uskonsa mukaan.”

Aaronin pappeuden voima

Kohdassa OL 58:27–28 sanotaan, että ”ihmisten tulisi tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta ja tehdä paljon omasta vapaasta tahdostaan”, jotta he saisivat ”aikaan paljon vanhurskautta; sillä heissä on voima”. Teissä on voima. Teille on uskottu Aaronin pappeuden voima. Me rakastamme teitä, ja tiedämme, että te voitte tehdä suuria, kun teistä tulee uskollisia miehiä pappeudessa. ■

Kun kuljette tehden hyvää kaikille, olette siunaukseksi muille ja muutatte heidän elämäänsä.

13. uskonkappale

Uskonkappaleet ovat peräisin kirjeestä, jonka profeetta Joseph Smith kirjoitti vuonna 1842 John Wentworth -nimiselle toimittajalle. Ne julkaistiin ensimmäisen kerran kirkon Times and Seasons -sanomalehdessä Nauvoossa, ja sittemmin niistä on tullut osa myöhempien aikojen pyhiä kirjoituksia.

Me uskomme

”Tämä uskonkappaleemme on yksi uskomme perusjulistuksista. Meidän pitäisi pohtia sitä yhä

uudestaan. Sitten aina kun mahdollisesti tunnemme kiusausta tehdä jotakin alhaista tai epärehellistä tai moraalitonta, mieleemme tulisi enemmän tai vähemmän voimakkaana tämä suurenmoinen, kaiken käsittävä ilmaus käyttäytymistämme koskevista moraalisäännöistä.”

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), ”Älkää peljätkö tehdä hyvää”, *Liahona*, helmikuu 2000, s. 5.

Siveellinen

”Ihmisen seksuaalisuus ei ole pelkästään fyysinen asia. Siveys ja uskollisuus alkavat itse asiassa hengessä, eivät kehossa. Ne ilmaisevat sen, missä tilassa henkemme on. Kun henkemme on sopusoinnussa evankeliumin totuuksien kanssa, haluamme elää korkeiden tasovaatimusten mukaisesti ja tekomme heijastavat tätä halua. Näin ollen siveys ja uskollisuus ovat enemmän kuin vain sukupuolinen pidättyvyys ennen avioliittoa ja sukupuolinen uskollisuus avioliiton solmimisen jälkeen. Ne ilmaisevat hengellisen elämämme laadun.”

Terrance D. Olson, ”Moraaliseen puhtauteen liittyviä totuuksia”, *Liahona*, lokakuu 1999, s. 31.

Hyväntahtoinen

Hyväntahtoisuus on ystävällisyyttä ja antamista eli toisin sanoen – hyvän tekemistä. Palvelutyönsä aikana Jeesus Kristus ”kulki ympäri maata, teki hyvää – –, sillä Jumala oli hänen kanssaan” (Ap. t. 10:38). Kun elät elämäsi hyväntahtoisena, Jumala vahvistaa sinua ja ylentää mieltäsi.

Paavalin kehoitus

Katso kohta Fil. 4:8, joka on osa kirjeestä, jonka apostoli Paavali lähetti pyhille Filippissä.

13 Me uskomme, että tulee olla ^avilpitön, ^buskollinen, ^csiveellinen, hyväntahtoinen ja hyveellinen ja että tulee tehdä ^dhyvää kaikille ihmisille; tosiaankin, voimme sanoa seuraavamme Paavalin ^ekehotusta – me uskomme kaikessa, me ^ftoivomme kaikessa, me olemme ^gkestäneet paljon ja toivomme voivamme ^hkestää kaiken. Jos on jotakin ⁱhyveellistä, ^jrakastettavaa tai ^khyvältä kuuluvaa tai ^lkiitettävää, sitä me etsimme.

Sitä me etsimme

Lue kirjasesta *Nuorten voimaksi* kohta ”Ajanviete ja tiedotusvälineet” (s. 17). Onko valitsemasi ajanviete sopusoinnussa näiden tasovaatimusten ja 13. uskonkappaleen kanssa?

Voit kirjoittaa päiväkirjaasi, miten sinua on siunattu, kun olet tehnyt hyviä valintoja tiedotusvälineiden tarjonnasta.

Hyveellinen

”Hyveellisyys ’on korkeisiin moraalisiin tasovaatimuksiin perustuva ajattelu- ja käyttäytymismalli’

(*Saarnatkaa minun evankeliumiani*, 2005, s. 123). Siihen sisältyy siveys ja moraalinen puhtaus. Hyveellisyys alkaa sydäimestä ja mielestä. – – Se koostuu tuhansista pienistä päätöksistä ja teoista. – – Hyveellisissä naisissa ja miehissä on hiljaista arvokkuutta ja sisäistä voimaa. He ovat luottavaisia, koska he ovat kelvollisia saamaan Pyhän Hengen johdatusta ja olemaan Hänen johdettavanaan.”

Elaine S. Dalton, Nuorten Naisten ylijohtaja, ”Paluu hyveellisyyteen”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 79.

Toimituksen huomautus: Tämän sivun tarkoituksena ei ole olla täydellinen selvitys valitusta pyhien kirjoitusten kohdasta vaan lähtökohta omaan tutkimiseesi.

Sinun pitäisi valita seminaari

Ystävän ohimennen tekemä ehdotus auttoi muuttamaan elämäni.

Lisa Pace

”**L**isa, sinun pitäisi valita seminaari”, Ashley mainitsi ohimennen. Lukiota aloittaessamme edessämme oli kansioita, joissa oli listoja kurssivalinnoista sille kouluvuodelle.

Vilkaisin tyhjin silmin ystävääni ja onnistuin viimein hymyilemään. Oli inhottavaa sanoa se hänelle, mutta seminaari ei tullut edes mieleeni. Olin silloin vähemmän aktiivinen kirkon jäsen, kuten olin ollut suurimman osan elämästäni. Vuosien varrella olin ollut jossain määrin tietoinen evankeliumista mutta en ollut saanut vahvaa todistusta siitä, että se olisi totta.

Kun menin sinä päivänä koulun jälkeen kotiin, ajatus seminaarista alkoi kiehtoa minua. Ashley sekä muut ystäväni tuntuivat kaikki olevan hyvin innoissaan osallistumisestaan siihen. Minä halusin tehdä sitä, mitä ystävänikin tekivät, vaikka en ymmärtänytäkään, mitä he tekivät tai miksi he tekivät niin. Keskusteltuani suunnitelmistani vanhempieni kanssa ja saatuani heiltä luvan päätin ensimmäisenä lukiovuoteni osallistua seminaarikurssille.

En tiennyt, kuinka syvälinen vaikutus tuolla yksinkertaisella teolla olisi elämääni. Ensimmäinen seminaarivuoteni muutti elämäni, kun aloin nähdä itseni ja muut Jumalan lapsina, rakastettuina ja arvostettuina. Vaikka perheeni oli epäaktiivinen, aloin käydä kirkossa sunnuntaisin.

Olen nyt käynyt lukion, mutta olen

aina oleva kiitollinen seminaarista. Tuon jokapäiväisen tunnin aikana rukouksiini vastattiin ja todistukseni vahvistui. Seminaari auttoi minua valmistautumaan temppeleliavioliittoon ja rohkaisi minua pyrkimään siihen, että olisin parempi ihminen.

Tiedän, että Jumala välittää meistä jokaisesta. Tiedän, että seminaari on siunaus, joka auttoi minua rakentamaan lujan perustan Jeesuksen Kristuksen varaan. Kannustan sinua osallistumaan seminaariin. Sen muuttaa sinunkin elämäsi. ■

Meidän palstamme

PELKO MUUTTUA

Olivia Ghafoerkhan

Kasvoin kristittyinä. Vaikka perheeni ei ollut koskaan uskonnollinen, isäni opetti minua aina toimimaan sen mukaan, minkä tiedän olevan totta.

Varhaisina teinivuosinani minulla oli monia koettelemuksia. Selkäleikkaus, vanhempieni avioero, äitini sairaus ja pikkusiskostani huolehtiminen tekivät minut katkeraksi ja kyyniseksi. Sitten muutamia kuukausia ennen kuin täytin 15, tapasin lähetyssaarnaajat. Vanhin Johnson ja vanhin Chadwick opettivat minulle evankeliumia.

Luin Mormonin kirjaa, mutta en halunnut tehdä muutoksia, joita vanhimmat pyysivät minua tekemään. Sanoin heille, että muutokset olivat liian vaativia, ja melkein käskin heitä jättämään minut rauhaan. Kohotin katseeni sanoessani nuo sanat ja näin vanhin Chadwickin katseen. Hänen poskeaan pitkin vieri yksinäinen kyynel, enkä ole koskaan ollut niin häpeissäni. Sanoin heille, että soittaisin heille seuraavana päivänä.

Lähdin kirkosta kotiin ja luin ensimmäisen kerran Mormonin

kirjan loppuun asti. Sitten polvistuin, mitä en ollut koskaan aikaisemmin tehnyt, ja kysyin Jumalalta, onko se totta. En ollut koskaan aiemmin esittänyt kysymystä Jumalalle. Pelkäsin muuttumista todella paljon. Kun olin sanonut ”amen”, minut valtasi tyyneyden ja rauhan tunne. Tiesin, että minulla on taivaallinen Isä, joka rakastaa minua, tiesin, että Mormonin kirja on totta, ja tiesin, että voisin muuttua.

Minut kastettiin kymmenen päivää myöhemmin. Molemmat vanhempani tulivat kastetilaisuuteeni. Vaikka olen yhä ainut jäsen perheessäni, uskon siihen, että jonakin päivänä hekin polvistuvat kysymään Jumalalta. Luen Mormonin kirjaa nyt kahdeksatta kertaa, ja se on yhtä ihanaa kuin ensimmäisellä kerralla. Tiedän, että Mormonin kirja on totta. Sillä on voima muuttaa ihmisiä. ■

TODISTUKSENI RUKOUKSESTA

Rukouksiin ei aina vastata siten kuin toivot tai odotat. Ajattele, mitä rukoilet, ja kiinnitä huomiota siihen, mitä tunnet. Muista aina, että Herra rakastaa sinua ja vastaa rukouksiisi. Hän on jo kenties vastannut niihin, ja kyse onkin vastauksen tunnistamisesta.

Mary M., 17, Englanti

Lähetä kertomuksesi, tai-devalokuvasi tai palautteesi Meidän palstallemme sähköpostiosoitteeseen liahona@ldschurch.org ja merkitse aiheriville otsikoksi ”Our Space”. Liitä mukaan nimesi, syntymäaikasi, seurakunta, vaarna tai piiri sekä vanhempien lupa (sähköpostiviesti käy). Lähetettyä materiaalia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmäksi.

ON HYVÄ OLLA
TÄRKEÄ

MUTTA ON TÄRKEÄMPÄÄ OLLA
HYVÄ

YKSIYKSÖHÖITÄ CARL HEINRICH BLOCHIN TEOKSESTA SÄLJÄKÄÄ LASTEN TUULÄ MINUN LUOKSENI, KÄYTETTY FREDERIKSBORGISSÄ HILJÄRÖDÖISSÄ SIJÄITSEWÄN TÄNSKÄN KÄNSÄLISHISTORIALISEN MUSEON LUVALLA, KOPIOINTI KIELLETTY

Kai kutsun Herran työhön saan?

Loran Cook

Olet ehkä kuullut Alkeisyhdistyksessä laulettavan ”Kun vartun hiukan vanhemmaksi, kai kutsun Herran työhön saan”. On olemassa toinenkin tärkeä lastenlaulu lähetystyössä palvelemisesta. Siinä sanotaan: ”Lähetysaarnaja mä olla tahdon nyt. En voi oottaa, kunnes vanhenen.”¹ Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on samaa mieltä. Hän on sanonut: ”Nuorten tulee sitoutua varhain elämässä ajatukseen lähetystyöstä.”²

On kuitenkin eri asia tietää, että pitää lähteä lähetystyöhön, kuin tuntea olevansa valmis palvelemaan. Mistä aloittaa? Todistuksesi ja evankeliumin tietämyksesi vahvistaminen ovat kaksi parasta asiaa, jotka voit tehdä. Seuravassa on muutamia tapoja, joilla voit valmistautua palvelemaan lähetystyössä.

1. Usko

Meidän pitää vahvistaa uskoamme päivittäin. Jeesus Kristus opetti: ”Jos teillä on usko minuun, teillä on voima tehdä kaikki, minkä minä näen hyväksi” (Moroni 7:33).

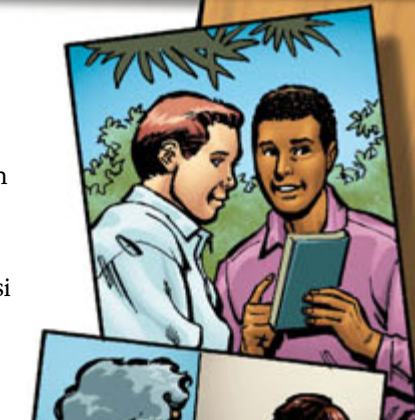
- Tutki pyhiä kirjoituksia. Ne opettavat ja todistavat Jeesuksesta Kristuksesta.
- Käytä uskoa henkilökohtaisten ongelmien kohtaamiseen. Usko Jeesukseen Kristukseen lohduttaa sinua vaikeina aikoina ja auttaa sinua voittamaan kaikki esteet.

- Opettele hallitsemaan paremmin ruumistasi ja mieltäsi oppimalla, miten tärkeää on koulutus, fyysinen kunto ja terveys.
- Tee edelleen parannusta, ole kuuliainen käskyille, paastoa ja rukoile puhdistaksesi elämäsi.
- Nuoret miehet, osoittakaa uskoa Jeesukseen Kristukseen opettelemalla pappusvelvollisuutenne ja täyttämällä ne.

2. Henki

Vanhin Ballard on myös opettanut: ”Lähetysaarnajien tulee olla siveellisesti puhtaita ja hengellisesti valmiita.”³

- Tutki ja noudata kirjasen *Nuorten voimaksi* ohjeita.
- Tavoittele Pyhän Hengen johdatusta paastoamalla, tutkimalla pyhiä kirjoituksia ja rukoilemalla johdatusta.
- Lue Hengen lahjoista kohdasta OL 46:11–26. Pyri rukoillen löytämään hengelliset lahjasi. Kysy neuvoja vanhemiltasi ja johtajiltasi saadaksesi apua hengellisten lahjojesi kehittämiseen.
- Kysy itseltäsi: ”Ovatko kirjat, joita luen, ja televisio-ohjelmat ja elokuvat, joita katson, kohottavia?” Elleivät ole, mieti, kuinka voit tehdä parempia valintoja ajanvietteen suhteen.
- Opi kuuntelemaan hengellisiä kehoituksia.

3. Rakkaus

Tarvitset rakkautta, Kristuksen puhdasta rakkautta, palvelaksesi hyvin läheytysaarnajana. Muiden rakastaminen ei ole aina helppoa. Siihen tarvitaan palvelamista, uskoa, Pyhää Henkeä ja rohkeutta. Mormon sanoi, että sinun pitää rukoilla koko voimastasi, että täytyisit Kristuksen puhtaalla rakkaudella (ks. Moroni 7:48).

- Rukoile nöyrästi ja vilpittömästi kykyä rakastaa muita siten kuin Kristus rakastaa.
- Osoita rakkautta perhettäsi kohtaan tekemällä jotakin ystävällistä jokaiselle perheenjäsenelle. Valitse perheenjäsen, joka aivan erityisesti tarvitsee rakkautta tai huomiota, ja vietä aikaa hänen kanssaan.
- Osoita rakkautta jollekulle, joka tarvitsee apua, tekemällä hänelle jotakin ystävällistä.

4. Palveleminen

Kuningas Benjamin opetti kansalleen palvelemisen tärkeyttä. Hän sanoi, että kun me palvelemme muita, me palvelemme Jumalaa (ks. Moosia 2:17).

- Tee palvelemisesta säännöllinen tapa. Voisit tarjoutua pesemään astiat päivällisen jälkeen, auttamaan siskoa tai veljeä kotiläksyissä, puhumaan jonkun sellaisen kanssa, joka tarvitsee ystävää, tai pitämään osaltasi naapuriston siistinä.
- Rukoile voimaa ja ohjausta noudattaessasi Vapahtajan esimerkkiä palvelemisesta.
- Auta Nuorten Miesten tai Nuorten Naisien ryhmääsi suunnittelemaan jokin palvelutoiminta.

5. Kutsu

Alma, yksi Mormonin kirjan suurista lähetysaarnajista, esitti niille, jotka eivät olleet kirkon jäseniä, kutsun tulla ja ottaa kaste parannukseen (ks. Alma 5:62). Sinä voit noudattaa hänen esimerkkiään.

- Ole hyvä ystävä ja esimerkki ystäville ja sukulaisille, jotka eivät ole kirkon jäseniä.
- Etsi tilaisuuksia opettaa ystävillesi ja lähimmäisillesi evankeliumia.
- Opiskele evankeliumia ja harjoittele sen opettamista nyt. Pyydä seurakuntasi lähetystyönjohtajalta opastusta siihen, kuinka evankeliumia opetetaan. Jos mahdollista, lähde kokoaikaisten lähetysaarnajien mukaan, kun he opettavat tutkijoita.
- Tutki julkaisua *Saarnatkaa minun evankeliumiani* vanhempiesi kanssa perheillä. Voisitte vuorotellen puhua eri oppiaiheista, opettaa osia niistä ja kehottaa toisianne todistamaan siitä, mitä opitte.

Lähetystyössä palveleminen on tärkeä tavoite, joka kannattaa asettaa nyt, ja kun valmistaudut nyt, siitä on sinulle hyötyä jokaisena lähetystyöhösi johtavana päivänä elämässäsi. Et ole koskaan liian nuori aloittamaan valmistautumista – sinun ei tarvitse odottaa, kunnes vanhenet. ■

VIITTEET

1. "Lähetysaarnaja", *Lasten laulukirja*, s. 90.
2. M. Russell Ballard, "Kuinka valmistautua hyväksi lähetysaarnajaksi", *Liahona*, maaliskuu 2007, s. 10.
3. "Kuinka valmistautua hyväksi lähetysaarnajaksi", s. 12.

Karen A. Kimball

Perustuu tositahtumaan

"Brigham Young -- oli varattu tulemaan maailmaan aikojen täytyessä, jotta [hän olisi] mukana laskemassa suuren myöhempien aikojen työn perustuksia" (OL 138:53).

Kathy kuunteli, kun opettaja Sodeberg selitti, kuinka ihmiset muuttivat asumaan Yhdysvaltoihin. Hän oli innoissaan uudesta aineestaan – historiasta. Selaillessaan uuden historiankirjansa sivuja Kathy pysähtyi Brigham Youngin kuvan kohdalle. Hän ei ollut ennen tiennyt, miten merkittävä Brigham Young oli Yhdysvaltain historiassa.

Opettaja Sodeberg päätti oppitunnin. "Kotiläksyä on joka päivä", hän sanoi. "Palautatte ensimmäisen tehtävänne huomenna."

Kotona Kathy huokaisi katsoessaan kaikkia kysymyksiä, jotka opettaja Sodeberg oli antanut vastattavaksi.

"Oliko rankka päivä koulussa?" äiti kysyi.

"Kotiläksyjä joka päivä", Kathy sanoi. Hän muisti kuvan historiankirjassaan. "Äiti, minun

oppikirjassani on Brigham Youngin kuva.

Miksi hän on niin tärkeä Yhdysvaltain historiassa?"

"Hän johti tuhansien myöhempien aikojen pyhiin muuttoja Suolajärven laaksoon. Sitten hän järjesti heidät uudisasutusalueille", äiti sanoi. "Siihen tarvittiin paljon suunnittelua. Se oli merkittävä

Paras Brigham Young

osa tämän maan länteen suuntautu-
vaa muuttoliikettä.”

Seuraavana päivänä opettaja Sodeberg ilmoitti: ”Ensi viikolla meillä on lukuteatteri. Jokainen teistä esittää jotakuta lännen asut-
tamiseen vaikuttanutta henkilöä. Kutsumme vanhempanne ja muut oppilaat katsomaan esitystä.”

Opettaja Sodeberg alkoi jakaa rooleja ja käsikirjoituksia. Kun hän kysyi, kuka halusi esittää Brigham Youngia, Kathy nosti heti kätensä.

”Tämäniltainen kotiläksynne on se, että alatte opetella ulkoa roolihahmonne tekstiä”, opettaja Sodeberg sanoi. ”Teidän täytyy osata se sanasta sanaan. Se vaikuttaa arvosanaan.”

Kathy luki läpi roolihahmonsa tekstiä, kun hän ja hänen ystävänsä Laura lähtivät luokasta. Hänet valtasi kauhea tunne. ”Tämä on ihan väärin”, hän sanoi Lauralle. ”Tämä saa Brigham Youngin kuulostamaan epärehelliseltä.”

”Sinä vain näet asiat toisin kirk-
kosi takia”, Laura sanoi.

”Minä en voi sanoa näitä asioita”, Kathy sanoi.

”Sinun pitää osata ne sanasta sanaan”, Laura muistutti häntä.

Kyyneleet vierivät pitkin Kathyn poskia, kun hän juoksi kotiin ja ryntäsi ovesta sisään.

”Tuliko lisää kotiläksyjä?” äiti kysyi.

”Pahempaa”, Kathy sanoi ojen-
taen äidille käsikirjoituksen. ”Lue tämä.”

Äiti luki käsikirjoituksen ja pudisti päätään. ”Tämä kirjoittaja ei tiennyt paljonkaan Brigham Youngista.”

”Mitä minun pitäisi tehdä?” Kathy kysyi.

”Etsitään ensin Brigham Youngin asu”, äiti sanoi.

Kathy kokeili ylleen isoisän pit-
kää, mustaa takkia ja kääri ylös vel-
jensä valkoisen paidan hihat. Naapurissa asuva herra Grandi näytti Kathyille, kuinka tämän piti kävellä hänen ylimääräisen kävelykeppinsä kanssa.

Äiti löysi komerosta pitkän, mustan hatun ja pani sen Kathyn päähän. ”Brigham Young olisi sinusta ylpeä”, äiti sanoi. ”Nyt tarvitset uuden käsikirjoituksen.”

Kathy etsi kirkon historian kir-
joista ja kirkon verkkosivustolta tietoja Brigham Youngista. Pian käsikirjoitus oli kirjoitettu uudelleen.

”Tosikertomus Brigham Youngista”, Kathy sanoi.

Esityspäivänä Kathyn luokka kokoontui juhlasaliin. Vanhemmat ja muut oppilaat odottivat istuimillaan. Opettaja

Sodeberg esitteli ohjelman ja seisoi sitten lavan sivussa, kun oppilaat esittivät osansa.

Alex osasi roolihahmonsa tekstin sanasta sanaan, mutta Randall sekosi sanoissaan. Opettaja Sodeberg pani hänet aloittamaan alusta. Kathy puristi keppiään. Kun tuli hänen vuoronsa, hän esitti tosikertomuksen Brigham Youngista.

”Muutitko sinä käsikirjoitustasi?” Laura kysyi esityksen jälkeen.

”Muutin. Minä kerroin totuuden”, Kathy sanoi.

”Opettaja Sodeberg tulee tänne”, Laura sanoi.

”Hienosti meni, neidit”, opettaja Sodeberg sanoi. ”Kathy”, hän jatkoi, ”sinä olit paras Brigham Young, mitä olen ikinä nähnyt.” ■

”**B**righam Young — toimi oikeiden periaatteiden mukaan, ja hänestä tuli voimallinen väline Herran käsissä.”

Vanhin David A. Bednar kahdenoista apostolin koorumista, ”Mikään ei loukkaa heitä”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 90.

Kuinka rakennan hengellisen perustuksen?

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista kertoo ajatuksiaan tästä aiheesta.

2. Meidän täytyy rukoilla.

Älä mene illalla sänkyyn ennen kuin polvistut ensin Isäsi eteen, ilmaiset kiitollisuutesi siitä, mitä sinulla on, ja pyydät Häntä vahvistamaan hengellisiä tukipilareitasi.

4. Meidän täytyy olla halukkaita seuraamaan Jeesusta Kristusta palvelemalla toisiamme.

Meidän täytyy olla epäitsekäitä ja sisällyttää elämäämme ominaisuuksia, joita Kristus on opettanut meille.

3. Meidän täytyy palvella Jumalaa.

Saamme voimaa evankeliumin toimituksista, sakramentin nauttimisesta joka viikko. Saamme voimaa kokoontuessamme yhteen kirkon kokouksissamme ja, mikä tärkeintä, palvellessamme Jumalaa kodeissamme.

1. Meidän täytyy tutkia pyhiä kirjoituksia.

Herra on antanut meille nämä suurenmoiset kirjat lujittaakseen perustustamme.

Meidän sivumme

Olen hyvin kiitollinen siitä, että synnyin perheeseen, joka tuntee Jeesuksen Kristuksen tosi evankeliumin. Kahdeksas syntymäpäiväni sattui pääsiäis-sunnuntaiksi, ja tunsin suurta iloa, kun minut kastettiin päivänä,

jolloin juhlimme Vapahtajan ylösnousemusta. Minua vähän pelotti, mutta isäni oli siinä, ja tiesin, että voisin luottaa häneen. Kastamisen aikana minulla oli lämmin, onnellinen tunne sydämessäni, ja tiesin silloin, että voisin luottaa taivaalliseen Isään samalla tavoin kuin luotin omaan isääni.

Nyt olen 11-vuotias ja odotan kovasti, että pääsen temppeleihin kasteelle kuolleiden puolesta. Tiedän, että vain kasteen kautta me voimme palata taivaallisen Isämme luo.

Mirjam S., 11, Sveitsi

Jerry L., 9, Filippiinit

REUNIÃO FAMILIAR

**"Perheiltä",
Nicolas M., 6,
Brasilia**

Sakura O., 8, Japanista, kastettiin jokin aika sitten. Hän lukee Mormonin kirjaa joka päivä. Hän pitää kirkossa käymisestä ja rukou-

lemisesta ja hänestä on ihanaa nähdä temppeleitä. Hän haluaa seurata Jeesusta Kristusta ja yrittää lujasti tehdä hyviä valintoja.

Primero de Mayon seurakunnan lapset Bermejon piirissä Boliviassa sakramenttikokouksensä jälkeen.

Pyhät kirjoitukset ovat Jumalan sanaa

JoAnn Child ja Cristina Franco

”Kestittäkää itseänne Kristuksen sanoilla, sillä katso, Kristuksen sanat kertovat teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä” (2. Nefi 32:3).

Mormonin kirjassa Lehi kertoo perheelleen unestaan elämän puusta.

Unessa Lehi halusi, että hänen perheensä söisi puun hedelmää, joka oli ”kaikkia muita hedelmiä haluttavampaa” (1. Nefi 8:15).

Hän näki monien ihmisten kulkevan polkua, joka johti elämän puulle, mutta jotkut eksyivät pimeyden sumuihin ja kulkivat pois polulta. Toiset pitivät kiinni rautakaitteesta, joka oli polun vieressä ja vei kohti puuta. He kulkivat eteenpäin pitäen tiukasti kiinni kaitteesta, kunnes he pääsivät puulle ja söivät hedelmää, joka toi heille iloa. (Ks. 1. Nefi 8.)

Lehin poika Nefi rukoili, että hän saisi tietää, mitä hänen isänsä näkemät asiat merkitsivät. Nefille näytettiin sama näky kuin hänen isälleen. Henki opetti Nefille, että elämän puu kuvaa Jumalan rakautta. Nefille näytettiin, kuinka Jeesus Kristus, Jumalan Poika,

opetti ja siunasi ihmisiä maan päällä. Nefille opetettiin myös, että rautakaide kuvaa Jumalan sanaa. (Ks. 1. Nefi 11.)

Pyhät kirjoitukset ovat Jumalan sanaa. Pyhien kirjoitusten lukeminen on kuin pitäisi kiinni rautakaitteesta. Me tiedämme, mitä Jeesus haluaa meidän tekevän ja sanovan. Meillä on voimaa vastustaa kiusausta ja päästä elämän puulle ja tuntea Jumalan rakkaus. ■

TOIMINTA

Etsi sivulla 65 olevat pyhien kirjoitusten kohdat ja ota selville, mitä tarkoittavat ne asiat, joita Lehi ja Nefi näkivät näyissään elämän puusta. Leikkaa piirrokselta irti ja kerro niiden avulla muille, mitä opit. Voit myös kysyä vanhemmiltasi, voitko esittää kertomuksen perheilläsi.

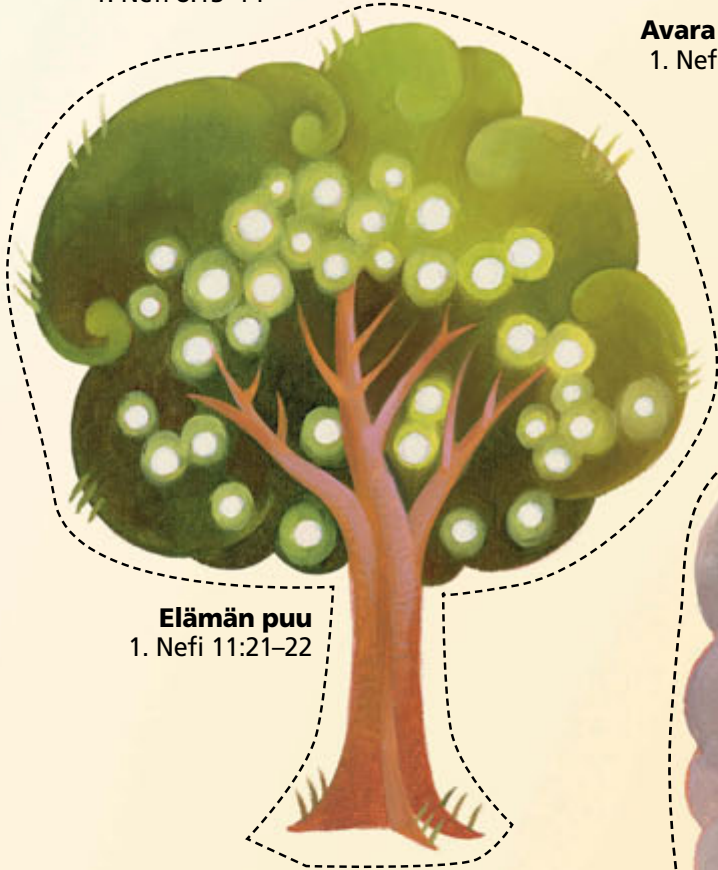

Saria, Sam ja Nefi
1. Nefi 8:13–14

Avara rakennus
1. Nefi 11:35–36

Pilkkaavia ihmisiä
1. Nefi 8:26–27

Elämän puu
1. Nefi 11:21–22

Rautakaide
1. Nefi 11:25

Kaita ja kapea polku
1. Nefi 8:20

Pimeyden sumut
1. Nefi 12:17

Avara kenttä
1. Nefi 8:20

JEESUS lapsena

Diane L. Mangum

Maria piteli Jeesus-vauvaa sylissään kävellessään ruuhkaiseen **temppeliin** Jerusalemissa. Hän ja Joosef olivat tulleet Betlehemistä **uhraamaan** kaksi kyyhkystä temppelissä. Jeesus oli melkein kuuden viikon ikäinen.

Temppelissä oli vanha mies nimeltä Simeon. Hänelle oli luvattu, että jonakin päivänä hän näkisi Vapahtajan. ”Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei kuolema kohtaa häntä ennen kuin hän on nähnyt Herran Voidellun” (Luuk. 2:26). Kun Simeon näki Jeesus-vauvan, hän iloitsi, koska hän tiesi, että lupaus oli täyttynyt. Sitten nainen, jonka

nimi oli Hanna ja joka palveli temppelissä, todisti riemuiten, että Jeesus on Vapahtaja.

Kaikki eivät kuitenkaan olleet iloisia Vapahtajan syntymästä. Kuningas Herodes kuuli, että oli syntynyt lapsi, josta tulisi juutalaisten kuningas. Herodes ei halunnut muita kuninkaita maahansa. Hän määräsi, että kaikki lapset,

jotka olivat syntyneet kahden edellisen vuoden aikana lähellä Betlehemiä, oli surmattava!

Enkeli tuli Joosefin luo unessa ja varoitti häntä Herodesin suunnitelmasta. Joosef ja Maria pakenivat yöllä. He veivät Jeesuksen Egyptin maahan, missä Hän olisi turvassa.

Kun kuningas Herodes oli kuollut, Jeesuksen perhe muutti Nasaretin kaupunkiin. Joosef teki työtä puuseppänä. Maria piti huolta kodista.

Jeesus oppi tekemään työtä Joosefin rinnalla. Kaikkien juutalaisten poikien tavoin Hän tutki pyhiä kirjoituksia ja juutalaisia lakeja. Joosef ja Maria noudattivat käskyjä, ja Jeesus sai opetusta maanpäällisiltä vanhemmiltaan. Jeesus ”kasvoi, vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo seurasi häntä” (Luuk. 2:40).

Kun Jeesus oli 12-vuotias, Maria ja Joosef veivät Hänet Jerusalemiin viettämään **juutalaisten pääsiäistä**. He matkasivat

Temppeli Jerusalemissa – Tämä temppeli oli erilainen kuin nykyajan temppelit. Se oli hyvin suuri, ja pihat ja käytävät olivat täynnä ihmisiä. Ihmiset toivat temppeliin eläimiä, joita papit uhrasivat.

Uhraaminen – Kun papit uhrasivat eläimiä alttarilla, se opetti ihmisille, että jonakin päivänä taivaallinen Isä uhraisi Poikansa Jeesuksen Kristuksen, joka kuolisi syntiemme vuoksi.

*Tämä kertomus on kohdista
Matt. 2
Mark. 6:3
Luuk. 2:21–52.*

Juutalaisten pääsiäinen – Tätä tärkeää juhlaa vietettiin sen tapahtuman muistoksi, kun Jehova auttoi juutalaisia pakenemaan Egyptin orjuudesta noin 1 400 vuotta ennen Jeesuksen syntymää.

monien ihmisten kanssa. Naiset ja miehet kävelivät eri ryhmissä, ja joka ilta leiriytyessään matkan varrelle perheet kokoontuivat yhteen päivälliselle.

Juhlien jälkeen Joosef ja Maria lähtivät kotimatkalle. Sinä iltana he tajusivat, ettei Jeesus ollut missään niistä ryhmistä, joiden kanssa he matkasivat. He kiiruhtivat takaisin Jerusalemiin etsimään Häntä. Kolmen päivän jälkeen he löysivät

Jeesuksen temppelistä. Hän puhui opettajien kanssa ja vastasi heidän kysymyksiinsä. Temppelissä olevat miehet olivat hämmästyksissään.

Maria sanoi Jeesukselle, että hän ja Joosef olivat olleet hyvin huolissaan. Jeesus muistutti äidilleen, että Hänen piti olla tekemässä taivaallisen Isänsä työtä. Vaikka Jeesus oli nuori, Hän tiesi, että Hänellä oli tärkeä työ tehtävänä taivaallisen Isänsä suunnitelmassa. ■

Missä Isabelle on?

Susan Denney

Perustuu tositapahtumaan

”He halusivat ottaa kasteen osoituksena ja todistuksena siitä, että he olivat halukkaita palvelemaan Jumalaa kaikesta sydämestään” (Moosia 21:35).

Isabelle oli niin innoissaan, että hän melkein hyppeli, kun hän ja isä kävelivät käytävää pitkin. Äiti oli juuri harjannut Isabellen tummat hiukset ja vetänyt kiinni Isabellen pitkän valkoisen kastemekon vetoketjun. Isabelle pysähtyi sen huoneen ulkopuolelle, jossa kaikki odottivat.

”Voiko kuka vain saada tuol-laisen?” hän kysyi isältä näyttäen pienellä pöydällä olevia Mormonin kirjoja.

”Kyllä. Ne ovat niitä ihmisiä varten, jotka haluavat tietää enemmän kirkostamme”, isä sanoi.

Isabelle kurkisti huoneeseen. Se oli täynnä ihmisiä, joita hän rakasti. Hänen isoäitinsä, tätinsä, setänsä ja serkkunsa istuivat etuosassa. Hänen paras ystävänsä Grace istui perheensä kanssa takaosassa. Mutta Isabelle ei nähnyt opettajaansa, neiti Perkinsiä.

”Mennään sisään”, isä sanoi. ”On

aika aloittaa kastetilaisuus.”

”Voimmeko odottaa vielä hetken opettaja Perkinsiä?”

Opettaja Perkins oli Isabel-
len lempiopettaja. Opettaja Per-
kins rakasti kirjoja, ja niin rakasti
Isabellekin.

”Oli ystävällistä, että kutsuit
hänet, Isabelle, mutta hän ei ehkä
tule”, isä sanoi lempeästi.

Isabelle huokaisi ja nyökkäsi.
Hän ja isä kävelivät huoneeseen
ja istuutuivat eturiviin. Juuri ennen
alkulaulua Isabelle kääntyi vielä vii-
meisen kerran katsomaan, näkisikö
hän opettajansa. Siellä opettaja istui
Gracen perheen kanssa! Isabelle
hymyili. Opettaja Perkins hymyili
takaisin.

Isabellen kasteen jälkeen
piispa pyysi jokaista tulemaan
yhteiskuvaan.

”Missä Isabelle on?” hän kysyi.

Kaikki katselivat ympärilleen.
Isabellea ei näkynyt!

Grace meni etsimään ystäväänsä.
Ensin hän katsoi käytävästä, mutta
Isabelle ei ollut siellä. Sitten hän
katsoi eteisaulasta, mutta Isabelle ei
ollut sielläkään. Viimein Grace vil-
kaisu ulos ja näki Isabellen seisovan

seurakuntakeskuksen portailla jutte-
lemassa opettaja Perkinsin kanssa.

”Kiitos, että tulit minun kastetilai-
suuteeni”, Isabelle sanoi.

”Eipä kestä”, opettaja Perkins
sanoi. ”Olen pahoillani, että minun
on lähdeävä näin pian. Minulla on
tänään toinen tapaaminen.”

”Ei se mitään. Mutta halusin antaa
sinulle jotakin.” Isabelle ojensi opet-
tajalleen Mormonin kirjan, jonka
hän oli ottanut käytävässä olevalta
pöydältä. ”Tiedän, että tykkäät luke-
misesta, ja tämä on *tos*i hyvä kirja.”

”Kiitos”, opettaja Perkins sanoi.

”Luetko sen?” Isabelle kysyi.

”Kyllä minä luen”, opettaja Per-
kins sanoi. ”Minä lupaan.”

Isabelle tunsu itsensä hyvin onnel-
liseksi. Hymyillen hän kääntyi ja
näki Gracen odottavan häntä.

”Mitä sinä siellä ulkona teit?”

Grace kysyi. ”Äitisi haluaa meistä
kaikista yhteiskuvan.”

”Minä menin viemään opettaja
Perkinsille Mormonin kirjan”, Isa-
belle sanoi.

Gracen silmät pyöristyivät. ”Pelot-
tiko sinua?”

”Vähän. Mutta enemmän pel-
käsin sitä, että hän vain panisi sen

”Meidän pitäisi ‘hyvin vakavasti’ (OL 123:14) tuoda evankeliumin valoa niille, jotka etsivät vastauksia, joita pelastussuunnitelmalla on tarjottavana.”

Vanhin L. Tom Perry kahdenoista apostolin koorumista, ”Johdattakaa sieluja minun luokseni”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 110.

jonnekin hyllylle. Niinpä kysyin häneltä, lukisiko hän sen.”

”Mitä hän sanoi?” Grace kysyi.

”Hän lupasi lukea!”

”Sehän on hienoa!” Grace sanoi.

Tytöt menivät ystävien ja sukulaisten luo.

”Olen iloinen, että Grace löysi sinut, Isabelle!” piispa sanoi. Sitten hän pyysi taas kaikkia asettumaan tiiviiksi ryhmäksi kuvaa varten. Isabelle seisoj eturivissä aivan keskellä.

Jälkeenpäin Isabellen äiti kumar-tui halaamaan Isabellea. ”Nyt voit

muistaa kastepäiväsi ikuisesti!” hän sanoi.

Isabelle hymyili. Hän tiesi, että olipa kuvaa tai ei, hän ei koskaan unohtaisi kastepäiväänsä ja sitä, kuinka hyvältä tuntui olla lähetys-saarnaaja. ■

Voitaisiinko olla ystäviä?

Patricia Graham

Perustuu tositapahtumaan

”Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja lempeitä ja antakaa toisillenne anteeksi” (Ef. 4:32).

1. Margaretia jännitti, koska hän ei tuntenut ketään uudessa koulussaan.

2. Jotkut tytöt kiusasivat häntä. Yksi tyttö jopa kiskoi Margaretia hiusnauhoista. Margaret ajatteli, ettei hänellä olisi mukavaa uudessa koulussaan.

3. Koulun jälkeen Margaret soitti isoäidilleen ja kertoi hänelle ilkeistä tytöistä.

4.

Margaret, sinun pitää rukoilla ja kysyä taivaalliselta isältä, mitä tehdä. Hän auttaa sinua.

5. Sinä iltana Margaret rukoili taivaallista Isää. Hän kertoi taivaalliselle Isälle ongelmastaan. Sitten hän sai ajatuksen.

6. Seuraavana päivänä koulussa tytöt vetivät häntä hiusnauhoista.

7. Seuraavanakin päivänä tytöt alkoivat kiusata häntä.

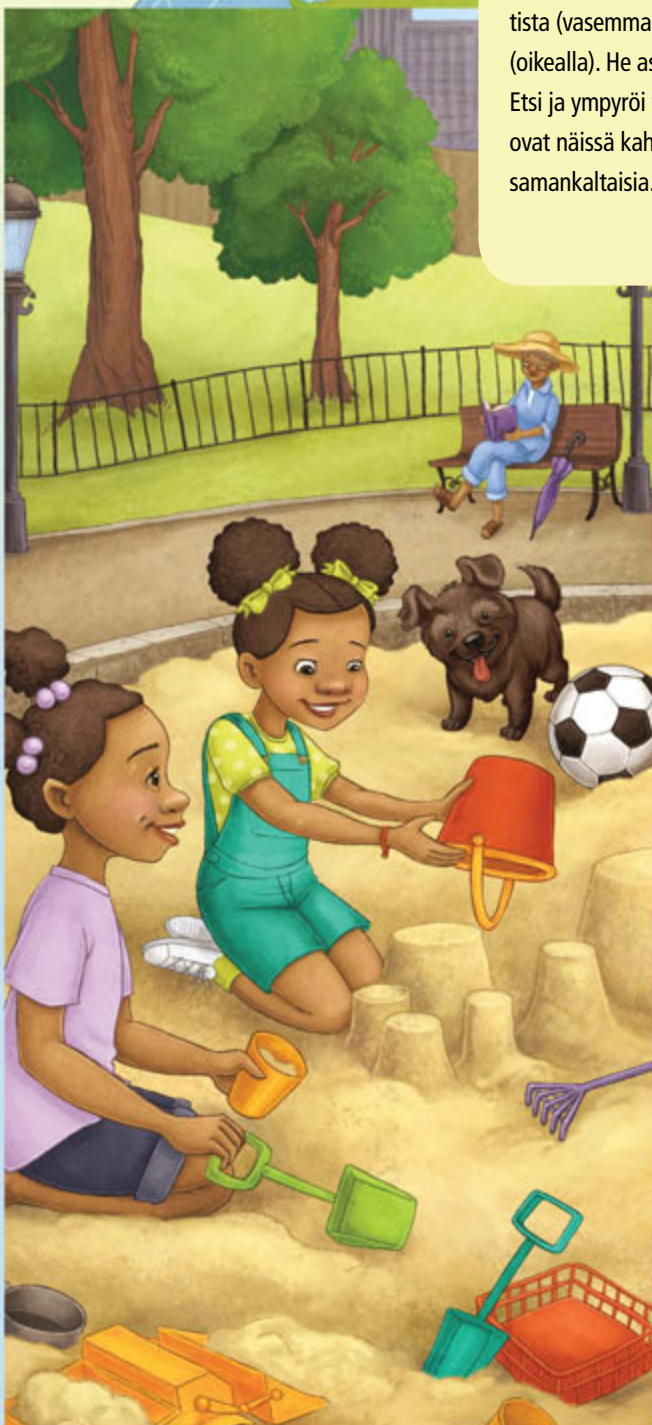

8. Viikon kuluttua Margaret kertoi iloisena isoäidilleen, mitä oli tapahtunut.

SAAMME YSTÄVIÄ YMPÄRI MAAILMAA

Asuitpa missä tahansa, voit saada ystäviä olemalla ystävällinen muille. Katso piirroksia Margarestista (vasemmalla) ja Antoinesta (oikealla). He asuvat eri maissa. Etsi ja ympyröi viisi asiaa, jotka ovat näissä kahdessa piirroksessa samankaltaisia.

Hieno päivä

Lindsay Stevens

Manuel auttaa äitiään valmistamaan aamiaisen.

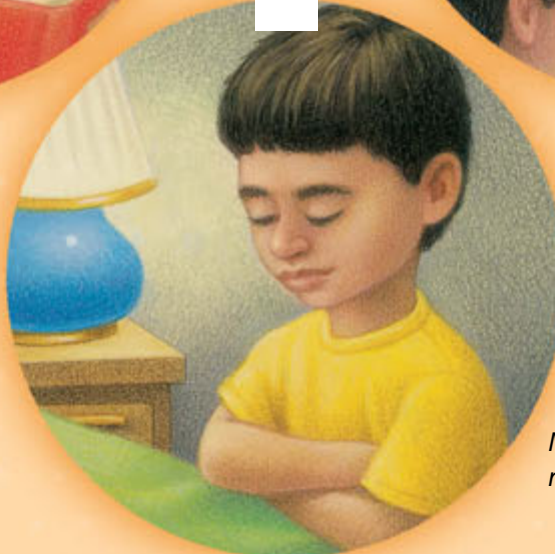
Manuel opiskelee koulussa.

Manuel kuuntelee, kun isä lukee pyhiä kirjoituksia perheelle.

Manuel teki päivän aikana hyviä asioita. Pane hänen päivänsä järjestykseen kirjoittamalla laatikoihin numero osoittamaan, mitä hän teki ensimmäiseksi, toiseksi, kolmanneksi ja neljänneksi.

Mitä hyviä asioita sinä voit tehdä tänään?

Manuel rukoilee ennen nukkumaan menoa.

Uudet käsikirjat esiteltiin maailmanlaajuisessa koulutuksessa

Adam C. Olson, kirkon lehdet

Presidentti Thomas S. Monson sekä kahden-toista apostolin koorumin jäsenet esittelivät maailmanlaajuisessa johtajien koulutuslähetyksessä 13. marraskuuta 2010 kirkon uudet käsikirjat ja muutamia niihin sisältyviä merkittäviä muutoksia.

Johtajakoulutus, jossa esiteltiin uudet käsikirjat – *Käsikirja 1: Vaarnanjohtajille ja piispoille* sekä *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa* – lähetettiin pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtohenkilöille 22 kielellä 95 maahan.

Lähetys on katsottavissa LDS.org-sivustolla osoitteessa www.lds.org/leadership-training.

Käsikirjojen tärkeys

”Käsikirjoissa on turvaa”, sanoi presidentti Monson varoittaen poikkeamisista, joita voi hiipiä kirkon ohjelmiin, kun johtohenkilöt eivät tunne kirkon menettelytapoja ja käytäntöjä. ”Ne ovat siunaukseksi teille ja niille, joita palvelette, kun luette niitä, ymmärrätte ne ja toimitte niiden mukaan.”

Presidentti Boyd K. Packerin, kahden-toista apostolin koorumin presidentin, mukaan käsikirjoja on yksinkertaistettu ja niissä on enemmän joustavuutta kahden suuren vaaran välttämiseksi.

Ensimmäinen vaara on ohjailla työtä niin suuressa määrin, ettei se jätä sijaa Pyhän Hengen vaikutukselle kirkon ohjelmissa. ”Työ, jossa olemme mukana, on hengellistä työtä”, hän sanoi, ”ja hengellisen työn täytyy olla Hengen ohjaamaa.”

Toinen vaara on ”vakiinnuttaa kirkkoa vakiinnuttamatta evankeliumia”, hän sanoi. ”Meidän pitää saada kirkko jäsentemme elämään ja evankeliumi juurtumaan jäsentemme sydämeen.”

Tärkeitä muutoksia

Suurin osa julkaisun *Käsikirja 1: Vaarnanjohtajille ja piispoille* tekstistä pysyy samanlaisena kuin vuoden 2006 päivitys julkaisusta *Kirkko-käsikirja, kirja 1*. Ensimmäisen presidenttikunnan viimeisimpien kirjeiden ohjeita on otettu mukaan, lukuja vaarnanjohtajan ja piispan velvollisuuksista on lyhennetty ja selkeytetty sekä osa aineistosta on järjestetty uudelleen käytön helpottamiseksi.

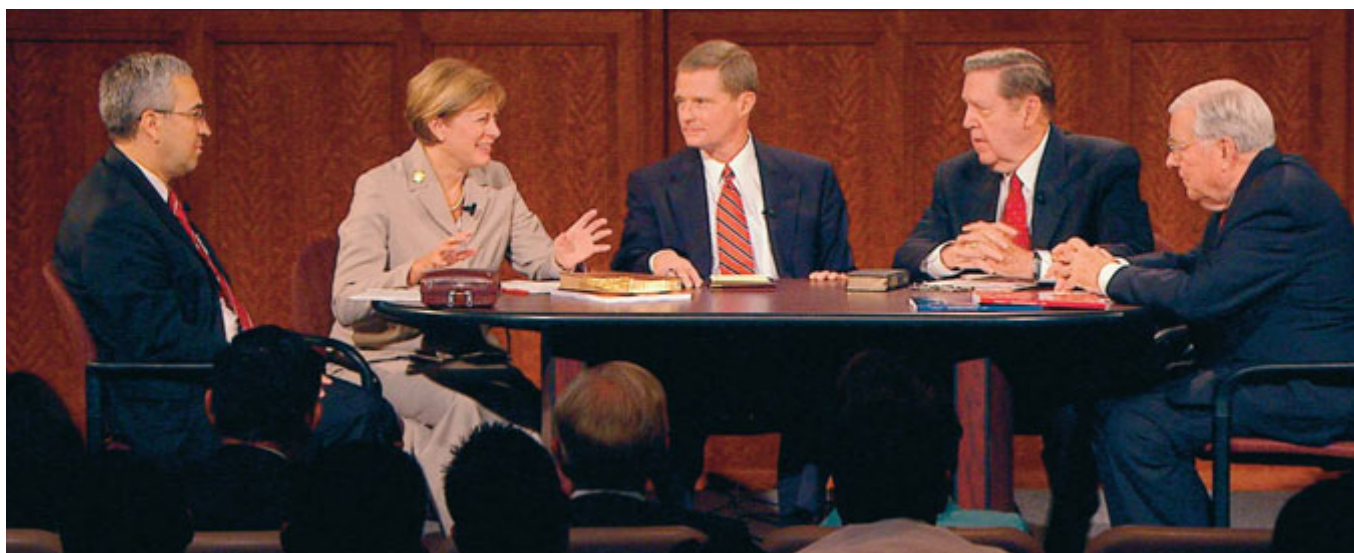
Julkaisuun *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa* tehdyt muutokset ovat suurempia. Periaatteisiin perustuvan lähestymistavan tarkoituksena on vähentää kirkon ohjelmien mutkikkuutta ja sallia tarpeen vaatiessa jonkin verran paikallista soveltamista. Menettelytapojen, käytäntöjen ja ohjelmien yhtenäisyydestä ei kuitenkaan tingitä.

Muita mainitsemisen arvoisia muutoksia ovat mm. piispan työtaakan vähentäminen laajentamalla seurakuntaneuvoston ja sen jäsenten roolia, seurakuntaneuvoston kokousten mahdollinen lisääminen, kirkon tehtävän selkiyttäminen, seurakunnan huoltotyökomitean työn siirtäminen pappouden johtajistokomitean (johon Apuyhdistyksen johtajan voi tarvittaessa kutsua) ja seurakuntaneuvoston käsiteltäväksi, seurakunnan pysyvän toimintakomitean lakkauttaminen sekä toimintojen järjestäminen seurakuntaneuvoston avulla.

Kirkon tehtävä

Uudet käsikirjat selventävät sitä, mitä ensimmäinen presidenttikunta vuonna 1981 sanoi kirkon kolmitahoiseksi tehtäväksi – julistaminen, täydelliseksi tekeminen ja lunastaminen.

Toinen maailmanlaajuisen johtajien koulutuslähetyksen helmikuussa 2011. Se keskittyi yksityiskohtaisesti vaarnanjohtajien ja piispojen tehtäviin, koorumien ja apujärjestöjen työhön sekä niiden yksikköjen erityisiin haasteisiin, joissa ei ole riittävä määrä jäseniä ja johtohenkilöitä toteuttamaan kirkon kaikkia ohjelmia.

Käsikirjan 2 kohdassa 2.2 vahvistetaan ensimmäisen presidenttikunnan vuonna 1981 ilmaisema tarkoitus, että nämä kolme osaluuetta kuuluvat yhteen suureen työhön. Siinä sanotaan: ”Jumala perusti Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon avuksi työssään toteuttaa lastensa pelastus ja korotus” (ks. Moos. 1:39).

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista varoitti kiinnittämästä ”liiallista huomiota näiden Herran työn kolmen osa-alueen määritelmiin ja rajoihin” ja jättämästä pois ”muita tärkeitä osatekijöitä kuten huolenpito köyhistä”.

Hän sanoi: ”Kohdassa 2.2 mainittu yleisperiaate on, että kirkon ohjelmien ja toiminnan tarkoituksena on tukea ja vahvistaa yksilöitä ja perheitä.”

Yhdenmukaisuus ja soveltaminen

Käsikirjan 2 kolmessa ensimmäisessä luvussa olevat periaatteet ja opit ”ovat perusta johtamiselle ja palvelemiselle kirkossa, ja niiden täytyy olla kaiken [johtohenkilöiden tekemän työn] pohjana”, sanoi vanhin Quentin L. Cook kahdentoista apostolin koorumista. Seuraavat luvut kirjassa, etenkin uusi luku nimeltään ”Yhdenmukaisuus ja soveltaminen”, auttavat kuitenkin selvittämään, missä kirkon menettelytavoissa ja ohjelmissa on joustavuutta.

Tämä luku auttaa tuomaan ”selkeästi esiin, missä asioissa kirkon täytyy kaikkialla olla

yhdenmukainen”, ja se sisältää myös ”äärimmäisen tärkeitä periaatteita, jotka asettavat ehdot sille, milloin – – paikallinen soveltaminen voi olla sallittua”, vanhin Cook sanoi.

Esimerkkejä siitä, milloin soveltaminen voi olla asianmukaista, ovat mm. apujärjestöjen tehtävien täyttäminen ja niiden ohjelmat sekä miten ja kuinka usein johtajiston kokouksia ja toimintoja pidetään. Harkittaviin seikkoihin sisältyy sellaisia asioita kuten perheolosuhteet, kulkeminen ja yhteydenpito, pieni jäsenmäärä ja turvallisuus.

”Kun johtohenkilöt pohtivat, millainen soveltaminen voisi olla asianmukaista, heidän tulee aina tavoitella Hengen johdatusta ja pyytää neuvoa ylemmältä pappeusjohtajaltaan”, vanhin Cook sanoi.

Eteneminen

Johtaessaan paneelikeskustelua vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista ehdotti, että yhden luvun ohjeiden tutkiminen kerrallaan ja sen periaatteista keskusteleminen neuvostojen kokouksissa voi johtaa entistä merkityksellisempään oppimiseen.

Jos johtohenkilöillä on kysymyksiä menettelytavoista ja ohjelmista, joihin käsikirjoista ei löydy vastausta, heidän tulee keskustella niistä ylempään pappeusjohtajansa kanssa, vanhin Oaks neuvoi. Hän sanoi, että jos kysymyksiä jää ratkaisematta, ”vain ylimpien pappeusjohtajien tulee ottaa yhteyttä ensimmäisen presidenttikunnan toimistoon”. ■

Vanhin Walter F. González seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta, Apuyhdistyksen ylijohdaja Julie B. Beck sekä vanhimmat David A. Bednar, Jeffrey R. Holland ja M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista keskustelevat marraskuun 2010 maailmanlaajuisessa johtajakoulutuksessa uuden käsikirjan periaatteista.

Aamuseminaari juhlii 60-vuotista taivaltaan

Aamuseminaari voi olla haasteellinen, mutta viimeisten 60 vuoden aikana yli miljoona teini-ikäistä kirkon jäsentä on oppinut, että kannattaa nousta ylös ennen aurinkoa ja yrittää kohdistaa paitsi katseensa myös mielensä pyhiin kirjoituksiin.

”Se että viettää muutaman minuutin pyhien kirjoitusten parissa joka päivä, että todistaa ja tuntee Hengen, ei ainoastaan vahvista oppilaita heidän mennessään kouluun, vaan sillä on parantava vaikutus Jeesuksen Kristuksen sovituksen toimiessa heidän elämässään”, sanoo Kelly Haws, seminaarien ja uskontoinstituuttien apulaisjohtaja. ”Se on nuorille suurenmoinen tilaisuus.”

Yli miljoona nuorta myöhempien aikojen pyhää on hyötynyt aamuseminaarista ohjelman alettua 60 vuotta sitten.

Aamuseminaarin alku

Ensimmäiset seminaariluokat pidettiin normaali koulutuntien aikana vuonna 1912 Granite High Schoolin vieressä olevassa seminaarirakennuksessa Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa. Vuosien vieressä yhä useammat kirkon nuoret ilmoittautuivat oppilaiksi laajenevaan julkiseen koulujärjestelmään, mutta he eivät voineet osallistua seminaariluokkiin siten kuin Granite High Schoolissa oli mahdollista.

Kun kirkon jäsenmäärä kasvoi nopeasti 1940-luvulla Etelä-Kaliforniassa, tarve antaa nuorille evankeliumin opetusta innoitti ryhmää vaaranjohtajia tiedustelemaan, voitaisiinko Etelä-Kalifornian alueella aloittaa seminaariohjelma.

Marion D. Hanks, joka myöhemmin palveli seitsemänkymmenen johtokunnassa, saavutti lukuvuonna 1948–1949 menestystä opettamalla aamuseminaariluokkaa West High Schoolissa Salt Lake Cityssä. Samanlaisten luokkien pitäminen Kalifornian pyhille tuntui järkeenkäyvältä ratkaisulta, ja 11 vaarnaa sai luvan muodostaa 13 aamuluokkaa.

Moninaisten tarpeiden täyttämistä

Aamuseminaarin virallisen käynnistämisen

jälkeen lukuvuonna 1950–1951 ohjelma levisi kautta Yhdysvaltain ja maailman ja auttoi nuoria kaikkialla oppimaan pyhiä kirjoituksia ja soveltamaan evankeliumin periaatteita käytäntöön. Sen virallinen nimi muutettiin hiljattain ”päivittäiseksi seminaariksi”, sillä kaikkia sellaisia seminaareja ei pidetä varhain aamulla.

Päivittaiset seminaarit menestyvät osaksi joustavuutensa ansiosta. Ohjelmia järjestetään vaarnan ja piirin tasolla, ja luokkia voidaan järjestää yhdessä seurakunnassa tai usean seurakunnan yhteisinä nuorten, vanhempien ja pappeusjohtajien tarpeiden ja olojen mukaan.

Vaikka yhä noin 115 000 oppilasta hyödynittää vuosittain vapaatuntiseminaaria, jota pidetään koulupäivän aikana niillä alueilla, joilla on paljon kirkon jäseniä, niin päivittäiseen seminaariin osallistuu kautta maailman liki 217 000 seminaarioppilasta.

Koska eräät kirkon nuoret asuvat liian etäällä muista kirkon jäsenistä käydäkseen

vapaatuntiseminaaria tai päivittäistä seminaaria, heille on järjestetty kotiopiskeluseminaariohjelma. Kotiopiskeluoppilaat opiskelevat heille annettua aineistoa itsekseen neljänä päivänä viikossa ja kokoontuvat sitten muiden kotiopiskeluoppilaiden kanssa kerran viikossa keskustelemaan oppimastaan.

Käden koskematta irronnut kivi

Nykyisin seminaariluokkia pidetään kaikissa Yhdysvaltain osavaltioissa ja 140 maassa kautta maailman. Vuonna 1948 Kanadasta tuli Yhdysvaltain jälkeen toinen maa, jossa seminaariohjelma aloitettiin. Meksikossa aamuseminaariohjelma aloitettiin vuonna 1958, Suomessa ja Saksassa vuonna 1962, Japanissa vuonna 1963, Panamassa 1964 ja myöhemmin monissa muissa maissa. Viimeksi seminaariluokkia on alettu pitää vuonna 2008 Beninissä, Georgiassa ja Marokossa.

Samalla kun seminaariohjelma leviää kautta maailman, kehittyä myös seminaarioppilaiden maailmanlaajuinen yhteisö. Missä seminaarioppilaat asuvatkin, he opettelevat ulkoa samat hallittavat pyhien kirjoitusten kohdat, tutkivat samoja pyhien kirjoitusten kohtia, tuntevat saman Hengen todistuksensa kasvaessa ja tekevät työtä saman valtakunnan rakentamiseksi.

Siunauksia uhrauksista

Kävivätpä seminaarioppilaat vapaatuntiseminaaria, päivittäistä seminaaria tai kotiopiskeluseminaaria, he tekevät uhrauksia, jotka lähentävät heitä taivaalliseen Isään.

”Kun 15-vuotias päättää: ’nousen kello 5 aamulla seminaariin’, se ei ole pelkästään uhraus, vaan sellainen tahdonvapauden käyttö on taivaalliselle Isälle todiste, joka palkitaan siunauksella”, veli Haws sanoo.

Nuo siunaukset ovat yhtä todellisia nyt kuin ne olivat 60 vuotta sitten, ja seminaari kaikissa muodoissaan on edelleen nuorille siunaukseksi heidän elämässään kaikkialla maailmassa. ■

Pyhät palvelivat eri puolilla Afrikkaa

Kirkon jäsenet kautta Afrikan mantereen käyttivät lauantain 21. elokuuta 2010 asuinpaikkakuntiansa hyväksi osana vuoden 2010 ”Koko Afrikan Helping Hands” -päivää.

Tänä vuonna Aban vaarna Nigeriassa kutsui eri paikkakunnilta mukaan useita nuorisoryh-

miä, ja kokoon saatiin kaikkiaan yli tuhat ihmistä. Umuahian piirissä Nigeriassa yli sata jäsentä kuudesta seurakunnasta leikkasi nurmikkoa, siisti istutuksia ja puhdisti Abian osavaltion yleisradioyhtiön tontilla katuojia ja piha-alueita.

Accrassa Ghanassa seurakunnat saivat tehtäväkseen siivota erilaisia alueita, mukaan luetuina sairaaloita, lasten kouluja ja poliisiasemia. Eräät jäsenet saivat tehtäväkseen täyttää kuoppia tai raivata tukkeutuneita tulvavesiuomia.

Minne jäsenet Helping Hands -liiveissään menivätkin, paikkakuntien asukkaat ottivat heidän apunsa vastaan kiitollisina. Abian osavaltion ammattikorkeakoulun

rehtori sanoi vapaaehtoistyöntekijöille: ”Aikana jolloin kaikki kysyvät, mitä yhteiskunta aikoo tehdä heidän hyväkseen, on ilahduttavaa kehitystä, että on olemassa jokin organisaatio, joka jatkuvasti palvelee ihmiskuntaa.” ■

Kolmoissidos saatavilla nyt indonesiaksi

Kolmoissidoksen indonesiankielinen versio on nyt saatavilla, niin että indonesiaa puhuvat voivat käyttää yhteen niteeseen sidottua Mormonin kirjaa, Oppia ja liittoja sekä Kallisarvoista helmeä omalla kielellään. Saatavilla on myös uusi painos indonesiankielisestä Mormonin kirjasta.

Indonesiankielinen kolmoissidos on käytettävissä myös internetissä. Internet-versiossa on mukana alaviitteitä, karttoja ja valokuvia, ja lukijat voivat merkitä pyhien kirjoitusten kohtia ja tehdä hakuja avainsanojen perusteella. Se on käytettävissä osoitteessa scriptures.lds.org/ind.

Kirkossa on kautta maailman yli 6 000 indonesiaa puhuvaa jäsentä, suurin osa heistä Indonesiassa, Malesiassa ja Yhdysvalloissa. Indonesia on asukasluvultaan maailman neljänneksi suurin maa.

Ensimmäinen presidenttikunta on kehottanut jäseniä hankkimaan pyhät kirjat itselleen ja tutkimaan niitä säännöllisesti sekä

käyttämään niitä kirkon kokouksissa ja kirkon tehtävissä. ■

Ohjelma nimitetty kunniagalleriaan

Musiikkia ja puhuttua sanaa, Mormonien tabernaakkelikuoron viikoittainen ohjelma, on nimitetty radio-ohjelmien kunniagalleriaan Yhdysvalloissa. Ohjelma valittiin sen jälkeen kun virkailijoista koostuva valintaryhmä oli nimittänyt ohjelmaehdokkaat

ja yleisö oli saanut äänestää suosikkiohjelmistaan ja -henkilöistään.

Musiikkia ja puhuttua sanaa voitti Kansallinen pioneeri -luokassa, joka on tarkoitettu sellaisen radioäänen kunnioittamiseksi, jotka ovat palvelleet radio-ohjelmissa vähintään kymmenen vuotta ja jotka ovat olleet tiennäyttäjiä radio-ohjelmien kehittämisessä ja parantamisessa kansallisella tasolla.

Musiikkia ja puhuttua sanaa on Yhdysvaltain pitkäikäisin

© BUSATH PHOTOGRAPHY

radio-ohjelma. Ensimmäinen lähetyksesi oli 15. heinäkuuta 1929.

Ohjelmaa välittää yli 2 000 radio- ja televisioasemaa sekä kaapelijärjestelmää. Se on kuultavissa myös internetissä osoitteessa musicandthespokenword.org. Napsauta pääsivulla kohtaa **Listen Live** ja seuraa suoratoistolinkkiä. ■

Viikoittainen Musiikkia ja puhuttua sanaa -ohjelma on nimitetty radio-ohjelmien kunniagalleriaan.

LYHYESTI MAAILMALTA

Kirkko julkaisi matkapuhelinsovelluksia

Kirkko on julkaissut matkapuhelinsovelluksia, joiden avulla jäsenet voivat tutkia evankeliumia myös ollessaan matkoilla. Gospel Library [Evankeliumikirjasto] -sovelluksen käyttäjä voi pyhiä kirjoituksia, yleiskonferenssi-puheita ja sunnuntaisin käytettäviä oppikirjoja lukiessaan lisätä kirjanmerkkejä, korostaa tekstiä ja tehdä muistiinpanoja. Mormon Channel [Mormonikanava] -sovelluksella voi seurata kirkon virallisen radioaseman lähetyksiä, ja siihen sisältyy pyhiä kirjoituksia, yleiskonferenssi-puheita ja kirkon lehtiä. Katso yhteensopivuustietoja osoitteesta mobile.lds.org.

Los Angelesin temppelin vierailukeskus avattiin uudestaan

Los Angelesin temppelin vierailukeskus avattiin uudestaan kaksi vuotta kestäneen peruskorjauksen jälkeen 7. elokuuta 2010. Keskuksessa esitellään kirkon historiaa Etelä-Kaliforniassa keskittymällä samalla evankeliumin peruseränteisiin. Rakennuksen pinta-ala on 1 100 m², ja siellä on näyttelytiloja sekä kaksi teatteria. Kaiken keskipisteenä on 3,4 metrin kokoinen jäljennös *Kristus*-patsaasta, joka näkyy vierailukeskuksen ulkopuolelle.

200 miljoonaa sukututkimusasiakirjaa lisätty internetiin

FamilySearch.org lisäsi Records Search -sivustolleen yli 200 miljoonaa hakukelpoista sukututkimusasiakirjaa elokuussa 2010, minkä jälkeen käytettävissä on yhteensä 700 miljoonaa asiakirjaa. Kokoelmia voi käyttää ilmaiseksi osoitteissa Pilot.FamilySearch.org ja beta.familysearch.org. Käytettävissä olevien asiakirjojen lisääminen oli suureksi osaksi mahdollista niiden 350 000 FamilySearch-indeksioijan ansiosta, jotka kaikkialla maailmassa tekevät vapaaehtoistyötä ja kirjoittavat historiallisten aikakirjojen tietoja tietokoneelle, niin että niistä voidaan hakea tietoja digitaalisesti. ■

KIRJEITÄ TOIMITUKSELLE

Elämäni suunnannäyttjä

Rakastan *Liahonaa*. Se on elämäni suunnannäyttjä. Se ohjaa minua oikealle polulle ja kohti parempia asioita. Se auttaa minua kasvamaan vahvaksi ja välttämään kiusauksia, joita kohtaan hyvin usein. Se tukee minua elämässäni joka päivä. Kiitos, että teette sitä, niin että maailman ihmisillä voi olla tämä suunnannäyttjä ja opas, joka ohjaa meidät uskon polulle.

Anastasia N., 17, Ukraina

Liahona antaa neuvoja

Tilaan usein *Liahonan* ystäväilleni ja työntekijöilleni joululahjaksi opettaakseni heille siten evankeliumia. Työntekijät tulevat usein luokseni puhumaan lukemistaan artikkeleista. He saavat *Liahonasta* neuvoja, ja he sanovat, että kun heillä on perheongelmia, he lukevat *Liahonaa* yhdessä. Pidän lehteä myös toimistomme odotushuoneessa. Se on suurenmoinen lähetystyöväline.

Prycila Villar, Brasilia

Hengellisen voiman lähde

Me olemme kolumbialaisia ja asumme Loganissa Utahissa USA:ssa. Me olemme kiitollisia siitä, että saamme *Liahonan* espanjan kielellä. Me vanhemmat yritämme opettaa kolmea tyttäremme elämään evankeliumin mukaan ja rakastamaan temppeleä. Kiitos siitä, että julkaisette *Liahonan* joka kuukausi, sillä sen kirjoitukset ovat perheellemme hengellisen voiman lähde.

Rinconin perhe, Utah, USA

Lähetä palautteesi tai ehdotuksesi osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Kirjoituksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi. ■

PERHEILTAIDEOITA

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillassa. Seuraavassa on muutamia esimerkkejä.

”Mukaan sukututkimustyöhön”, s. 8: Voit hankkia jokaiselle perheenjäsenelle koristeltavaksi laatikon, jota käytetään valokuvien, päiväkirjojen ja muiden aikakirjojen säilytykseen.

”Mitä uutta Edistymisen-ohjelmassa?” s. 34 ja **”Aaronin pappuus – suurempaa kuin saatat ajatella”**, s. 37: Uudet ohjelmat Edistymisen ja Velvollisuus Jumalaa kohtaan kannustavat nuoria pohtimaan oppimaansa ja kertomaan siitä.

Jos perheessänne on teini-ikäisiä, voit pyytää heitä suunnittelemaan sellaisen perheiltaoppiaiheen, joka perustuu johonkin heidän hiljattain suorittamaansa Velvollisuus Jumalaa kohtaan tai Edistymisen-toimintaan.

”Kuinka rakennan hengellisen perustuksen?” s. 62: Pane vesitiiviiseen astiaan pieniä kiviä vieri viereen. Levitä toisen vesitiiviin astian pohjalle kerros hiekkaa. Hanki kaksi pientä esinettä kuvaamaan taloja. Aseta toinen ”talo” kiville ja toinen hiekalle. Täytä sitten kumpainkin astia vedellä. Hiekalla oleva ”talo” vajoaa, mutta kivillä oleva ”talo” pysyy sijoillaan. Keskustelkaa siitä, millä tavalla luja hengellinen perustus auttaa meitä kestämään elämän myrskyjä (ks. Hel. 5:12).

Koiranpennun opetuksia

Kun lapsemme olivat pieniä, vein heidät lemmikkieläinkauppaan noutamaan kuponkitarjouksena olleen kultakalan. Kahta tuntia myöhemmin lähdimme kaupasta mukaan koiranpentu, joka oli ostettu lasten omilla rahoilla. Illalla panimme koiranpennun kodinhoituhuoneeseen nukkumaan. Aamulla huone oli kamalassa kunnossa. Lasten odotettiin siivoavan jäljet, mutta heistä se oli liikaa. ”Ei me osata”, he sanoivat nyhkyttäen.

Illalla pidimme perheillan, jonka aiheena oli seuraukset. ”Kun ostitte koiran”, heidän isänsä sanoi, ”ette tulleet ajatelleeksi seurauksia. Koira kuuluu nyt perheeseemme, ja teidän täytyy ottaa vastuuta siitä.” Keskustelimme siitä, että tekemillämme valinnoilla on aina seurauksia, ja kehotimme lapsia tekemään aina vanhurskaita valintoja.

Koira kuoli hiljattain oltuaan perheessämme 14 vuotta, mutta opetukset, jotka se auttoi meitä saamaan, kestävät ainiaan.

Jill Grant, Victoria, Australia ■

Ei hylätä koskaan

Adam C. Olson

kirkon lehdet

Palvelutyönsä aikana Herra lainasi usein pyhiä kirjoituksia. Meidän ei siis pitäisi yllättyä siitä, että löydämme Uudesta testamentista Vapahtajan lainaamia Vanhan testamentin jakeita. Mutta eräänä päivänä minä koin yllätyksen lukiessani Psalmin 22 toista jaetta: ”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?”

En ollut koskaan ajatellut, että Vapahtaja ristillä kärsiessään ja nuo sanat lausuessaan on saattanut lainata pyhiä kirjoituksia (ks. Matt. 27:46). Se ajatus johti syvälliseen hengelliseen oivallukseen.

Miltei kaikki meistä ovat jossakin vaiheessa miettineet: ”Oi Jumala, missä olet?” (OL 121:1.) Tuo kysymys on noussut mieleeni useimmin hengellisen epävarmuuden tai ahdistuksen hetkinä.

Siitä syystä Vapahtajan sanat näyttivät herättävän kysymyksen: Johtuiko Hänenkin huudahduksensa epävarmuudesta – jopa epäilyksestä? Tarkoittiko se sitä, että oli olemassa kysymys, johon kaikkivoivalla, kaikitietävällä Vapahtajallani ei ollut vastausta juuri sillä hetkellä, kun pelastukseni riippui Hänen voimastaan antaa kaikki vastaukset ja voittaa kaikki?

Tuon psalmin lukeminen opetti minulle, että vaikka nuo sanat ovatkin sielua riipaiseva ilmaus Jumalan vetäytymisen aiheuttamasta lamauttavasta epätoivosta, jota Vapahtaja oli kenties osannut odottaa mutta ei täysin käsittä, ne *eivät* olleet epäilyksen osoitus.¹

Se juuri, että suurimman hätänsä hetkellä Hän kutsui Isäänsä käyttäen pyhien kirjoitusten sanoja, oli paitsi osoitus uskosta myös syvälinen tilaisuus opettaa. Vaikka Psalmi 22

Vapahtajan viittaus pyhiin kirjoituksiin sai minut vakuuttuneeksi siitä, ettei meitä hylätä koskaan.

alkaa kysymyksellä, se ilmaisee syvällistä luottamusta siihen, että Jumala *ei* hylkää:

”Sinuun ovat turvanneet isämme ennen.

Sinuun he turvasivat ja pääsivät suojaan,

sinua he huusivat ja saivat avun, sinuun he luottivat eivätkä pettyneet.” (Jakeet 5–6.)

Käyttäen omia kokemuksiaan enteilemässä Vapahtajan kärsimystä psalminkirjoittaja ennustaa pilkan (jakeet 8–9), oikeudenkäynnin irvikuvan ja tulevan kidutuksen (jakeet 12–14), Hänen tuskansa ja kärsimyksensä (jake 15), Hänen janonsa (jake 16), haavat Hänen käsissään ja jaloissaan (jake 17) sekä arvanheiton Hänen vaatteistaan ja niiden jakamisen (jake 19).

Vaikka Vapahtaja lainasi vain toista jaetta, psalmin loppuosa on jälleen yksi todiste siitä, että Hän on luvattu Messias, että Hänen kärsimyksensä täytti profetian ja että Hän luotti täysin Isäänsä.

Tämän ymmärtäminen toi sieluuni ylitsevuotavan varmuuden siitä, että uskoni kohde oli oikea. Mutta vieläkin voimallisempaa kuin oivaltaa, että Jeesus ei epäillyt ja sai avun, oli tuon psalmin antama todistus niitä hetkiä varten, kun mietin, onko Jumala hylännyt *minut*, tai kun olen huolissani siitä, ettei Hän ole kuullut *minun* huutoani.

”Ylistäkää Jumalaa, te Herran palvelijat! Jaakobin suku, kunnioita häntä, palvele vavisten, Israelin kansa!

Ei [Isä] halveksinut heikkoa eikä karttanut kurjaa, ei kääntänyt pois kasvojaan [Jeesukselta] vaan *kuuli*, kun [Jeesus huusi].” (Jakeet 24–25, kursivointi lisätty.) ■

VIITE

1. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Ketään ei ollut Hänen kanssaan”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 87.

© 1983 IRI

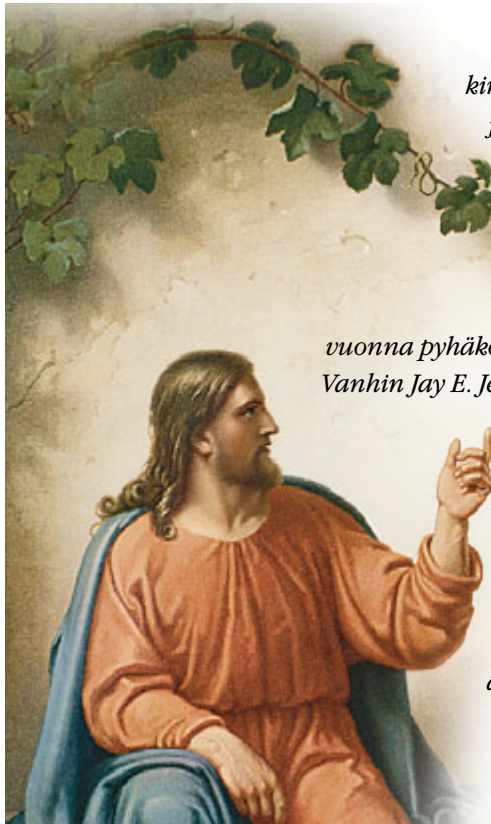
Del Parsonin teos *Jeesus ovella*

"Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän.

Sen, joka voittaa, minä annan istua

kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittoni jälkeen asettunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen.

Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo." (Ilm. 3:20–22.)

*Vaikka emme voikaan
kirjaimellisesti istua Mestarin
jalkojen juuressa niin kuin
Maria istui, me voimme
oppia Hänestä ja
kuunnella Hänen
sanojaan, kun
tutkimme tänä
vuonna pyhäkoulussa Uutta testamenttia.
Vanhin Jay E. Jensen seitsemänkymmenen
johtokunnasta selittää:
"Pyhät kirjoitukset
todistavat ja opettavat
Jeesuksesta Kristuksesta.
Kun uppoudumme niihin,
tulemme tuntemaan
Hänet ja Hänen
äänensä." Ks. "Vapahtaja –
Mestariopettaja.", s. 14.*